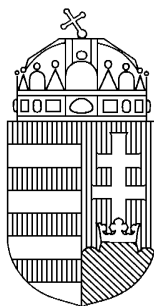


MAGYAR



KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
1999. december 23.,
csütörtök

120. szám

Ára: 405,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

1999: CXVI. tv.	Az Észak-atlanti Szerződés alapján felállított nemzetközi katonai parancsnokságok jogállásáról, Párizsban, 1952. augusztus 28-án készült Jegyzőkönyvhöz történő csatlakozásról és a Jegyzőkönyv kihirdetéséről	8037
1999: CXVII. tv.	Az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló Megállapodáshoz történő csatlakozásról, a Megállapodás kihirdetéséről, valamint a Megállapodáshoz kapcsolódó egyes jogszabályok módosításáról	8041
1999: CXVIII. tv.	Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyontárgy értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény módosításáról	8061
1999: CXIX. tv.	Az államszervezetre vonatkozó egyes törvények, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról, az egészségügyről, valamint a halálszatról és a horgászatról szóló törvények módosításáról ...	8062
1999: CXX. tv.	A büntető jogszabályok módosításáról	8068
1999: CXXI. tv.	A gazdasági kamarákról	8076
1999: CXXII. tv.	Egyes munkaügyi és szociális törvények módosításáról	8086
1999: CXXIII. tv.	A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény módosításáról	8100
1999: CXXIV. tv.	A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről	8100

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

1999. évi CXVI. törvény

az Észak-atlanti Szerződés alapján felállított nemzetközi katonai parancsnokságok jogállásáról, Párizsban, 1952. augusztus 28-án készült Jegyzőkönyvhöz történő csatlakozásról és a Jegyzőkönyv kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés elhatározza a Magyar Köztársaság csatlakozását az Észak-atlanti Szerződés alapján felállított

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

nemzetközi katonai parancsnokságok jogállásáról, Párizsban, 1952. augusztus 28-án készült Jegyzőkönyvhöz (a továbbiakban: Jegyzőkönyv).

2. § A Jegyzőkönyv hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Jegyzőkönyv az Észak-atlanti Szerződés alapján felállított nemzetközi katonai parancsnokságok jogállásáról

Párizs, 1952. augusztus 28.

A Washingtonban, 1949. április 4-én aláírt Észak-atlanti Szerződés Részes Felei

figyelembe véve, hogy az Észak-atlanti Szerződés alapján külön megállapodásokkal nemzetközi katonai parancsnokságokat állíthatnak fel területükön, és

meg kívánván határozni az ilyen parancsnokságok és az ott lévő személyzet jogállását az Észak-atlanti Szerződés területén belül, megállapodtak a fegyveres erők jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban aláírt Megállapodáshoz tartozó jelen Jegyzőkönyvben:

I. Cikk

Jelen Jegyzőkönyvben

a) a „Megállapodás” kifejezés az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erők jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban aláírt Megállapodást jelenti;

b) a „Legfelsőbb Parancsnokság” a Szövetséges Hatalmak Európai Legfelsőbb Parancsnokságát, a Szövetséges Hatalmak Atlanti-óceáni Legfelsőbb Parancsnokságát és minden, ezekkel egyenrangú nemzetközi katonai Parancsnokságot jelent, amelyet az Észak-atlanti Szerződésnek megfelelően állítottak fel;

c) „Szövetséges Parancsnokság” bármely olyan Legfelsőbb Parancsnokságot és bármely olyan nemzetközi katonai Parancsnokságot jelent, amelyet az Észak-atlanti Szerződésnek megfelelően állítottak fel, és amely közvetlenül egy Legfelsőbb Parancsnokságnak van alárendelve;

d) „Észak-atlanti Tanács” az Észak-atlanti Szerződés IX. Cikke értelmében felállított Tanácsot vagy a nevében való eljárásra felhatalmazott bármely segédszervét jelenti.

II. Cikk

Ezen Jegyzőkönyv következő rendelkezéseinek megfelelően, a Megállapodást alkalmazni kell a jelen Jegyzőkönyvben részes Fél területén lévő Szövetséges Parancsnokságokra az Észak-atlanti Szerződés területén belül, illetve az ilyen Parancsnokságok katonai és polgári személyzetére és ezek hozzátartozóira, akik beletartoznak ezen Jegyzőkönyv III. Cikk 1. bekezdése a), b), c) pontjai -nak meghatározásaiba, amikor ezen személyek ilyen területen vannak jelen hivatali kötelezettségeikkel kapcsolatban, illetve az eltartottak esetében házastársuk vagy szülőjük hivatali kötelezettségeivel kapcsolatban tartózkodnak ilyen területen.

III. Cikk

1. A Megállapodásnak a Szövetséges Parancsnokságokra való alkalmazása céljából a „fegyveres erő”, „polgári állomány” és „hozzátartozó” kifejezések a következőket jelentik bármely, a Megállapodásban előforduló helyen:

a) a „fegyveres erő” kifejezés alatt a Szövetséges Parancsnoksághoz tartozó olyan személyi állomány értendő,

amely az Észak-atlanti Szerződés bármely Részes Felének szárazföldi, haditengerészeti vagy légi erejéhez tartozik;

b) a „polgári állomány” polgári személyeket jelent, akik nem hontalanok, nem állampolgárai bármely, a Szerződésben nem részes államnak, illetve nem állampolgárai vagy tartózkodásra jogosult lakosai a fogadó államnak, és akik

(i) a Szövetséges Parancsnoksághoz tartoznak és az Észak-atlanti Szerződésben Részes Fél valamely haderőnemének alkalmazásában állnak, vagy

(ii) a Szövetséges Parancsnokság alkalmazásában, az Észak-atlanti Tanács döntése szerinti kategóriában lévő polgári személyek;

c) a „hozzátartozó” az a) és b) albekezdésekben meghatározott fegyveres erő vagy polgári állomány tagjának házastársát jelenti, vagy az ilyen személyek által eltartott gyermekét.

2. Egy Szövetséges Parancsnokság a Megállapodás II. Cikke, V. Cikk 2. bekezdése, VII. Cikk 10. bekezdése, IX. Cikk 2., 3., 4., 7. és 8. bekezdése, illetve XIII. Cikke alkalmazásában „fegyveres erő”-nek tekintendő.

IV. Cikk

A Megállapodás által a küldő állam vagy annak hatóságai részére — a fegyveres erejére, vagy polgári állományára annak a hozzátartozókra tekintettel — adott vagy előírt jogokkal és kötelezettségekkel a jelen Jegyzőkönyv II. Cikkének megfelelően, a Megállapodás hatálya alá tartozó adott Szövetséges Parancsnokság, annak személyi állománya és azok hozzátartozóira vonatkozóan fel kell ruházni a megfelelő Legfelsőbb Parancsnokságot és az alá tartozó hatóságokat.

Kivéve azt, hogy

a) azzal a joggal, amelyet a küldő állam katonai hatóságainak a Megállapodás VII. Cikke ad a büntető és fegyelmi joghatóság gyakorlása végett, fel kell ruházni azon állam katonai hatóságait, amely állam katonai jogának hatálya alá tartozik az érintett személy;

b) a küldő állam vagy hatóságai a Megállapodás II. Cikke, a III. Cikke 4. bekezdése, a VII. Cikke 5. a) és 6. a) albekezdései, a VIII. Cikke 9. és 10. bekezdései és a XIII. Cikke által előírt kötelezettségeit vonatkoztatni kell mind a Szövetséges Parancsnokságra, mind bármely olyan államra, amelynek haderőneme, vagy haderőnemének bármely tagja vagy alkalmazottja, vagy az ilyen tag vagy alkalmazott hozzátartozója érintve van;

c) a Megállapodás III. Cikke 2. a) és 5. bekezdései és XIV. Cikke céljainak megfelelően a fegyveres erő tagjai, illetve hozzátartozóik esetében a küldő állam az az állam, amely haderőneméhez tartozik az adott személy, illetve a polgári állomány tagjai és hozzátartozóik esetében az az állam, amelynek haderőneme az adott személyt alkalmazza;

d) a Megállapodás VIII. Cikkének 6. és 7. bekezdései által a küldő államnak előírt kötelezettségeket vonatkoztatni kell azon államra, amelynek haderőneméhez az a személy tartozik, akinek cselekedete vagy mulasztása alapot szolgáltat az igényre, vagy a polgári állomány tagja esetében vonatkoztatni kell azon államra, amely haderőnemei a tagot alkalmazzák, illetve ha nincs ilyen állam, a Szövetséges Parancsnokságra, amelynek az érintett személy a tagja.

Mind azt az államot, amelynek kötelezettségei vannak ezen bekezdés értelmében, mind pedig az érintett Szövetséges Parancsnokságot megilletik a küldő állam jogai a Megállapodás VIII. Cikk 8. bekezdése szerinti döntőbíró kinevezésével kapcsolatban.

V. Cikk

A Szövetséges Parancsnokság minden tagja rendelkezik egy, a Parancsnokság által kiadott személyi azonosító kártyával, amelyen fel van tüntetve a név, a születés ideje, helye, az állampolgárság, a rang vagy rendfokozat, szám (ha van ilyen), egy fénykép és az érvényesség időtartama.

Ezt a kártyát kérésre be kell mutatni.

VI. Cikk

1. Az igényekről való lemondás kötelezettsége, amelyet a Megállapodás VIII. Cikke a Szerződő Felek számára előír, mind a Szövetséges Parancsnokságok, mind bármelyik, ezen Jegyzőkönyvben részes Fél irányában érvényesítendő.

2. A Megállapodás VIII. Cikke 1. és 2. bekezdéseinek céljai végett:

a) egy Szövetséges Parancsnokság vagy a Jegyzőkönyvben részes Fél tulajdonát képező és egy Szövetséges Parancsnokság által használt vagyont egy Szerződő Fél tulajdonát képező és haderőnemei által használt vagyonnak kell tekinteni;

b) ezen Jegyzőkönyv III. Cikke 1. bekezdésében meghatározott fegyveres erő vagy polgári állomány tagja vagy bármely Szövetséges Parancsnokság bármely más alkalmazottja által okozott kárt egy Szerződő Fél haderőnemei egy tagja vagy alkalmazottja által okozott kárnak kell tekinteni;

c) a Megállapodás VIII. Cikk 3. bekezdésében található, „egy Szerződő Fél tulajdona” kifejezés meghatározását egy Szövetséges Parancsnokság vonatkozásában kell alkalmazni.

3. Azok az igények, amelyekre a Megállapodás VIII. Cikkének 5. bekezdése vonatkozik, magukban kell, hogy foglalják az olyan igényeket — a szerződésbeli igényeken és olyan igényeken kívül, amelyekre azon Cikk 6. vagy 7. bekezdései vonatkoznak —, amelyek egy Szövetsé-

ges Parancsnokság bármely alkalmazottja cselekedetéből vagy mulasztásából, vagy bármely olyan más tevékenységből, mulasztásból, vagy eseményből erednek, amelyekért egy Szövetséges Parancsnokság jogi felelősséggel tartozik, és amelyek egy fogadó állam területén egy harmadik Félnek, — kivéve az ezen Jegyzőkönyvet aláírt Felek bármelyikét — kárt okoznak.

VII. Cikk

1. A Megállapodás X. Cikke értelmében a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjainak fizetése és járandósága tekintetében adott adózás alóli mentességet úgy kell alkalmazni egy Szövetséges Parancsnokság személyzetére vonatkozóan, ezen Jegyzőkönyv III. Cikke 1. a) és b) (i) bekezdéseinek meghatározásai alapján a fizetéseket és járandóságokat illetően, mint a fegyveres erő olyan személyzete esetében, amelyhez tartoznak, vagy amelynek alkalmazásában állnak, eltekintve attól, hogy ez a bekezdés nem mentesíti az ilyen személyt vagy alkalmazottat azon állam által előírt adózás alól, amelynek az állampolgára.

2. Egy Szövetséges Parancsnokságnak az Észak-atlanti Tanács által elfogadott kategóriába tartozó alkalmazottait mentesíteni kell a Szövetséges Parancsnokság által nekik az ilyen alkalmazotti minőségükre tekintettel fizetett bérek és járandóságok utáni adózás alól.

Mindazonáltal a jelen Jegyzőkönyvet aláíró bármely Fél köthet megállapodást a Szövetséges Parancsnoksággal, ahol az ilyen Fél fogja alkalmazni és kijelölni a Szövetséges Parancsnokságra az összes olyan állampolgárát (kivéve, ha a Fél úgy kívánja hogy, a területén nem állandóan tartózkodó személyeket), akiknek a Szövetséges Parancsnokság állományában kell szolgálnia, illetve fizetni fogja az ilyen személyek bérét és járandóságát saját költségére az általa meghatározott mértékben.

Az így fizetett béreket és járandóságokat az érintett Fél megadóztathatja, de más Fél által történő adózástól mentesíteni kell.

Ha ilyen megállapodást hatályba léptet a jelen Jegyzőkönyvet aláírt bármelyik Fél, és azt később módosítják vagy megszüntetik, jelen Jegyzőkönyvet aláíró Feleket már nem köti ezen bekezdés első mondata értelmében az állampolgárainak fizetett bérek és járandóságok adó alóli mentessége.

VIII. Cikk

1. A Szövetséges Parancsnokságok felállítása, megtervezése, fenntartása és működtetése elősegítése érdekében ezeket a Parancsnokságokat, amennyire megvalósítható, mentesíteni kell azoktól a vámterhektől és adóktól, amelyek érintik a közös védelem érdekében és a hivatalos és kizárólagos hasznuk érdekében tett kiadásait. A jelen Jegyzőkönyvben részes minden egyes Félnek tárgyalnia kell a területén működő Szövetséges Parancsnoksággal egy

olyan megállapodás megkötése érdekében, amely érvényt szerez ezen rendelkezésnek.

2. Egy Szövetséges Parancsnokságnak megvannak azok a jogai, amelyeket a Megállapodás XI. Cikke biztosít a fegyveres erőnek ugyanolyan feltételek mellett.

3. A Megállapodás XI. Cikke 5. és 6. bekezdésében található rendelkezések nem vonatkoznak a fogadó államok állampolgáira, csak abban az esetben, ha ezek az állampolgárok a Jegyzőkönyvet aláíró Fél — kivéve a fogadó államot — haderőneméhez tartoznak.

4. Az ebben a Cikkben található „vámterhek és adók” kifejezés nem foglalja magában a biztosított szolgáltatások költségeit.

IX. Cikk

Ha az Észak-atlanti Tanács másképp nem dönt,

a) bármely olyan vagyontárgy, amelyet egy Szövetséges Parancsnokság nemzetközi pénzalapjából, annak költségvetése alapján szereztek be, és a Parancsnokság már nem igényli, azt hasznosítani kell az Észak-atlanti Tanács által jóváhagyott rendelkezések értelmében, és a bevételt szét kell osztani vagy jóvá kell írni az Észak-atlanti Szerződés részes Felei között olyan arányban, amilyen arányban azok hozzájárultak a parancsnokság kiadásaihoz.

A fogadó államnak elsődleges joga van bármely ilyen módon eladott, a területén fekvő ingatlan megszerzésére, feltéve, hogy feltételei nem lesznek kevésbé kedvezőek, mint egy harmadik Fél által ajánlott feltételek;

b) bármilyen földterület, épület vagy helyhez kötött felszerelés, amelyet egy Szövetséges Parancsnokság által történő használatra a fogadó állam költségmentesen biztosított (a nominális költségek kivételével), és a Parancsnokság már nem igényli, azt vissza kell juttatni a fogadó államnak, illetve a fogadó Fél által biztosított vagyon értékében bekövetkezett, a Parancsnokság általi használatból származó bármilyen növekményt vagy veszteséget az Észak-atlanti Tanácsnak meg kell határoznia (figyelembe véve a fogadó Fél megfelelő törvényeit), illetve szét kell osztani, hitelezni vagy megterhelni az Észak-atlanti Szerződés Felei között olyan arányban, mint amilyen arányban azok hozzájárultak a Parancsnokság kiadásaihoz.

X. Cikk

Minden egyes Legfelsőbb Parancsnokság jogi személyiséggel bír; képes arra, hogy szerződéseket kössön, tulajdont szerezzen és rendelkezzen azzal.

Mindazonáltal a fogadó állam ennek a jogkörnek gyakorlatát a közte és a Legfelsőbb Parancsnokság vagy bármilyen, a Legfelsőbb Parancsnokság nevében eljáró alárendelt Szövetséges Parancsnokság közötti külön meg egyezések tárgyává teheti.

XI. Cikk

1. A Megállapodás VIII. Cikke rendelkezései értelmében egy Legfelsőbb Parancsnokság felperesként vagy alperesként részt vehet a jogi eljárásokban.

Azonban a fogadó állam és a Legfelsőbb Parancsnokság vagy bármely, általa felhatalmazott alárendelt Szövetséges Parancsnokság megállapodhatnak, hogy a fogadó állam járjon el a Legfelsőbb Parancsnokság nevében bármely olyan jogi eljárásban, amely számára az adott parancsnokság részes Félnek minősül a fogadó állam bírósága előtt.

2. Szövetséges Parancsnokság vagyontárgya vagy anyagi javai ellen nem lehet végrehajtási intézkedést vagy elkobzási intézkedést vagy lefoglalást foganatosítani, kivéve a Megállapodás VII. Cikkének 6. a) bekezdésében és a XIII. Cikkében foglalt célok érdekében.

XII. Cikk

1. A Szövetséges Parancsnokság bármilyen valutával rendelkezhet és bármelyik valutában működtetheti számláit annak érdekében, hogy a nemzetközi költségvetésének működését biztosítani tudja.

2. A jelen Jegyzőkönyvben részes Felek egy Szövetséges Parancsnokság kérésére elő kell, hogy segítsék az ilyen Parancsnokság anyagi eszközeinek egyik országból a másikba történő átutalását, illetve egy Szövetséges Parancsnokság által tartott bármilyen valuta bármilyen más valutába történő átváltását, amikor az szükséges bármely Szövetséges Parancsnokság igényeinek kielégítésére.

XIII. Cikk

A Szövetséges Parancsnokság saját maga által használt, illetve helyiségeiben őrzött, vagy a Parancsnokság által megfelelően felhatalmazott tagja által használt irattára és más hivatali dokumentumai sérthetetlenek, kivéve, ha a Parancsnokság lemond e mentességről.

A Parancsnokság a fogadó állam kérésére és azon állam egy képviselőjének jelenlétében ellenőrzi a dokumentumok minőségét, hogy megbizonyosodjék arról, hogy jogsultak-e a mentességre ezen Cikk értelmében.

XIV. Cikk

1. A jelen Jegyzőkönyv vagy a Megállapodás egésze vagy egy része — az Észak-atlanti Tanács döntése alapján — vonatkozhat bármely olyan nemzetközi katonai Parancsnokságra vagy szervezetre [ezen Jegyzőkönyv I. Cikkének b) és c) bekezdéseiben foglaltakon kívül], amelyeket az Észak-atlanti Szerződés értelmében állítanak fel.

2. Amikor az Európai Védelmi Közösség működni kezd, a jelen Jegyzőkönyv vonatkozhat egy Szövetséges Parancsnoksághoz tartozó Európai Védelmi Erők állományára és azok hozzátartozóira az Észak-atlanti Tanács által meghatározható időben és módon.

XV. Cikk

A jelen Jegyzőkönyvben részes Felek közötti vagy Szövetséges Parancsnokság és ilyen részes Felek közötti, a Jegyzőkönyv értelmezése vagy alkalmazása kapcsán felmerülő összes nézetkülönbség a vitában álló felek közötti tárgyalás útján rendezendő anélkül, hogy bármilyen külső igazságszolgáltatáshoz folyamodnának.

Ha a jelen Jegyzőkönyv vagy az Egyezmény kifejezetten ellentétes rendelkezést nem tartalmaz, a közvetlen tárgyalás útján nem rendezhető nézetkülönbségeket az Észak-atlanti Tanács elé kell utalni.

XVI. Cikk

1. A Megállapodás XV. és XVII—XX. Cikkeit a jelen Jegyzőkönyv vonatkozásában úgy kell alkalmazni, mintha azok annak szerves részét képeznék olyan módon, hogy a Jegyzőkönyv a Megállapodástól függetlenül felülvizsgálás, felfüggesztés, megerősítés, ahhoz való csatlakozás, felmondás, vagy bővítés tárgya lehessen azon rendelkezéseknek megfelelően.

2. A jelen Jegyzőkönyv a fogadó állam és egy Legfelsőbb Parancsnokság közötti kétoldalú megállapodás által kiegészíthető, illetve a fogadó állam és egy Legfelsőbb Parancsnokság hatóságai a megerősítés előtt adminisztratív eszközök révén ezen Jegyzőkönyv vagy a Megállapodás bármely rendelkezését életbe léptethetik.

Aminek bizonyoságul alulírott meghatalmazottak jelen Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Párizsban, 1952. augusztus 28-án, angol és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hitelesként, egyetlen eredeti példányban, amelyet az Amerikai Egyesült Államok Kormányának levéltárában kell elhelyezni.

Az Amerikai Egyesült Államok Kormánya köteles az összes aláíró és csatlakozó állam számára egy-egy hiteles másolatot küldeni.”

3. § A Jegyzőkönyvben foglaltak végrehajtásáról, valamint ennek érdekében további szabályozásról és a szükséges nemzetközi szerződések megkötéséről, illetve azok kezdeményezéséről a Kormány gondoskodik.

4. § (1) Ez a törvény a (2) bekezdésben foglalt kivétellel a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) A törvény 2. §-a 30 nappal a csatlakozási okiratnak a letéteményesnél történő letétbe helyezése után lép hatályba.

(3) A (2) bekezdés szerinti hatálybalépésről szóló közleményt a külügyminiszter a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXVII. törvény

az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erőik jogállásáról szóló Megállapodáshoz történő csatlakozásról, a Megállapodás kihirdetéséről, valamint a Megállapodáshoz kapcsolódó egyes jogszabályok módosításáról*

1. § Az Országgyűlés elhatározza a Magyar Köztársaság csatlakozását az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erőik jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban kelt Megállapodáshoz (a továbbiakban: Megállapodás).

2. § A Megállapodás hivatalos angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Agreement Between the Parties to the North Atlantic Treaty Regarding the Status of Their Forces

London, 19 June 1951

The Parties to the North Atlantic Treaty signed in Washington on 4 April, 1949,

Considering that the forces of one Party may be sent, by arrangement, to serve in the territory of another Party;

Bearing in mind that the decision to send them and the conditions under which they will be sent, in so far as such conditions are not laid down by the present Agreement, will continue to be the subject of separate arrangements between the Parties concerned;

Desiring, however, to define the status of such forces while in the territory of another Party;

Have agreed as follows:

Article I

1. In this Agreement the expression

a) „force” means the personnel belonging to the land, sea or air armed services of one Contracting Party when in

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

the territory of another Contracting Party in the North Atlantic Treaty area in connexion with their official duties, provided that the two Contracting Parties concerned may agree that certain individuals, units or formations shall not be regarded as constituting or included in a „force” for the purpose of the present Agreement;

b) „civilian component” means the civilian personnel accompanying a force of a Contracting Party who are in the employ of an armed service of that Contracting Party, and who are not stateless persons, nor nationals of any State which is not a Party to the North Atlantic Treaty, nor nationals of, nor ordinarily resident in, the State in which the force is located;

c) „dependent” means the spouse of a member of a force or of a civilian component, or a child of such member depending on him or her for support;

d) „sending State” means the Contracting Party to which the force belongs;

e) „receiving State” means the Contracting Party in the territory of which the force or civilian component is located, whether it be stationed there or passing in transit;

f) „military authorities of the sending State” means those authorities of a sending State who are empowered by its law to enforce the military law of that State with respect to members of its forces or civilian components;

g) „North Atlantic Council” means the Council established by Article 9 of the North Atlantic Treaty or any of its subsidiary bodies authorised to act on its behalf.

2. This Agreement shall apply to the authorities of political sub-divisions of the Contracting Parties, within their territories to which the Agreement applies or extends in accordance with Article XX, as it applies to the central authorities of those Contracting Parties, provided, however, that property owned by political sub-divisions shall not be considered to be property owned by a Contracting Party within the meaning of Article VIII.

Article II

It is the duty of a force and its civilian component and the members thereof as well as their dependents to respect the law of the receiving State, and to abstain from any activity inconsistent with the spirit of the present Agreement, and, in particular, from any political activity in the receiving State. It is also the duty of the sending State to take necessary measures to that end.

Article III

1. On the conditions specified in paragraph 2 of this Article and subject to compliance with the formalities established by the receiving State relating to entry and departure of a force or the members thereof, such

members shall be exempt from passport and visa regulations and immigration inspection on entering or leaving the territory of a receiving State. They shall also be exempt from the regulations of the receiving State on the registration and control of aliens, but shall not be considered as acquiring any right to permanent residence or domicile in the territories of the receiving State.

2. The following documents only will be required in respect of members of a force. They must be presented on demand:

a) personal identity card issued by the sending State showing names, date of birth, rank and number (if any), service, and photograph;

b) individual or collective movement order, in the language of the sending State and in the English and French languages, issued by an appropriate agency of the sending State or of the North Atlantic Treaty Organization and certifying to the status of the individual or group as a member or members of a force and to the movement ordered. The receiving State may require a movement order to be countersigned by its appropriate representative.

3. Members of a civilian component and dependents shall be so described in their passports.

4. If a member of a force or of a civilian component leaves the employ of the sending State and is not repatriated, the authorities of the sending State shall immediately inform the authorities of the receiving State, giving such particulars as may be required. The authorities of the sending State shall similarly inform the authorities of the receiving State of any member who has absented himself for more than twenty-one days.

5. If the receiving State has requested the removal from its territory of a member of a force or civilian component or has made an expulsion order against an ex-member of a force or of a civilian component or against a dependent of a member or ex-member, the authorities of the sending State shall be responsible for receiving the person concerned within their own territory or otherwise disposing of him outside the receiving State. This paragraph shall apply only to persons who are not nationals of the receiving State and have entered the receiving State as members of a force or civilian component or for the purpose of becoming such members, and to the dependents of such persons.

Article IV

The receiving State shall either

a) accept as valid, without a driving test or fee, the driving permit or licence or military driving permit issued by the sending State or a sub-division thereof to a member of a force or of a civilian component; or

b) issue its own driving permit or licence to any member of a force or civilian component who holds a driving permit or licence or military driving permit issued by the sending State or a sub-division thereof, provided that no driving test shall be required.

Article V

1. Members of a force shall normally wear uniform. Subject to any arrangement to the contrary between the authorities of the sending and receiving States, the wearing of civilian dress shall be on the same conditions as for members of the forces of the receiving State. Regularly constituted units or formations of a force shall be in uniform when crossing a frontier.

2. Service vehicles of a force or civilian component shall carry, in addition to their registration number, a distinctive nationality mark.

Article VI

Members of a force may possess and carry arms, on condition that they are authorized to do so by their orders. The authorities of the sending State shall give sympathetic consideration to requests from the receiving State concerning this matter.

Article VII

1. Subject to the provisions of this Article,

a) the military authorities of the sending State shall have the right to exercise within the receiving State all criminal and disciplinary jurisdiction conferred on them by the law of the sending State over all persons subject to the military law of that State;

b) the authorities of the receiving State shall have jurisdiction over the members of a force or civilian component and their dependents with respect to offences committed within the territory of the receiving State and punishable by the law of that State.

2. a) The military authorities of the sending State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over persons subject to the military law of that State with respect to offences, including offences relating to its security, punishable by the law of the sending State, but not by the law of the receiving State.

b) The authorities of the receiving State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over members of a force or civilian component and their dependents with respect to offences, including offences relating to the security of that State, punishable by its law but not by the law of the sending state.

c) For the purposes of this paragraph and of paragraph 3 of this Article a security offence against a State shall include:

(i) treason against the State;

(ii) sabotage, espionage or violation of any law relating to official secrets of that State, or secrets relating to the national defence of that State.

3. In cases where the right to exercise jurisdiction is concurrent the following rules shall apply:

a) The military authorities of the sending State shall have the primary right to exercise jurisdiction over a member of a force or of a civilian component in relation to

(i) offences solely against the property or security of that State, or offences solely against the person or property of another member of the force or civilian component of that State or of a dependent;

(ii) offences arising out of any act or omission done in the performance of official duty.

b) In the case of any other offence the authorities of the receiving State shall have the primary right to exercise jurisdiction.

c) If the State having the primary right decides not to exercise jurisdiction, it shall notify the authorities of the other State as soon as practicable. The authorities of the State having the primary right shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the other State for a waiver of its right in cases where that other state considers such waiver to be of particular importance.

4. The foregoing provisions of this Article shall not imply any right for the military authorities of the sending State to exercise jurisdiction over persons who are nationals of or ordinarily resident in the receiving State, unless they are members of the force of the sending State.

5. a) The authorities of the receiving and sending States shall assist each other in the arrest of members of a force or civilian component or their dependents in the territory of the receiving State and in handing them over to the authority which is to exercise jurisdiction in accordance with the above provisions.

b) The authorities of the receiving State shall notify promptly the military authorities of the sending State of the arrest of any member of a force or civilian component or a dependent.

c) The custody of an accused member of a force or civilian component over whom the receiving State is to exercise jurisdiction shall, if he is in the hands of the sending State, remain with that State until he is charged by the receiving State.

6. a) The authorities of the receiving and sending States shall assist each other in the carrying out of all necessary investigations into offences, and in the collection and production of evidence, including the seizure and, in proper cases, the handing over of objects connected with an offence. The handing over of such objects may, however,

be made subject to their return within the time specified by the authority delivering them.

b) The authorities of the Contracting parties shall notify one another of the disposition of all cases in which there are concurrent rights to exercise jurisdiction.

7. a) A death sentence shall not be carried out in the receiving State by the authorities of the sending State if the legislation of the receiving state does not provide for such punishment in a similar case.

b) The authorities of the receiving State shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the sending State for assistance in carrying out a sentence of imprisonment pronounced by the authorities of the sending State under the provision of this Article within the territory of the receiving State.

8. Where an accused has been tried in accordance with the provisions of this Article by the authorities of one Contracting Party and has been acquitted, or has been convicted and is serving, or has served, his sentence or has been pardoned, he may not be tried again for the same offence within the same territory by the authorities of another Contracting Party. However, nothing in this paragraph shall prevent the military authorities of the sending State from trying a member of its force for any violation of rules of discipline arising from an act or omission which constituted an offence for which he was tried by the authorities of another Contracting Party.

9. Whenever a member of a force or civilian component of a dependent is prosecuted under the jurisdiction of a receiving State he shall be entitled:

- a) to a prompt and speedy trial;
- b) to be informed, in advance of trial, of the specific charge or charges made against him;
- c) to be confronted with the witnesses against him;
- d) to have compulsory process for obtaining witnesses in his favour, if they are within the jurisdiction of the receiving State;
- e) to have legal representation of his own choice for his defence or to have free or assisted legal representation under the conditions prevailing for the time being in the receiving State;
- f) if he considers it necessary, to have the services of a competent interpreter; and
- g) to communicate with a representative of the Government of the sending State and when the rules of the court permit, to have such a representative present at his trial.

10. a) Regularly constituted military units or formations of a force shall have the right to police any camps, establishment or other premises which they occupy as the result of an agreement with the receiving State. The military police of the force may take all appropriate measures to ensure the maintenance of order and security on such premises.

b) Outside these premises, such military police shall be employed only subject to arrangements with the authorities of the receiving State and in liaison with those authorities, and in so far as such employment is necessary to maintain discipline and order among the members of the force.

11. Each Contracting Party shall seek such legislation as it deems necessary to ensure the adequate security and protection within its territory of installations, equipment, property, records and official information of other Contracting Parties, and the punishment of persons who may contravene laws enacted for that purpose.

Article VIII

1. Each Contracting Party waives all its claims against any other Contracting Party for damage to any property owned by it and used by its land; sea or air armed services, if such damage:

(i) was caused by a member or an employee of the armed services of the other Contracting Party in the execution of his duties in connection with the operation of the North Atlantic Treaty; or

(ii) arose from the use of any vehicle, vessel or aircraft owned by the other Contracting Party and used by its armed services, provided either that the vehicle, vessel or aircraft causing the damage was being used in connection with the operation of the North Atlantic Treaty, or that the damage was caused to property being so used.

Claims for maritime salvage by one Contracting Party against any other Contracting Party shall be waived, provided that the vessel or cargo salvaged was owned by a contracting Party and being used by its armed services in connection with the operation of the North Atlantic Treaty.

2. a) In the case of damage caused or arising as stated in paragraph 1 to other property owned by a Contracting Party and located in its territory, the issue of the liability of any other Contracting Party shall be determined and the amount of damage shall be assessed, unless the Contracting Parties concerned agree otherwise, by a sole arbitrator selected in accordance with sub-paragraph b) of this paragraph. The arbitrator shall also decide any counter-claims arising out of the same incident.

b) The arbitrator referred to in sub-paragraph a) above shall be selected by agreement between the Contracting Parties concerned from amongst the nationals of the receiving State who hold or have held high judicial office. If the Contracting Parties concerned are unable, within two months, to agree upon the arbitrator, either may request the Chairman of the North Atlantic Council Deputies to select a person with the aforesaid qualifications.

c) Any decision taken by the arbitrator shall be binding and conclusive upon the Contracting Parties.

d) The amount of any compensation awarded by the arbitrator shall be distributed in accordance with the provisions of paragraph 5 e) (i), (ii) and (iii) of this Article.

e) The compensation of the arbitrator shall be fixed by agreement between the Contracting Parties concerned and shall, together with the necessary expenses incidental to performance of his duties, be defrayed in equal proportions by them.

f) Nevertheless, each Contracting Party waives its claim in any such case where the damage is less than:

Belgium:	B. fr.	70 000
Canada:	\$	1 460
Denmark:	Kr.	9 670
France:	F. fr.	490 000
Iceland:	Kr.	22 800
Italy:	Li.	850 000
Luxembourg:	L. fr.	70 000
Netherlands:	Fl.	5 320
Norway:	Kr.	10 000
Portugal:	Es.	40 250
United Kingdom:	£	500
United States:	\$	1 400

Any other Contracting Party whose property has been damaged in the same incident shall also waive its claim up to the above amount. In the case of considerable variation in the rates of exchange between these currencies the Contracting Parties shall agree on the appropriate adjustments of these amounts.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of this Article the expression „owned by a Contracting Party” in the case of a vessel includes a vessel on bare boat charter to that Contracting Party or requisitioned by it on bare boat terms or seized by it in prize (except to the extent that the risk of loss or liability is borne by some person other than such Contracting Party).

4. Each Contracting Party waives all its claims against any other Contracting Party for injury or death suffered by any member of its armed services while such member was engaged in the performance of his official duties.

5. Claims (other than contractual claims and those to which paragraphs 6 or 7 of this Article apply) arising out of acts or omissions of members of a force or civilian component done in the performance of official duty, or out of any other act, omission or occurrence for which a force or civilian component is legally responsible, and causing damage in the territory of the receiving State to third parties, other than any of the Contracting Parties, shall be dealt with by the receiving State in accordance with the following provisions:

a) Claims shall be filed, considered and settled or adjudicated in accordance with the laws and regulations of the receiving State with respect to claims arising from the activities of its own armed forces.

b) The receiving State may settle any such claims, and payment of the amount agreed upon or determined by adjudication shall be made by the receiving State in its currency.

c) Such payment, whether made pursuant to a settlement or to adjudication of the case by a competent tribunal of the receiving State, or the final adjudication by such a tribunal denying payment, shall be binding and conclusive upon the Contracting Parties.

d) Every claim paid by the receiving State shall be communicated to the sending States concerned together with full particulars and a proposed distribution in conformity with sub-paragraphs e) (i), (ii) and (iii) below. In default of a reply within two months, the proposed distribution shall be regarded as accepted.

e) The cost incurred in satisfying claims pursuant to the preceding sub-paragraphs and para. 2 of this Article shall be distributed between the Contracting Parties, as follows:

(i) Where one sending State alone is responsible, the amount awarded or adjudged shall be distributed in the proportion of 25 per cent. chargeable to the receiving State and 75 per cent. chargeable to the sending State.

(ii) Where more than one State is responsible for the damage, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among them: however, if the receiving State is not one of the States responsible, its contribution shall be half that of each of the sending States.

(iii) Where the damage was caused by the armed services of the Contracting Parties and it is not possible to attribute it specifically to one or more of those armed services, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among the Contracting Parties concerned: however, if the receiving State is not one of the States by whose armed services the damage was caused, its contribution shall be half that of each of the sending States concerned.

(iv) Every half-year, a statement of the sums paid by the receiving State in the course of the half-yearly period in respect of every case regarding which the proposed distribution on a percentage basis has been accepted, shall be sent to the sending States concerned, together with a request for reimbursement. Such reimbursement shall be made within the shortest possible time, in the currency of the receiving State.

f) In cases where the application of the provisions of sub-paragraphs b) and e) of this paragraph would cause a Contracting Party serious hardship, it may request the North Atlantic Council to arrange a settlement of a different nature.

g) A member of a force or civilian component shall not be subject to any proceedings for the enforcement of any judgment given against him in the receiving State in a matter arising from the performance of his official duties.

h) Except in so far as sub-paragraph *e)* of this paragraph applies to claims covered by paragraph 2 of this Article, the provisions of this paragraph shall not apply to any claim arising out of or in connexion with the navigation or operation of a ship or the loading, carriage, or discharge of a cargo, other than claims for death or personal injury to which paragraph 4 of this Article does not apply.

6. Claims against members of a force or civilian component arising out of tortious acts or omissions in the receiving State not done in the performance of official duty shall be dealt with in the following manner:

a) The authorities of the receiving State shall consider the claim and assess compensation to the claimant in a fair and just manner, taking into account all the circumstances of the case, including the conduct of the injured person, and shall prepare a report on the matter.

b) The report shall be delivered to the authorities of the sending State, who shall then decide without delay whether they will offer an *ex gratia* payment, and if so, of what amount.

c) If an offer of *ex gratia* payment is made, and accepted by the claimant in full satisfaction of his claim, the authorities of the sending State shall make the payment themselves and inform the authorities of the receiving State of their decision and of the sum paid.

d) Nothing in this paragraph shall affect the jurisdiction of the courts of the receiving State to entertain an action against a member of a force or of a civilian component unless and until there has been payment in full satisfaction of the claim.

7. Claims arising out of the unauthorized use of any vehicle of the armed services of a sending State shall be dealt with in accordance with paragraph 6 of this Article, except in so far as the force or civilian component is legally responsible.

8. If a dispute arises as to whether a tortious act or omission of a member of a force or civilian component was done in the performance of official duty or as to whether the use of any vehicle of the armed services of a sending State was unauthorized, the question shall be submitted to an arbitrator appointed in accordance with paragraph 2 *b)* of this Article, whose decision on this point shall be final and conclusive.

9. The sending State shall not claim immunity from the jurisdiction of the courts of the receiving State for members of a force or civilian component in respect of the civil jurisdiction of the courts of the receiving State except to the extent provided in paragraph 5 *g)* of this Article.

10. The authorities of the sending State and of the receiving State shall co-operate in the procurement of evidence for a fair hearing and disposal of claims in regard to which the Contracting Parties are concerned.

Article IX

1. Members of a force or of a civilian component and their dependents may purchase locally goods necessary for their own consumption, and such services as they need, under the same conditions as the nationals of the receiving State.

2. Goods which are required from local sources for the subsistence of a force or civilian component shall normally be purchased through the authorities which purchase such goods for the armed services of the receiving State. In order to avoid such purchases having any adverse effect on the economy of the receiving State, the competent authorities of that State shall indicate, when necessary, any articles the purchase of which should be restricted or forbidden.

3. Subject to agreements already in force or which may hereafter be made between the authorised representatives of the sending and receiving States, the authorities of the receiving State shall assume sole responsibility for making suitable arrangements to make available to a force or a civilian component the buildings and grounds which it requires, as well as facilities and services connected therewith. These agreements and arrangements shall be, as far as possible, in accordance with the regulations governing the accommodation and billeting of similar personnel of the receiving State. In the absence of a specific contract to the contrary, the laws of the receiving State shall determine the rights and obligations arising out of the occupation or use of the buildings, grounds, facilities or services.

4. Local civilian labour requirements of a force or civilian component shall be satisfied in the same way as the comparable requirements of the receiving State and with the assistance of the authorities of the receiving State through the employment exchanges. The conditions of employment and work, in particular wages, supplementary payments and conditions for the protection of workers, shall be those laid down by the legislation of the receiving State. Such civilian workers employed by a force or civilian component shall not be regarded for any purpose as being members of that force or civilian component.

5. When a force or a civilian component has at the place where it is stationed inadequate medical or dental facilities, its members and their dependents may receive medical and dental care, including hospitalization, under the same conditions as comparable personnel of the receiving State.

6. The receiving State shall give the most favourable consideration to requests for the grant to members of a force or of a civilian component of travelling facilities and concessions with regard to fares. These facilities and concessions will be the subject of special arrangements to be made between the Governments concerned.

7. Subject to any general or particular financial arrangements between the Contracting Parties, payment in local currency for goods, accommodation and services furnished under paragraphs, 2, 3, 4 and, if necessary, 5 and 6, of this Article shall be made promptly by the authorities of the force.

8. Neither a force, nor a civilian component, nor the members thereof, nor their dependents, shall by reason of this Article enjoy any exemption from taxes or duties relating to purchases and services chargeable under the fiscal regulations of the receiving State.

Article X

1. Where the legal incidence of any form of taxation in the receiving State depends upon residence or domicile, periods during which a member of a force or civilian component is in the territory of that State by reason solely of his being a member of such force or civilian component shall not be considered as periods of residence therein, or as creating a change of residence or domicile, for the purposes of such taxation. Members of a force or civilian component shall be exempt from taxation in the receiving State on the salary and emoluments paid to them as such members by the sending State or on any tangible movable property the presence of which in the receiving State is due solely to their temporary presence there.

2. Nothing in this Article shall prevent taxation of a member of a force or civilian component with respect to any profitable enterprise, other than his employment as such member, in which he may engage in the receiving State, and, except as regards his salary and emoluments and the tangible movable property referred to in paragraph I, nothing in this Article shall prevent taxation to which, even if regarded as having his residence or domicile outside the territory of the receiving State, such a member is liable under the law of that State.

3. Nothing in this Article shall apply to „duty” as defined in paragraph 12 of Article XI.

4. For the purposes of this Article the term „member of a force” shall not include any person who is a national of the receiving State.

Article XI

1. Save as provided expressly to the contrary in this Agreement, members of a force and of a civilian component as well as their dependents shall be subject to the laws and regulations administered by the customs authorities of the receiving State. In particular the customs authorities of the receiving State shall have the right, under the general conditions laid down by the laws and

regulations of the receiving State, to search members of a force or civilian component and their dependents and to examine their luggage and vehicles, and to seize articles pursuant to such laws and regulations.

2. a) The temporary importation and the re-exportation of service vehicles of a force or civilian component under their own power shall be authorized free of duty on presentation of a triptyque in the form shown in the Appendix* to this Agreement.

b) The temporary importation of such vehicles not under their own power shall be governed by paragraph 4 of this Article and the re-exportation thereof by paragraph 8.

c) Service vehicles of a force or civilian component shall be exempt from any tax payable in respect of the use of vehicles on the roads.

3. Official documents under official seal shall not be subject to customs inspection. Couriers, whatever their status, carrying these documents must be in possession of an individual movement order, issued in accordance with paragraph 2 b) of Article III. This movement order shall show the number of despatches carried and certify that they contain only official documents.

4. A force may import free of duty the equipment for the force and reasonable quantities of provisions, supplies and other goods for the exclusive use of the force and, in cases where such use is permitted by the receiving State, its civilian component and dependents. This duty-free importation shall be subject to the deposit, at the customs office for the place of entry, together with such customs documents as shall be agreed, of a certificate in a form agreed between the receiving State and the sending State signed by a person authorized by the sending State for that purpose. The designation of the person authorised to sign the certificates as well as specimens of the signatures and stamps to be used, shall be sent to the customs administration of the receiving State.

5. A member of a force or civilian component may, at the time of his first arrival to take up service in the receiving State or at the time of the first arrival of any dependent to join him, import his personal effects and furniture free of duty for the term of such service.

6. Members of a force or civilian component may import temporarily free of duty their private motor vehicles for the personal use of themselves and their dependents. There is no obligation under this Article to grant exemption from taxes payable in respect of the use of roads by private vehicles.

7. Imports made by the authorities of a force other than for the exclusive use of that force and its civilian component, and imports, other than those dealt with in paragraphs

* A háromnyelvű függelék (Appendix) a magyar fordítás végén kerül közlésre.

5 and 6 of this Article, effected by members of a force or civilian component are not, by reason of this Article, entitled to any exemption from duty or other conditions.

8. Goods which have been imported duty-free under paragraphs 2 b), 4, 5 or 6 above:

a) may be re-exported freely, provided that, in the case of goods imported under paragraph 4, a certificate, issued in accordance with that paragraph, is presented to the customs office: the customs authorities, however, may verify that goods re-exported are as described in the certificate, if any, and have in fact been imported under the conditions of paragraphs 2 b), 4, 5 or 6 as the case may be;

b) shall not normally be disposed of in the receiving State by way of either sale or gift: however, in particular cases such disposal may be authorized on conditions imposed by the authorities concerned of the receiving State (for instance, on payment of duty and tax and compliance with the requirements of the controls of trade and exchange).

9. Goods purchased in the receiving State shall be exported therefrom only in accordance with the regulations in force in the receiving State.

10. Special arrangements for crossing frontiers shall be granted by the customs authorities to regularly constituted units or formations, provided that the customs authorities concerned have been duly notified in advance.

11. Special arrangements shall be made by the receiving State so that fuel, oil and lubricants for use in service vehicles, aircraft and vessels of a force or civilian component, may be delivered free of all duties and taxes.

12. In paragraphs 1—10 of this Article:

„duty” means customs duties and all other duties and taxes payable on importation or exportation. as the case may be. except dues and taxes which are no more than charges for services rendered;

„importation” includes withdrawal from customs warehouses or continuous customs custody, provided that the goods concerned have not been grown, produced or manufactured in the receiving State.

13. The provisions of this Article shall apply to the goods concerned not only when they are imported into or exported from the receiving State but also when they are in transit through the territory of a Contracting Party, and for this purpose the expression „receiving State” in this Article shall be regarded as including any Contracting Party through whose territory the goods are passing in transit.

Article XII

1. The customs or fiscal authorities of the receiving State may, as a condition of the grant of any customs or fiscal exemption or concession provided for in this Agreement,

require such conditions to be observed as they may deem necessary to prevent abuse.

2. These authorities may refuse any exemption provided for by this Agreement in respect of the importation into the receiving State of articles grown, produced or manufactured in that State which have been exported therefrom without payment of, or upon repayment of, taxes or duties which would have been chargeable but for such exportation. Goods removed from a customs warehouse shall be deemed to be imported if they were regarded as having been exported by reason of being deposited in the warehouse.

Article XIII

1. In order to prevent offences against customs and fiscal laws regulations, the authorities of the receiving and of the sending States shall assist each other in the conduct of enquiries and the collection of evidence.

2. The authorities of a force shall render all assistance within their power to ensure that articles liable to seizure by, or on behalf of, the customs or fiscal authorities of the receiving State are handed to those authorities.

3. The authorities of a force shall render all assistance within their power to ensure the payment of duties, taxes and penalties payable by members of the force or civilian component or their dependents.

4. Service vehicles and articles belonging to a force or to its civilian component, and not to a member of such force or civilian component, seized by the authorities of the receiving State in connection with an offence against its customs or fiscal laws or regulations shall be handed over to the appropriate authorities of the force concerned.

Article XIV

1. A force, a civilian component and the members thereof, as well as their dependents, shall remain subject to the foreign exchange regulations of the sending State and shall also be subject to the regulations of the receiving State.

2. The foreign exchange authorities of the sending and the receiving States may issue special regulations applicable to a force or civilian component or the members thereof as well as to their dependents.

Article XV

1. Subject to paragraph 2 of this Article, this Agreement shall remain in force in the event of hostilities to which the North Atlantic Treaty applies, except that the provisions for settling claims in paragraphs 2 and 5 of Article VIII

shall not apply to war damage, and that the provisions of the Agreement, and, in particular of Articles III and VII, shall immediately be reviewed by the Contracting Parties concerned, who may agree to such modifications as they may consider desirable regarding the application of the Agreement between them.

2. In the event of such hostilities, each of the Contracting Parties shall have the right, by giving 60 days' notice to the other Contracting Parties, to suspend the application of any of the provisions of this Agreement so far as it is concerned. If this right is exercised, the Contracting Parties shall immediately consult with a view to agreeing on suitable provisions to replace the provisions suspended.

Article XVI

All differences between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled by negotiation between them without recourse to any outside jurisdiction. Except where express provision is made to the contrary in this Agreement, differences which cannot be settled by direct negotiation shall be referred to the North Atlantic Council.

Article XVII

Any Contracting Party may at any time request the revision of any Article of this Agreement. The request shall be addressed to the North Atlantic Council.

Article XVIII

1. The present Agreement shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which shall notify each signatory State of the date of deposit thereof.

2. Thirty days after four signatory States have deposited their instruments of ratification the present Agreement shall come into force between them. It shall come into force for each other signatory State thirty days after the deposit of its instrument of ratification.

3. After it has come into force, the present Agreement shall, subject to the approval of the North Atlantic Council and to such conditions as it may decide, be open to accession on behalf of any State which accedes to the North Atlantic Treaty. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Government of the United States of America, which shall notify each signatory and acceding State of the date of deposit thereof. In respect of any State on behalf of which an instrument of accession is deposited, the present Agreement shall come into force thirty days after the date of the deposit of such instrument.

Article XIX

1. The present Agreement may be denounced by any Contracting Party after the expiration of a period of four years from the date on which the Agreement comes into force.

2. The denunciation of the Agreement by any Contracting Party shall be effected by a written notification addressed by that Contracting Party to the Government of the United States of America which shall notify all the other Contracting Parties of each such notification and the date of receipt thereof.

3. The denunciation shall take effect one year after the receipt of the notification by the Government of the United States of America. After the expiration of this period of one year, the Agreement shall cease to be in force as regards the Contracting Party which denounces it, but shall continue in force for the remaining Contracting Parties.

Article XX

1. Subject to the provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article, the present Agreement shall apply only to the metropolitan territory of a Contracting Party.

2. Any State may, however, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession or at any time thereafter, declare by notification given to the Government of the United States of America that the present Agreement shall extend (subject, if the State making the declaration considers it to be necessary, to the conclusion of a special agreement between that State and each of the sending States concerned), to all or any of the territories for whose international relations it is responsible in the North Atlantic Treaty area. The present Agreement shall then extend to the territory or territories named therein thirty days after the receipt by the Government of the United States of America of the notification, or thirty days after the conclusion of the special agreements if required, or when it has come into force under Article XVIII, whichever is the later.

3. A State which has made a declaration under paragraph 2 of this Article extending the present Agreement to any territory for whose international relations it is responsible may denounce the Agreement separately in respect of that territory in accordance with the provisions of Article XIX.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Agreement. Done in London this nineteenth day of June, 1951, in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. The Government of the United States of America shall transmit certified copies thereof to all the signatory and acceding States."

„Megállapodás az Észak-atlanti Szerződés tagállamai között fegyveres erőik jogállásáról

London, 1951. június 19.

Az 1949. április 4-én, Washingtonban aláírt Észak-atlanti Szerződés tagállamai

tekintetbe véve, hogy egy tagállam fegyveres erői meg-
egyezés alapján egy másik tagállam területére küldhetők,
hogy annak területén szolgálatot lássanak el,

szem előtt tartva, hogy ezen Megállapodás a kiküldésre
vonatkozó döntés és a kiküldés feltételeit nem határozza
meg, és az továbbra is az érintett felek közötti külön meg-
egyezések tárgyát képezi,

kíváncsúnak tartva mindazonáltal, hogy meghatároz-
zák ezen fegyveres erők helyzetét a másik állam területén
való tartózkodásuk ideje alatt,
a következőkben állapodtak meg:

I. Cikk

Ezen Megállapodásban a kifejezések jelentése a követ-
kező:

a) „fegyveres erő” alatt az egyik Szerződő Fél száraz-
földi, haditengerészeti vagy légierejéhez tartozó személyi
állomány értendő, amely hivatalos szolgálattal össze-
függően az Észak-atlanti Szerződés másik Szerződő Felének
területén tartózkodik, szem előtt tartva azt, hogy a két
érintett Szerződő Fél esetleges megállapodása alapján bi-
zonyos személyek, egységek vagy alakulatok nem képezik
a jelen megállapodás értelmében vett „fegyveres erő” ré-
szét;

b) „polgári állomány” alatt az egyik Szerződő Félhez
tartozó fegyveres erőt kísérő polgári személyek értendők,
akik az adott Szerződő Fél fegyveres erejének alkalmazá-
sában állnak, és akik nem hontalanok, valamint nem ál-
lampolgárai egy olyan államnak, amely nem tagja az Észak-
atlanti Szerződésnek, illetve nem állampolgárai vagy állan-
dó lakosai annak az államnak, ahol a fegyveres erő tartóz-
kodik;

c) „hozzátartozó” alatt a fegyveres erő vagy polgári
állomány tagjának házasársa, illetve általa eltartott gyer-
meke értendő;

d) „küldő állam” alatt az a Szerződő Fél értendő,
amelyhez a fegyveres erő tartozik;

e) „fogadó állam” alatt az a Szerződő Fél értendő,
amelynek területén a fegyveres erő vagy polgári állomány
tartózkodik, akár ottani állomásozás, akár átvonulás céljá-
ból;

f) „a küldő állam katonai hatóságai” alatt a küldő állam
azon hatóságai értendők, melyeket az adott állam joga
felhatalmaz arra, hogy az állam katonai jogszabályait fegy-
veres erőinek és polgári állományának tagjaival szemben
érvényesítse;

g) „Észak-atlanti Tanács” alatt az a Tanács értendő,
amely az Észak-atlanti Szerződés 9. Cikke alapján került
létrehozásra, illetve annak bármelyik segédszerve, amely
felhatalmazást kapott nevében intézkedni.

2. Ezen Megállapodás épp úgy vonatkozik a Szerződő
Felek alsóbb szintű hatóságaira is, azokon a területeken,
ahol a Megállapodás hatályos, illetve azokon a területe-
ken, amelyekre hatálya a XX. Cikke alapján kiterjed, mint
ahogy vonatkozik a Szerződő Felek központi hatóságaira
is, szem előtt tartva azonban, hogy az alsóbb szintű ható-
ságok tulajdonát a VIII. Cikk értelmében nem lehet a
Szerződő Fél tulajdonának tekinteni.

II. Cikk

A fegyveres erő, polgári állomány és ezek tagjainak,
illetve hozzátartozóinak kötelessége a fogadó állam tör-
vényeit tiszteletben tartani, és tartózkodni minden olyan
tevékenységtől, amely ezen Megállapodás szellemével
összeegyeztethetetlen, különösen a fogadó államban kifej-
tett bármilyen politikai tevékenységtől. A küldő államnak
is kötelessége ennek érdekében megfelelő intézkedéseket
hozni.

III. Cikk

1. A jelen Cikk 2. bekezdésében részletezett feltételek-
nek, és a fogadó állam által a fegyveres erő, illetve annak
tagjai beutazásáról és kiutazásáról hozott előírásoknak
megfelelően ezen állomány tagjai mentesülnek az útlevél
és vízumszabályozás, valamint az idegenrendészeti eljárás
alól a fogadó állam területére való beutazás és annak
elhagyása során. Ugyancsak mentesülnek a fogadó állam-
ban érvényes, a külföldiek nyilvántartását és ellenőrzését
érintő szabályozás alól, nem tekinthetők viszont jogosult-
nak a fogadó állam területén állandó tartózkodási vagy
letelepedési jog megszerzésére.

2. A fegyveres erő tagjainak kizárólag a következő ira-
tokkal kell rendelkeznie, amelyeket kérésre fel kell mu-
tatni:

a) a küldő állam által kiállított arcképes személyi iga-
zolvány, névvel, születési időponttal, beosztással — és ha
van —, rendfokozattal és számmal,

b) a küldő állam nyelvén, valamint angolul és franciául
megírt egyéni vagy csoportos menetparancs, melyet a kül-
dő állam vagy az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének
megfelelő szerve adott ki, s amely igazolja az egyén vagy
csoport fegyveres erőhöz való tartozását és az elrendelt
mozgást. A fogadó állam megkövetelheti, hogy a menetpa-
rancsot megfelelő képviselője ellenjegyezhesse.

3. A polgári állomány tagjainak és a hozzátartozóknak
a státusát útlevelükben kell feltüntetni.

4. Ha a fegyveres erő vagy a polgári állomány tagja kikerül a küldő állam alkalmazásából és ezt követően nem tér haza, a küldő állam hatóságai késedelem nélkül tájékoztatják a fogadó állam hatóságait, megadva a szükséges részleteket. A küldő állam hatóságai hasonlóképpen tájékoztatják a fogadó állam hatóságait abban az esetben, ha bármely tagjuk 21 napnál hosszabb időtartamra engedély nélkül eltávozott.

5. Ha a fogadó állam kérelmezi a fegyveres erő vagy a polgári állomány tagjának az állam területéről történő eltávolítását, illetve a fegyveres erő vagy polgári állomány volt tagját vagy a tag, illetve volt tag családtagját kiutasítja, a küldő állam hatóságainak felelőssége azokat saját területükön fogadni, vagy a fogadó állam területén kívül helyezésükre másképp intézkedni. Ez a bekezdés csak azokra a személyekre vonatkozik, akik nem állampolgárai a fogadó államnak, és mint a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjai léptek be az állam területére, vagy azzal a céllal, hogy ilyen tagokká váljanak, továbbá ezen személyek hozzátartozóira.

IV. Cikk

A fogadó államnak

a) vagy érvényesnek kell elfogadnia, vezetői vizsga és díj nélkül, a küldő állam vagy annak alsóbb szintű hatóságai által a fegyveres erő, illetve polgári állomány tagja részére kiadott jogosítványt, vezetői engedélyt, illetve katonai vezetői engedélyt,

b) vagy saját vezetői engedélyét, illetve jogosítványát kell kiállítania, vezetői vizsga megkövetelése nélkül a fegyveres erő vagy polgári állomány bármelyik tagjának, aki rendelkezik a küldő állam, illetve annak alsóbb szintű hatóságai által kiállított polgári vagy katonai vezetői engedéllyel vagy jogosítvánnyal.

V. Cikk

1. A fegyveres erő tagjai általában katonai egyenruhát viselnek. Amennyiben a küldő és fogadó állam között e kérdésben más megegyezés nem jön létre, a polgári öltözék viseletének szabályai azonosak a fogadó állam ez irányú előírásaival. Reguláris egységek vagy alakulatok katonáinak határátlépéskor egyenruhát kell viselniük.

2. A fegyveres erő vagy polgári állomány szolgálati járműveinek a rendszámtáblán kívül egy megkülönböztető nemzeti jelzéssel is rendelkezniük kell.

VI. Cikk

A fegyveres erő tagjai birtokolhatnak és viselhetnek fegyvert, azzal a feltétellel, hogy arra parancsaik szerint felhatalmazással rendelkeznek. A küldő állam hatóságai

megértő hozzáállást tanúsítanak a fogadó állam ezzel kapcsolatos kívánságai iránt.

VII. Cikk

1. E Cikk előírásai értelmében

a) a küldő állam katonai hatóságai jogosultak a fogadó államon belül gyakorolni mindazon büntetőjogi vagy fegyelmi joghatóságukat, amivel a küldő állam jogszabályai ruházzák fel őket minden olyan személlyel szemben, aki ezen állam katonai jogszabályainak hatálya alá esik;

b) a fogadó állam hatóságainak joghatósága van a fegyveres erő vagy polgári állomány tagja, illetve hozzátartozója által a fogadó állam területén elkövetett, a fogadó állam törvényei szerint büntetendő bűncselekmények esetében.

2. a) A küldő állam katonai hatóságainak kizárólagos joghatósága van az adott állam katonai jogszabályainak hatálya alá eső személyekkel szemben olyan bűncselekmények esetében, amelyek büntetendők a küldő állam jogszabályai szerint, de nem büntetendők a fogadó állam jogszabályai szerint, ideértve a biztonságot érintő bűncselekményeket is.

b) A fogadó állam hatóságainak kizárólagos joghatósága van a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjaival, illetve hozzátartozóival szemben olyan bűncselekmények esetében, amelyek büntetendők a fogadó állam jogszabályai szerint, de nem büntetendők a küldő állam jogszabályai szerint, ideértve a biztonságot érintő bűncselekményeket is.

c) Ezen bekezdés, illetve ezen Cikk 3. bekezdésének alkalmazásában az állam elleni bűncselekmények körébe tartoznak:

(i) hazaárulás,

(ii) rombolás, kémkedés és állam- vagy szolgálati titoksértés.

3. Párhuzamos joghatóság esetén a következő szabályok alkalmazandók:

a) A küldő állam katonai hatóságait illeti elsőbbség joghatóság gyakorlására a fegyveres erő, illetve polgári állomány tagjaival szemben abban az esetben, amennyiben

(i) a bűncselekményt kizárólag ezen állam tulajdona vagy biztonsága, vagy kizárólag ezen állam fegyveres erőinek vagy polgári állományának tagjai, illetve hozzátartozóik személye vagy tulajdona ellen követték el,

(ii) a bűncselekmény szolgálati kötelezettség teljesítése közben elkövetett tevékenység vagy mulasztás.

b) Minden más bűncselekmény esetében a fogadó állam hatóságait illeti elsőbbség a joghatóság gyakorlására.

c) Ha az elsődleges joghatósággal rendelkező állam úgy dönt, hogy nem gyakorolja joghatóságát, erről a másik állam hatóságait a lehető leggyorsabban értesíti. Az elsődleges joghatósággal rendelkező állam hatóságai megértő hozzáállást tanúsítanak a másik államnak a joghatóságról

való lemondás iránti kérelme iránt, azokban az esetekben, amikor az ilyen joglemondás az utóbbi állam számára különös jelentőséggel bír.

4. A fenti rendelkezések nem biztosítanak a küldő állam katonai hatóságai számára joghatóságot azon személyek felett, akik a fogadó állam állampolgárai vagy annak állandó lakosai, kivéve, ha azok a küldő állam fegyveres erejének állományába tartoznak.

5. a) A fogadó és a küldő állam hatóságai együttműködnek a fogadó állam területén a fegyveres erő vagy polgári állomány tagja, illetve hozzátartozó őrizetbe vételében és átadásában annak a hatóságnak, amely a fenti rendelkezések alapján a joghatóságot gyakorolja.

b) A fogadó állam hatóságai késedelem nélkül értesítik a küldő állam katonai hatóságait a fegyveres erő vagy polgári állomány tagja, illetve ezek hozzátartozóinak őrizetbe vétele esetén.

c) A fegyveres erő vagy polgári állomány fogadó állam joghatósága alá tartozó gyanúsított tagja, amennyiben az a küldő állam őrizete alatt van, annak őrizetében is marad, ameddig a fogadó állam ellene vádat nem emel.

6. a) A fogadó és a küldő állam hatóságai együttműködnek a bűncselekményt érintő összes szükséges nyomozati cselekmény végzésében, a bizonyítékok gyűjtésében és benyújtásában, beleértve ebbe a lefoglalást és adott esetben a bűnelkövetéssel kapcsolatos tárgyak átadását is. Az átadó fél azonban feltételül szabhatja, hogy az átadott tárgyak az általa meghatározott határidőn belüli visszaszolgáltatásra kerüljenek.

b) A Szerződő Felek hatóságai értesítik egymást minden olyan ügyben történő eljárásról, amelyben párhuzamos joghatóság áll fenn.

7. a) Halálbüntetés végrehajtására a fogadó államban nem kerülhet sor a küldő állam hatóságai által, amennyiben a fogadó állam törvényhozása, jogalkotása hasonló esetben nem helyez kilátásba halálbüntetést.

b) A fogadó állam hatóságainak ezen Cikk alapján megértő hozzáállást kell tanúsítaniuk a küldő állam azon kérésével szemben, hogy a fogadó állam hatóságai együttműködjenek a küldő állam hatóságai által kiszabott börtönbüntetés végrehajtásában a fogadó állam területén.

8. Ahol ezen Cikk rendelkezései alapján egy vádlottat az egyik Szerződő Fél hatóságai bíróság elé állítottak, és vele szemben felmentő ítélet vagy elmarasztaló ítélet született, és az illető személy szabadságvesztés büntetését tölti, vagy azt már letöltötte, illetve kegyelemben részesült, ugyanazon állam területén, ugyanazon bűncselekmény miatt nem állítható ismét bíróság elé egy másik Szerződő Fél hatóságai által. E bekezdés azonban nem korlátozza a küldő állam katonai hatóságait azon jogukban, hogy a fegyveres erejének tagját bíróság elé állítsák a szolgálati-fegyelmi szabályok bármilyen megszegéséért abból a tevékenységből vagy mulasztásból eredően, amely olyan bűn-

cselekményt valósított meg, mely miatt őt a másik Szerződő Fél hatóságai már bíróság elé állították.

9. Amennyiben a fegyveres erő vagy polgári állomány tagja, illetve hozzátartozó ellen a fogadó állam büntetőeljárást folytat, az illető személynek joga van

a) késedelem nélküli és gyors bírói eljárásra;

b) arra, hogy a tárgyalást megelőzően tájékoztassák az ellene felhozott részletes vádról vagy vádakról;

c) arra, hogy a rá terhelő vallomást tevő tanúkkal szembesítsék;

d) arra, hogy kötelező eljárás keretében felkutassák a számára kedvező tanúkat, amennyiben azok a fogadó állam joghatósága alá tartoznak;

e) saját választása szerinti jogi képviselőre, illetve szabad vagy támogatásul rendelt jogi védelemre a fogadó államban való tartózkodása alatt az ott érvényben lévő feltételek szerint;

f) arra, hogy amennyiben szükségesnek tartja, megfelelő tolmács álljon rendelkezésére, és

g) arra, hogy kapcsolatot tarthasson fenn a küldő állam kormányának képviselőjével, és amennyiben azt a bírósági eljárás szabályai megengedik, ezen képviselő részt vehessen a tárgyaláson.

10. a) A fegyveres erő reguláris katonai egységeinek vagy alakulatainak jogukban áll, hogy rendszertileg felügyeljenek minden olyan tábort, létesítményt vagy más objektumot, amit a fogadó állammal kötött megállapodás alapján használnak. A fegyveres erő katonai rendőrsége megtehet minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy biztosítsa a rendet és biztonságot ezekben az objektumokban.

b) Ezeken az objektumokon kívül e katonai rendőrség alkalmazására csak a fogadó állam hatóságaival megkötött megállapodások alapján kerülhet sor együttműködésben ezen hatóságokkal, olyan mértékben, ami szükséges a fegyveres erő tagjai közötti rend és fegyelem fenntartásához.

11. Mindegyik Szerződő Fél olyan jogalkotásra törekszik, amelyet szükségesnek tart annak érdekében, hogy biztosítsa területén más Szerződő Felek létesítményeinek, felszerelésének, tulajdonának, iratainak és hivatalos információinak megfelelő biztonságát és védelmét, és az e célból megalkotott jogszabályok esetleges megszegőinek felelősségre vonását.

VIII. Cikk

1. A Szerződő Felek lemondanak más Szerződő Féllel szemben minden kártérítés iránti igényükről a tulajdonukat képező és szárazföldi, tengerészeti vagy légi erejük által használt javaikban okozott kár esetén, amennyiben a kár

(i) okozója a másik Szerződő Fél fegyveres erejének tagja vagy polgári alkalmazottja, és a károkozás az Észak-

atlanti Szerződés tevékenységével kapcsolatos szolgáltatás teljesítés közben történt, vagy

(ii) a másik Szerződő Fél tulajdonában lévő és fegyveres ereje által használt gépjármű, hajó vagy légijármű alkalmazása során keletkezett, feltéve, hogy vagy a károkozó gépjármű, hajó vagy légijármű az Észak-atlanti Szerződés műveleteivel kapcsolatban került alkalmazásra, illetve, hogy a kár így használt tulajdonban keletkezett.

Tengeri mentés címén jelentkező igényéről egy Szerződő Fél bármely más Szerződő Féllel szemben lemond, amennyiben a megmentett hajó vagy rakomány az egyik Szerződő Fél tulajdonában és fegyveres erői használatában volt az Észak-atlanti Szerződés műveleteivel kapcsolatban.

2. a) Az 1. bekezdés szerint okozott, illetve felmerült és az egyik Szerződő Fél saját területén lévő másfajta tulajdonában okozott vagy keletkezett kár esetén más Szerződő Fél felelősségének kérdését — amennyiben az érintett Felek másképp meg nem egyeznek — egy, a jelen bekezdés b) pontjának megfelelően választott döntőbíró határozza meg és becsüli fel a kár mértékét. A döntőbíró feladata, hogy ugyanazon balesettel kapcsolatos ellenigény tekintetében is döntést hozzon.

b) Az a) pontban megnevezett döntőbíró az érintett Szerződő Felek közötti megállapodás eredményeként a fogadó állam azon állampolgárai közül kerül kiválasztásra, akik magas jogi tisztséggel rendelkeznek vagy rendelkeztek. Amennyiben az érintett Szerződő Felek nem képesek két hónapon belül a döntőbíró személyében megegyezni, bármelyikük felkérheti az Észak-atlanti Tanács Elnökét, hogy jelöljön ki egy személyt az előbb említett képesítéssel.

c) A döntőbíró által hozott döntés végleges és kötelező érvényű a Szerződő Felekre.

d) A döntőbíró által megítélt kártérítés összege ezen Cikk 5. pontja e) (i), (ii), és (iii) alpontjainak rendelkezéseivel összhangban kerül felosztásra.

e) A döntőbíró díját az érintett Felek megállapodásban határozzák meg, és azt a munkavégzéséhez szükséges költségekkel együtt egyenlően viselik.

f) Mindazonáltal mindegyik Szerződő Fél lemond kártérítési igényéről, mindazon esetekben, amennyiben az okozott kár összege kisebb, mint:

Belgium:	B. fr.	70 000
Kanada:	\$	1 460
Dánia:	Kr.	9 670
Franciaország:	F. fr.	490 000
Izland:	Kr.	22 800
Olaszország:	Li.	850 000
Luxemburg:	L. fr.	70 000
Hollandia:	Fl.	5 320
Norvégia:	Kr.	10 000
Portugália:	Es.	40 250
Egyesült Királyság:	£	500
Egyesült Államok:	\$	1 400

Minden más Szerződő Fél, melynek tulajdonát kár éri ugyanazon baleset során, szintén lemond kártérítési igényéről, amennyiben a kár összege nem éri el a fenti összeget. A valutaárfolyamokban történő jelentős változások esetén a Szerződő Felek megállapodnak ezen összegek megfelelő kiigazításáról.

3. Ezen Cikk 1. és 2. bekezdésének alkalmazása esetén a „Szerződő Fél tulajdona” kifejezés értelmezésébe hajó esetében beletartozik a személyzet nélkül bérbe vett, ideiglenesen használatba vett és lefoglalt hajó is (kivéve, ha a kockázatot és a felelősséget viselő személy más mint a Szerződő Fél).

4. A Szerződő Felek lemondanak a másik Szerződő Féllel szembeni teljes kártérítési követelésükről a fegyveres erő bármely tagját ért személyi sérülés vagy haláleset esetén, amennyiben az adott személyt köteleességteljesítés közben érte.

5. Azok a követelések, melyek a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjának szolgálati köteleességteljesítés közbeni tevékenységből, illetve mulasztásából erednek, vagy minden olyan más jellegű tevékenységből, mulasztásból, illetve eseményből származnak, amiért a jogi felelősséget a fegyveres erő vagy a polgári állomány viseli (kivéve a szerződésből eredő követeléseket, vagy amelyekre ezen Cikk 6. és 7. bekezdése az érvényes), és amely esetben a kár a fogadó állam területén egy Szerződő Feleken kívüli harmadik felet ért, a következő szabályok szerint kerülnek rendezésre a fogadó állam által:

a) A kártérítési igényeket a fogadó állam saját fegyveres erői tevékenységből eredő kártérítési igényekre vonatkozó jogszabályaival összhangban kell benyújtani, mérlegelni, rendezni és elbírálni.

b) Az ilyen jellegű követeléseket általában a fogadó állam elégíti ki, és az egyezség vagy ítélet alapján meghatározott összeget a fogadó állam saját pénzmemében fizeti ki.

c) Ilyen kifizetés, a fogadó állam hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósága előtti egyezség vagy ítélet alapján, vagy a kifizetés bíróság általi végleges elutasítása, végleges és kötelező a Szerződő Felekre.

d) Minden, a fogadó állam által kielégített követelésről tájékoztatni kell az érintett küldő államokat, mellékelve az összes részletet és a követelésből való részesedés javasolt elosztását az alább részletezett e) pont (i), (ii) és (iii) alpontoknak megfelelően. A választásra nyitva álló két-hónapos határidő elteltével a követelésből való részesedés javasolt elosztását elfogadottnak kell tekinteni.

e) A követeléseknek a jelen Cikk előbbi pontjaiban és a 2. bekezdésében leírtaknak megfelelő kielégítése során felmerülő költségek a Szerződő Felek között a következőképpen kerülnek felosztásra:

(i) amennyiben egy küldő állam egyedül felelős, a megítélt összeg kifizetése 25 százalékban a fogadó államot, 75 százalékban pedig a küldő államot terheli,

(ii) amennyiben több állam felelős az okozott kárért, a megítélt összeg fizetési terhe az érintett Szerződő Felek között egyenlő arányban kerül felosztásra, ha azonban a fogadó állam nem tartozik a felelős államok körébe, hozzájárulása a küldő államok hozzájárulásának fele,

(iii) amennyiben a kárt a Szerződő Felek fegyveres erői okozták, és a felelősséget külön egy vagy több fegyveres erőnek tulajdonítani nem lehet, a megítélt összeg fizetési terhe az érintett felek között egyenlő arányban kerül felosztásra, ha azonban a fogadó állam nem tartozik azon államok körébe, amelyek fegyveres erői a kárt okozták, hozzájárulása az érintett küldő államok hozzájárulásának fele,

(iv) félénként a fogadó állam nyilatkozatot tesz közre az adott fél éves időszakban általa kifizetett összegekről azokkal az esetekkel kapcsolatban, amelyeknél a fizetési kötelezettség terhének százalékos arányáról megállapodás született, és azt eljuttatja az érintett küldő államokhoz, csatolva egy megtérítési kérelmet. A megtérítés a fogadó állam pénznemében a lehető legkorábbi időpontban történik.

f) Azokban az esetekben, amikor a jelen bekezdés b) és e) pontjának teljesítése egy Szerződő Félnak komoly nehézséget okozna, kérelemmel fordulhat az Észak-atlanti Tanácshoz, egy más természetű rendezésben való meg egyezés érdekében.

g) A fegyveres erő vagy polgári állomány tagja a fogadó államban nem vonható bírósági eljárás alá az ellene hozott ítélet végrehajtása érdekében olyan ügyben, mely szolgáltatási köteletségének teljesítéséből származik.

h) Eltekintve azoktól az esetektől, amelyeknél a jelen bekezdés e) pontja alkalmazandó azokra a követelésekre, melyekre ezen Cikk 2. bekezdése érvényes, e bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók olyan követelésekre, melyek egy hajó irányításának vagy tevékenységének, illetve szállítmány berakodásának, szállításának vagy kirakodásának következtében, vagy azokkal összefüggésben keletkeztek, kivételt képeznek ez alól azon követelések, melyek személyi sérüléssel vagy halálessel járnak, s amelyekre ezen Cikk 4. bekezdése nem vonatkozik.

6. A fegyveres erő vagy polgári állomány tagjaival szembeni követelések, melyek szolgálati köteleességteljesítésen kívüli jogellenes tevékenységből vagy mulasztásból keletkeztek, a következőképpen kezelendők:

a) A fogadó állam hatóságainak tisztességes és igazságos módon meg kell vizsgálniuk a követelést és megállapítani az igénylőknek nyújtandó kártérítés mértékét, figyelembe véve az eset körülményeit, beleértve ebbe a sértett fél szerepét is, és az ügyről jelentést kell készíteniük.

b) A jelentést eljuttatják a küldő állam hatóságaihoz, amelyek ezt követően késedelem nélkül döntést hoznak arról, hogy felajánlják-e a fizetés ex gratia (vita nélküli) módját, és ha igen, milyen összeg erejéig.

c) Amennyiben az ex gratia fizetés felajánlása megtörtént, és azt a követeléssel élő fél követelése teljes kielégí-

téseként fogadja el, a küldő állam hatóságai a kifizetést maguk intézik, tájékoztatva a fogadó állam hatóságait döntésükről és a kifizetett összeg nagyságáról.

d) E bekezdés rendelkezései nem érintik a fogadó állam bíróságainak joghatóságát, hogy eljárást indítsanak a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjával szemben, mindaddig, amíg a követeléssel élő fél igényének teljes kielégítése meg nem történt.

7. A küldő állam fegyveres erejéhez tartozó járművek engedély nélküli használatából származó követelések a jelen Cikk 6. bekezdésében foglaltaknak megfelelően kezelendők, kivéve, amennyiben a fegyveres erő vagy polgári állomány jogi felelőssége fennáll.

8. Ha annak kérdése, hogy a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjának jogellenes tevékenysége vagy mulasztása szolgálati köteleességteljesítés közben történt-e vagy sem, illetve annak kérdése, hogy a küldő állam fegyveres erejéhez tartozó jármű használata engedélyezett volt-e vagy sem, vita tárgyát képezi, a kérdés a jelen Cikk 2. bekezdésének b) pontjában foglaltaknak megfelelően választott döntőbíróhoz továbbítandó, akinek ezzel kapcsolatos döntése véglegesnek és kötelezőnek tekintendő.

9. A küldő állam nem kérelmezi fegyveres ereje vagy polgári állománya tagjának a fogadó állam polgári bírósági joghatóságával szembeni mentességét, kivéve a jelen Cikk 5. bekezdésének g) pontjában foglaltak szerint.

10. A küldő és fogadó állam hatóságai együttműködnek a bizonyítékok gyűjtésében azon követelések méltányos vizsgálata és rendezése érdekében, amelyekben a Szerződő Felek érintve vannak.

IX. Cikk

1. A fegyveres erő vagy polgári állomány tagjai és azok hozzátartozói a fogadó állam állampolgáraival megegyező feltételek szerint szerezhetik be a fogyasztásukhoz szükséges helyi termékeket és élhetnek az általuk igényelt szolgáltatásokkal.

2. A fegyveres erő vagy polgári állomány ellátásához szükséges helyi forrásból igényelt javai beszerzését általában azok a hatóságok végzik el, amelyek az ilyen javakat a fogadó állam fegyveres ereje számára is beszerzik. Annak elkerülése érdekében, hogy e beszerzés a fogadó állam gazdaságára kedvezőtlen hatással legyen, az adott állam hatáskörrel rendelkező hatóságai, amennyiben szükséges, megjelölhetnek bármely terméket, melyek beszerzése korlátozás vagy tiltás alá esik.

3. A már érvényben lévő, vagy a jövőben a küldő és a fogadó állam meghatalmazott képviselői által megkötendő megállapodásoknak megfelelően a fogadó állam hatóságait kizárólagos felelősség terheli a megfelelő intézkedésekért, hogy a fegyveres erő vagy polgári állomány számára

az általa igényelt épületek, telkek, létesítmények, akárcsak az ezekkel kapcsolatos szolgáltatások hozzáférhetőek legyenek. Ezeknek a megállapodásoknak és intézkedéseknek, amennyire lehetséges összhangban kell lenniük a fogadó állam hasonló állományának elszállásolását és elhelyezését rendező szabályozással. Kifejezetten ellentétes tartalmú szerződés hiányában, a fogadó állam jogszabályai határozzák meg azokat a jogokat és kötelezettségeket, amelyek az épületek, telkek, létesítmények és szolgáltatások használatára vonatkoznak.

4. A fegyveres erő vagy polgári állomány helyi polgári munkaerőigényét a fogadó állam hasonló igényeivel meg egyező módon, és a fogadó állam hatóságainak segítségével, munkaügyi közvetítő szerv révén kell kielégíteni. Az alkalmazás és a munka feltételeire és különösen a munkabérre, a kiegészítő juttatásokra és a munkavédelemre a fogadó állam jogszabályaiban foglaltak az irányadók. A fegyveres erő vagy polgári állomány alkalmazásában lévő polgári személyeket semmilyen célból sem lehet a fegyveres erő vagy polgári állomány részének tekinteni.

5. Ha a fegyveres erő vagy polgári állomány az állomásozásának helyén kielégítő egészségügyi vagy fogászati létesítménnyel nem rendelkezik, tagjai és azok hozzátartozói ugyanazokkal a feltételekkel vehetik igénybe az egészségügyi és fogászati ellátást, ideértve a kórházi kezelést is, mint a fogadó állam hasonló állományú tagjai.

6. A fogadó állam a lehető legkedvezőbb elbírálásban részesíti a fegyveres erő, illetve polgári állomány utazási eszközök és díjkedvezmények iránti kérelmeit. Ezen eszközök és kedvezmények az érintett kormányok között kötetendő külön megállapodások tárgyát képezik.

7. A Szerződő Felek közötti általános vagy részletes pénzügyi megállapodásnak megfelelően, a fegyveres erő hatóságai a jelen Cikk 2., 3., 4. és szükség szerint 5., 6. bekezdésében részletezett termékekért, szállásért és szolgáltatásokért a helyi pénznemben, azonnal fizetnek.

8. Sem fegyveres erő, sem polgári állomány, sem azok tagjai, sem a hozzátartozók nem élveznek ezen Cikk értelmében bármilyen mentességet adók vagy vámok alól, melyek a fogadó állam pénzügyi jogszabályai alapján a beszerzésekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban kerülnek felszámításra.

X. Cikk

1. Ha az adózás bármely formájának fennállása a fogadó államban az állandó tartózkodástól és a letelepedéstől függ, akkor az az időszak, melyet a fegyveres erő vagy polgári állomány tagja az adott ország területén tölt kizárólag e minőségével összefüggésben, nem tekinthető az adott országban való tartózkodásnak vagy a lakóhely, illetve tartózkodási hely megváltoztatásának az említett adó-

zási rendszer szempontjából. A fegyveres erő vagy polgári állomány tagjai e jogcímük alapján mentesek a fogadó állam adózása alól a küldő állam által nyújtott munkabérekre és egyéb juttatásaikra nézve, valamint fizikai kiterjedéssel bíró ingó javaikra, melyeknek jelenléte kizárólag a fogadó államban való ideiglenes tartózkodásuknak tulajdonítható.

2. Ezen Cikk adómentességi rendelkezései nem érintik a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjának esetlegesen a fogadó állam területén folytatott olyan nyereségérdekelt vállalkozása utáni adózását, mely nem a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjaként végzett munkája, és eltekintve az 1. bekezdésben tárgyalt munkabértől, juttatástól és fizikai kiterjedéssel bíró ingóságoktól, e rendelkezések nem érintik azokat az adófizetési kötelezettségeket sem, amelyek rájuk, figyelembe véve a fogadó államon kívüli tartózkodási vagy lakhelyet is, ezen állam jogszabályai szerint érvényesek.

3. Ezen Cikk nem vonatkozik a XI. Cikk 12. bekezdésében meghatározott „vámra”.

4. Ezen Cikk értelmében a „fegyveres erő és polgári állomány tagja” fogalom nem tartalmazza azokat a személyeket, akik a fogadó állam állampolgárai.

XI. Cikk

1. Kivéve, ha ezen Megállapodás kifejezetten másképp nem rendelkezik, a fegyveres erők vagy polgári állomány tagjai mind hozzátartozóik, a fogadó állam vámhatóságai által alkalmazott törvények és szabályok hatálya alá esnek. A fogadó állam hatóságai jogosultak a fogadó állam törvényeiben és szabályaiban meghatározott általános feltételek között, megmotozni a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjait és azok hozzátartozóit, illetve átvizsgálni azok csomagjait és járműveit, és az ide vonatkozó törvények és szabályok alapján bizonyos tételeket lefoglalni.

2. a) A fegyveres erő vagy polgári állomány szolgálati járműveinek saját meghajtással történő ideiglenes behozatala és kivitele mentes a vámfizetés alól, egy olyan három példányban kitöltött nyomtatvány felmutatása esetén, amely ezen Megállapodás függelékében található.

b) Az ilyen járművek nem saját meghajtással történő ideiglenes behozatalát ezen Cikk 4. bekezdése, kivitelét a 8. bekezdése szabályozza.

c) A fegyveres erő vagy polgári állomány szolgálati járművei mentesülnek az úthasználat után fizetendő adó alól.

3. Hivatalos pecséttel ellátott hivatalos okiratok nem vethetők vámvizsgálat alá. A bármilyen jogállású futároknak, akik ezen okiratokat szállítják, rendelkezniük kell egyéni menetparancssal, mely a III. Cikk 2. bekezdésének b) pontja szerint került kiállításra. Ezen menetparancsnak

tartalmaznia kell a szállított küldemények számát és egy igazolást arról, hogy azok kizárólag hivatalos iratokat tartalmaznak.

4. Fegyveres erő vámmentesen hozhat be felszerelést, megfelelő mennyiségű élelmiszert, ellátmányt és más javakat, ha azok kizárólag a fegyveres erő, illetve — amennyiben azt a fogadó állam megengedi — a polgári állomány és a hozzátartozók által kerül felhasználásra. E vámmentes behozatal során a belépési hely vámhivatalában más, meg egyezés szerint meghatározott, vámiratokkal együtt át kell adni egy hivatalos igazolást is, amelynek formájában a fogadó és küldő állam megállapodott, és amelyet a küldő állam által erre felhatalmazott személy aláírásával ellátott. Az igazolás aláírására felhatalmazott személy kinevezését, valamint a felhasználandó aláírások és pecsétek mintáit el kell juttatni a fogadó állam vámhatóságaihoz.

5. A fegyveres erő tagja szolgálatának a fogadó államban történő megkezdése céljából és bármely hozzá csatlakozó hozzátartozója első beutazása alkalmából vámmentesen hozhatja be személyes ingóságait és bűtorait szolgálatának időtartamára.

6. Fegyveres erő vagy polgári állomány tagjai ideiglenesen vámmentesen hozhatják be személygépjárműveiket saját, illetve hozzátartozóik használatára. Ezen Cikk azonban nem kötelezi a fogadó államot, hogy a személygépjármű tulajdonosát az úthasználat után fizetendő adó alól mentesítse.

7. A fegyveres erő hatóságainak azon behozatala, amely nem a fegyveres erő vagy a polgári állomány kizárólagos felhasználására történt, és a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjai által eszközölt azon behozatal, amelyre ezen Cikk 5. és 6. bekezdése nem vonatkozik, ezen Cikk értelmében nem mentes a vám és egyéb kötelezettségek alól.

8. Azok a javak, melyek vámmentesen kerültek behozatalra a 2. bekezdés b) pontja, a 4., 5. vagy 6. bekezdés alapján:

a) szabadon kivihetők, feltéve, hogy a 4. bekezdés alapján behozott tételek esetében az abban foglaltaknak megfelelő igazolás a vámhivatalnál bemutatásra kerül; a vámszervek azonban megvizsgálhatják, hogy a kivitelre kerülő javak megegyeznek-e az igazoláson szereplő tételekkel, és azok a 2. bekezdés b) pont, illetve 4., 5. vagy 6. bekezdés alapján kerültek-e behozatalra;

b) rendes körülmények között nem idegeníthetők el a fogadó államban, sem adásvétel, sem ajándékozás útján; bizonyos esetekben mindazonáltal az elidegenítés engedélyezhető a fogadó állam érintett hatóságai által előírt feltételekkel (például vám és adó fizetése és a kereskedelmi és értékpapír-felügyelet előírásainak betartása).

9. A fogadó államban beszerzett javak csak a fogadó államban érvényben lévő rendelkezéseknek megfelelően kerülhetnek kivitelre.

10. A határon átkelő reguláris katonai egységek és alakulatok a vámhatóságok részéről különleges elbánásban részesítendőek, feltéve, ha az érintett hatóságok erről megfelelő időben tájékoztatást kaptak.

11. A fegyveres erő és polgári állomány szolgálati járműveiben, légijárműveiben és hajóiban felhasznált üzemanyag-, olaj- és kenőanyag-ellátást a fogadó állam különleges elbánásban részesíti, annak érdekében, hogy az mentes legyen minden vámtól és adótól.

12. Ezen Cikk 1—10. bekezdésében:

a „vám” kifejezés alatt azok a vámmilletékek és adók értendők, amelyek behozatal és kivitel esetén fizetendőek, kivéve azokat az illetékeket és adókat, melyek nem mások mint teljesített szolgáltatások költségei;

a „behozatal” tartalmába beletartozik a vámraktárakból történő, vagy az állandó vámőrizetből történő kivitel, feltéve, ha az érintett javakat nem a fogadó állam területén természetítették vagy készítették.

13. Ezen Cikk rendelkezései az érintett javakkal kapcsolatban nemcsak azoknak a fogadó államba történő behozatala vagy az onnan történő kivitele esetén alkalmazandók, hanem akkor is, ha azokat átszállítják a Szerződő Fél területén, ilyen értelemben a „fogadó állam” kifejezés ezen Cikk értelmezésében bármelyik Szerződő Félre vonatkozhat, amelynek területén e javak áthaladnak.

XII. Cikk

1. A fogadó állam vám- és pénzügyőr hatóságai a jelen Megállapodásban szereplő vám- és pénzügyi mentességek megadásának feltételéül olyan rendelkezések vagy engedmények betartását írhatják elő, amelyeket szükségesnek tartanak a visszaélések megakadályozása érdekében.

2. Ezen hatóságok megtagadhatják ezen Megállapodásban szereplő bármely mentesség megadását a fogadó állam területére történő behozatalkor olyan javak esetében, melyeket az adott országban természetettek, gyártottak, vagy állítottak elő, s melyeknek kivitele adó és vám fizetése és visszatérítése nélkül történt, mely adó és vám ilyen kivitel esetén felszámítandó lett volna. A vámraktárakból visszavont javakat behozott javaknak kell tekinteni, amennyiben vámraktárbeli letétbe helyezésük által exportálandó javaknak minősülnének.

XIII. Cikk

1. Annak érdekében, hogy a vám- és pénzügyi szabályozás elleni bűncselekményeket megakadályozzák, a fogadó állam és a küldő állam hatóságai együttműködnek a vizsgálatok folytatásában és a bizonyítékok gyűjtésében.

2. A fegyveres erő hatóságainak minden segítséget meg kell adniuk annak érdekében, hogy a fogadó állam vám- és pénzügyi hatóságai által, vagy az ő nevükben lefoglalandó javak ezen hatóságoknak átadásra kerüljenek.

3. A fegyveres erő hatóságainak minden segítséget meg kell adniuk annak érdekében, hogy a fegyveres erő vagy polgári állomány tagjai, illetve hozzátartozóik által fizetendő vámok, adók és büntetések kifizetését biztosítsák.

4. A fogadó állam hatóságai által a vám- és pénzügyi jogszabályok megsértése miatt lefoglalásra került szolgálati járműveket és más javakat, melyek a fegyveres erő és polgári állományának — és nem azok tagjának — tulajdonát képezik, átadják az érintett fegyveres erő megfelelő hatóságainak.

XIV. Cikk

1. A fegyveres erőre, a polgári állományra, azok tagjaira, valamint hozzátartozóikra továbbra is vonatkoznak a küldő állam devizajogszabályai, valamint a fogadó állam ide vonatkozó jogszabályai.

2. A küldő és a fogadó államok devizahatóságai a fegyveres erőre és a polgári állományra, azok tagjaira, valamint hozzátartozóikra vonatkozó külön rendelkezéseket becsáthatnak ki.

XV. Cikk

1. Ezen Cikk 2. bekezdése értelmében ez a Megállapodás érvényben marad az Észak-atlanti Szerződést érintő háborús cselekmények esetén is, kivéve, a VIII. Cikk 2. és 5. bekezdés, kártérítésre vonatkozó rendelkezéseit, melyek nem alkalmazandók háborús károokra, továbbá az érintett Szerződő Felek azonnal felülvizsgálják a Megállapodás rendelkezéseit, különös tekintettel a III. és a VII. Cikkre, s olyan változtatásokat eszközölhetnek, amelyeket előnyösnek találnak a Megállapodás közös alkalmazása szempontjából.

2. Ilyen háborús cselekmények esetén minden Szerződő Fél, érintettsége mértékéig jogosult felfüggeszteni a többi Szerződő Félhez intézett jegyzékkel, 60 napos határidővel ezen Megállapodás bármely rendelkezése alkalmazását. Amennyiben élnek ezzel a joggal, a Szerződő Feleknek azonnal konzultálniuk kell az ügyben, hogy a felfüggesztett rendelkezést megfelelőre váltsák fel.

XVI. Cikk

Ezen Megállapodás értelmezésében vagy alkalmazásában a Szerződő Felek között felmerülő valamennyi nézeteltérést tárgyalásos úton kell megoldani, külső igazság-

szolgáltatás igénybevétele nélkül. Ha ezen Megállapodás kifejezetten másképp nem rendelkezik, a közvetlen tárgyalás útján el nem rendezett nézetkülönbségeket az Észak-atlanti Tanács elé kell terjeszteni.

XVII. Cikk

Bármely Szerződő Fél bármikor kérheti ezen Megállapodás bármely Cikkének felülvizsgálatát. A kérelmet az Észak-atlanti Tanácshoz kell eljuttatni.

XVIII. Cikk

1. Ezen Megállapodás megerősítést kíván, s a megerősítésről szóló okiratokat az Amerikai Egyesült Államok Kormányánál kell a lehető legrövidebb időn belül letétbe helyezni, amely majd értesíti az aláíró államokat a letétbe helyezés időpontjáról.

2. Harminc nappal azután, hogy négy aláíró ország letétbe helyezte a megerősítésről szóló okiratait, ezen Megállapodás hatályba lép közöttük. Más aláíró országok tekintetében is 30 nappal a megerősítésről szóló okiratok letétbe helyezése után lép hatályba a Megállapodás.

3. Hatálybalépése után, ezen Megállapodás az Észak-atlanti Tanács jóváhagyása, illetve az általa meghatározott feltételek szerint nyitva áll bármely, az Észak-atlanti Szerződéshez csatlakozó állam számára. A csatlakozás a csatlakozási okiratoknak az Amerikai Egyesült Államok Kormányánál történő letétbe helyezésével történik, amely azok letétbe helyezésének időpontjáról valamennyi aláíró és csatlakozó államot értesíti. Bármely, csatlakozási okirattal letétbe helyező állam vonatkozásában ezen Megállapodás 30 nappal a letétbe helyezés után lép hatályba.

XIX. Cikk

1. Ezen Megállapodás hatálybalépésének időpontjától számított négy év elteltével azt bármely Szerződő Fél felmondhatja.

2. Bármely Szerződő Fél részéről ezen Megállapodás felmondása az Amerikai Egyesült Államok Kormányához írásban eljuttatott jegyzék formájában történik, amely a többi Szerződő Felet értesíti e jegyzékről és kézhezvételének időpontjáról.

3. A felmondás az Amerikai Egyesült Államok Kormányához eljuttatott jegyzék kézhezvételétől számított egy év elteltével lép érvénybe. Ezen egyéves időszak eltelte után, a Megállapodás hatálya megszűnik a felmondását kezdeményező Szerződő Fél vonatkozásában, a többi Szerződő Fél számára azonban továbbra is hatályban marad.

XX. Cikk

1. A jelen Cikk 2. és 3. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával ezen Megállapodás csak a Szerződő Felek anyaországi területeire vonatkozik.

2. Bármely állam azonban, a megerősítésről szóló vagy csatlakozási dokumentumainak letétbe helyezésekor, vagy ezt követően bármikor, az Amerikai Egyesült Államok Kormányához intézett jegyzék formájában kinyilváníthatja, hogy ezen Megállapodás kiterjed (abban az esetben, ha a jegyzéket intéző állam ezt fontosnak tartja, az adott állam és a küldő államok között létrejött külön megállapodással) bármely olyan területekre, amelyek nemzetközi kapcsolataiért felelős az Észak-atlanti Szerződés területén belül. Ezen Megállapodás ebben az esetben kiterjed azon területre vagy területekre is, amelyeket megneveztek benne, 30 nap elteltével az erről szóló jegyzéknek az Amerikai Egyesült Államok Kormánya általi kézhezvételét követően, vagy — amennyiben külön igény van rá — 30 nappal a külön megállapodás létrejöttét követően, illetve a XVIII. Cikk alapján történő érvénybelépéssel, attól függően, hogy ezek közül melyik következik be később.

3. Azon állam, amely ezen Megállapodás jelen Cikke 2. bekezdése értelmében a hatályt kiterjesztette bármely olyan területre, melynek nemzetközi kapcsolataiért felelős, ezen terület vonatkozásában részlegesen is felmondhatja a Megállapodást a XIX. Cikk rendelkezéseivel összhangban.

Mindennek hiteléül az alulírott meghatalmazottak aláírásukkal hitelesítették ezt a Megállapodást Londonban, 1951. júniusának 19. napján, angol és francia nyelven, amelyek mindegyike egyaránt hiteles, egy eredeti példányban, amit az Amerikai Egyesült Államok Kormányának levéltárában kell letétbe helyezni. Ezután az Amerikai Egyesült Államok Kormánya a hiteles másolatokat továbbítja valamennyi aláíró és csatlakozó államnak.

Függelék

Ország:	Védelmi (Honvédelmi) Minisztérium vagy Szolgálat
Country:	Ministry of Service
Pays:	Ministère de la Defence

GÉPJÁRMŰ ADATLAP
TRIPTYQUE
TRIPTYQUE

Érvényes	-tól	-ig
Valid from	to	
Valide du	au	

Ideiglenes belépésre

For temporary importation to

Four la importation temporaire en

Az alábbi gépjárműre
of the following service vehicle
du vehicule militaire suivant

Típus—type—type

rendszám	motorszám
registration number	engine number
numéro de registration	numéro matriculair du moteur

tartalék kerék
spare tyres
pneumatique de réserve

gépjármű híradóeszköz
fixed communication equipment
installation radio fixcs

gépjármű adatlap tulajdonosának neve és aláírása
name and signature of the holder of the triptyque
nom et signature du possesseur du triptyque

Kelt	Védelmi (Honvédelmi) Minisztérium vagy Szolgálat
Date of issue	By order of the Ministry of Service
Date	Par ordre du Ministère de la Defense

IDEIGLENES KI- ÉS BELÉPÉSEK

Vámhivatal megnevezése
Dátum, vámhivatal bélyegzője
Name of Port or Customs Station
Date Signature and Stamps of Customs Officer
Nom du Port ou de la Station de Douane
Date Signature et timbre de l'Officier De la Douane

Kilépés—Exit—Sortie
Belépés—Entry—Entrée
Kilépés—Exit—Sortie
Belépés—Entry—Entrée
Kilépés—Exit—Sortie
Belépés—Entry—Entrée''

3. § (1) A Megállapodás VIII. Cikke 2. pontjának *f)* alpontjában meghatározott, a kártérítési igényről történő kötelező lemondás alapjául szolgáló kárérték összege, az Észak-atlanti Tanács határozatának megfelelően:

- a Magyar Köztársaság esetében 176 300 forint
- a Cseh Köztársaság esetében 25 500 cseh korona
- a Lengyel Köztársaság esetében 2 900 lengyel zloty.

(2) Mindazon esetekben, amikor jogszabály a Megállapodás alkalmazását rendeli, a Magyar Köztársaság tekintetében az (1) bekezdés szerinti összeg irányadó.

4. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-ának (1) bekezdése a következő *k)* ponttal egészül ki:

(Teljes személyes illetékmentességben részesül:)

„*k)* az Észak-atlanti Szerződés Szervezete, továbbá az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői — ideértve az említett fegyveres erők alkalmazásában álló nem magyar állampolgárságú, hivatásos szolgálatban lévő és polgári állományú személyeket is — kizárólag a szolgálati kötelezettségükkel összefüggő illetékügyek tekintetében.”

5. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § Valamennyi helyi adó alól mentes az Észak-atlanti Szerződés Szervezete. Az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak, Magyarországon kizárólag szolgálati kötelezettség céljából tartózkodó fegyveres erői — ideértve a fegyveres erők alkalmazásában álló nem magyar állampolgárságú, hivatásos szolgálatban lévő és polgári állományú személyeket is — mentesek a lakásbérleti jog után megállapítható magánszemélyek kommunális adója és a tartózkodás alapján megállapítható idegenforgalmi adó alól.”

6. § (1) A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 5. §-a a következő *k)* ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól)

„*k)* az Észak-atlanti Szerződés Szervezete, továbbá az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői — ideértve a fegyveres erők alkalmazásában álló nem magyar állampolgárságú, hivatásos szolgálatban lévő és polgári állományú személyeket is — tulajdonában lévő gépjármű.”

(2) A Gjt. 13. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Mentés az adó alól az Észak-atlanti Szerződés Szervezete, továbbá az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak

és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak fegyveres erői — ideértve a fegyveres erők alkalmazásában álló, hivatásos szolgálatban lévő és polgári állományú személyeket is — üzemeltetésében lévő szolgálati gépjármű.”

7. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 12. §-a a következő *j)* ponttal egészül ki:

(A nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:)

„*j)* az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya szolgálati járműveinek, légi járműveinek és hajóinak üzemanyag-, olaj- és kenőanyag-ellátása céljából igazoltan végzett termékértékesítés, amennyiben ezek a külön jogszabály rendelkezései alapján a közös védelmi erőfeszítéseket szolgálják.”

8. § (1) A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 9. §-ának *a)* pontja a következő 8. és 9. alponnttal egészül ki:

[Mentes a vámteher biztosítása alól vagy biztosítottak tekintendő:

a) valamennyi eljárásban]

„8. a NATO okmányok fedezetével szállított áru/vámáru, 9. az Észak-atlanti Szerződés tagállamai fegyveres erői vagy polgári állományú tagjai, illetve az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államai fegyveres erői és tagjai által a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség részére védelmi cél érdekében behozott vagy beküldött vámárúk.”

(2) A Vtv. 41. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ellenőrző vizsgálatot a vámutak áteresztő képességének növeléséhez és a nemzetközi áruforgalom gyors lebonyolításához fűződő érdek szem előtt tartásával kell végrehajtani. Elsőbbséget kell biztosítani az olyan szállítóeszközök ellenőrző vizsgálatának, amelyeken utasokat, élő állatokat, romlandó árukat, veszélyes anyagokat, sürgős életmentő küldeményt vagy NATO okmány fedezete mellett árut/vámárut szállítanak.”

(3) A Vtv. 46. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vámvizsgálat — az országhatáron lebonyolódó áruforgalom ellenőrzésének biztosítása céljából — lehet tételes vagy egyszerűsített, az egyszerűsített pedig szűrőpróbaszerű vagy adminisztratív, az e törvény végrehajtási rendeletében szereplő feltételek szerint. Nem kell vámvizsgálat alá vonni a 38. § (7) bekezdése szerint árubejelentési kötelezettség alól mentes postaküldeményeket, a NATO okmányok fedezetével szállított, továbbított áru-

kat/vámárukat. A 39. § (7) bekezdésében foglalt esetek kivételével nem szabad belső áruvizsgálat alá vonni a 39. § (3) és (4) bekezdése szerint az árubemutatói kötelezettség alól mentes vámárukat, a diplomáciai pecséttel ellátott küldeményeket és a hivatalos pecséttel ellátott, katonai futár útján továbbított hivatalos okiratokat, továbbá a NATO biztonsági/titokvédelmi szempontból minősített küldeményeket, kivéve, ha nemzetközi egyezmény vagy egyéb jogszabály másként nem rendelkezik.”

(4) A Vtv. 50. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az élő állatok és a gyorsan romló áruk, a NATO okmány fedezetével szállított áru/vámáru, valamint az e törvény végrehajtási rendeletében sürgősnek minősített szállítmányok vámkezelését soron kívül kell elvégezni.”

(5) A Vtv. 77. §-ának (1) bekezdése a következő *k)* és *l)* ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazása szempontjából ideiglenes használatnak minősül:)

„*k)* NATO okmányok fedezetével az Észak-atlanti Szerződés tagállamai fegyveres erői vagy polgári állomány tagjai által ideiglenesen behozott vagy beküldött vámáruk;

l) az Észak-atlanti Szerződés tagállamai fegyveres erői vagy polgári állományú tagjai, illetve az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békapartnerség más részt vevő államai fegyveres erői és tagjai által a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség részére védelmi cél érdekében behozott vagy beküldött vámáruk.”

(6) A Vtv. 77. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5)—(7) bekezdés számozása (6)—(8) bekezdésre módosul:

„(5) Az (1) bekezdés *k)* és *l)* pontjai alapján kezdeményezett vámkezelés során a vámkezelésre vonatkozó eltérő szabályokat e törvény végrehajtási rendelete szabályozza. Az (1) bekezdés *l)* pontja alapján kezdeményezett vámkezeléseknél a kérelemhez csatolni kell a Honvédelmi Minisztérium igazolását arról, hogy a vámkezelés a nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettségek keretében bonyolódik.”

(7) A Vtv. 146. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjának alkalmazásában az árutovábbítás, a raktározás, a kiviteli ellenőrzés, az ideiglenes kivitel és passzív feldolgozás, valamint a NATO okmánnyal történő vámkezelések esetén a vámkezelésnek a vámhatóság által történt igazolása határozatnak minősül.”

9. § A külföldiek beutazásáról, magyarországi tartózkodásáról és bevándorlásáról szóló 1993. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Idtv.) a következő alcímmel és 63/A. §-sal egészül ki:

„Az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban kelt Megállapodás hatálya alá tartozó polgári állomány tagjai és a hozzátartozók beutazásának és magyarországi tartózkodásának szabályai

63/A. § (1) Az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban kelt Megállapodás (a továbbiakban: NATO-SOFA Megállapodás) hatálya alá tartozó, az I. Cikk *a)*, *b)* és *c)* pontjaiban meghatározott polgári állomány tagjai, valamint a hozzátartozók (a továbbiakban: polgári személyek) beutazására és tartózkodására — a III. Cikk 3. pontja szerinti státuszuk igazolása esetén — a törvény rendelkezéseit a (2)—(4) bekezdésben foglalt eltéréssel kell alkalmazni.

(2) A polgári személy mentesül a vízum beszerzésének kötelezettsége, az Idtv. 15. § (2) bekezdésben meghatározott közegészségügyi hatósági orvosi igazolás csatolása, illetve a magyarországi megélhetés és lakás, valamint a kiutazás feltételeinek igazolása alól.

(3) A polgári személlyel szemben indult büntetőeljárásról és annak befejezéséről az idegenrendészeti hatóság köteles értesíteni a Honvédelmi Minisztérium illetékes szervét a küldő állam tájékoztatása céljából.

(4) Ha a polgári személyt jogsértő cselekmény elkövetése miatt az idegenrendészeti hatóság az ország területéről kiutasította, erről a kiutasító határozat megküldésével értesíti a Honvédelmi Minisztérium illetékes szervét a küldő állam tájékoztatása céljából.”

10. § Az Idtv. 64. §-ának (1) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:)

„*g)* a NATO-SOFA Megállapodás hatálya alá tartozó polgári állomány tagjai és a hozzátartozók beutazásának és magyarországi tartózkodásának részletes szabályait.”

11. § (1) A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény (a továbbiakban: Kutv.) 1. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A külföldre utazás joga érvényes úti okmánnyal, valamint a 18. életévét betöltött vagy azt megelőzően nagykorúvá vált, cselekvőképes magyar állampolgár esetében — nemzetközi szerződés alapján — személyazonosító igazolvánnyal gyakorolható.”

(2) A Kutv. 41. §-ának következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Felhatalmazást kap a honvédelmi miniszter, hogy a belügyminiszterrel egyetértésben a NATO menetparancs (az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló, 1951. június 19-én, Londonban kelt Megállapodás (NATO-SOFA Megállapodás) III. Cikk 2/b) pontjában meghatározott okmány) alkalmazásával kapcsolatos részletes szabályokat rendeletben állapítsa meg.”

12. § A Megállapodásban foglaltak végrehajtásáról, valamint a szükséges nemzetközi szerződések megkötéséről, illetve azok kezdeményezéséről a Kormány gondoskodik.

13. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya részére beérkező áruk vámmentes vámkezelésének részletes szabályait,

b) a katonai repülőtereken történő ideiglenes határnyitás egyszerűsített szabályait,

c) a Megállapodásban és e törvény 4—9. §-aiban meghatározott feladatok végrehajtásáért felelős szerveket rendeletben állapítsa meg.

14. § Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter és a honvédelmi miniszter arra, hogy együttes rendeletben határozza meg

a) a — vámeljárások során alkalmazandó — NATO okmányok körét, alkalmazásuk és kiadmányozásuk eljárási szabályait,

b) az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya részére történő e törvény 7. §-ában foglalt termékértékesítés általános forgalmi adó alóli mentességének részletes feltételeit és eljárási szabályait.

15. § A Megállapodás, valamint az 1995. évi CII. törvénnyel kihirdetett, az Észak-atlanti Szerződés részes államai és a „Békepartnerség” más részt vevő államai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló Megállapodás és annak Kiegészítő Jegyzőkönyve végrehajtásáról a Kormány minden év április 30-áig tesz jelentést az Országgyűlés külgügyekkel és honvédelemmel foglalkozó bizottságainak.

16. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — a kihirdetése napján lép hatályba. Ezzel egyidejűleg az Észak-atlanti Szerződés részes államai és a „Békepartnerség” más részt vevő államai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló Megállapodás és annak Kiegészítő Jegyzőkönyve megerősítéséről és kihirdetéséről szóló 1995. évi CII. évi törvény

a) 4. §-ában a „NATO-SOFA Egyezmény” szöveg helyébe „NATO-SOFA Megállapodás” szöveg lép;

b) 6. §-a a hatályát veszti;

c) melléklete helyébe a Megállapodás e törvény 2. §-a szerinti magyar nyelvű szövege lép.

(2) A törvény 2—9. §-ai a Megállapodás XVIII. Cikkének 3. pontjában meghatározott időpontban lépnek hatályba.

(3) A (2) bekezdés szerinti hatálybalépésről szóló közleményt a külügyminiszter a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXVIII. törvény

az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont
értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény
módosításáról*

1. § Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény (a továbbiakban: Priv. tv.) 1. §-a az alábbi új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az ÁPV Rt. a Kormány felhatalmazása alapján állami tulajdonosi joggyakorló szervvel annak rendelkezése alatt álló vagyont értékesítésére és az értékesítésig történő kezelésére szerződést köthet. Az értékesítés módjára a kincstári vagyontárgyra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

2. § A Priv. tv. 5. §-a (2) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény hatálya alá tartozik)

„g) továbbá a hozzárendelt vagyontárgyból és annak értékesítéséből származó bevételből — mint forrásból — az ÁPV Rt. által alapított, adásvétel vagy csere útján megszerzett gazdasági társaság részvényei és üzletrészei, ingatlanok, ingóságok, vagyoni értékű jogok.”

3. § A Priv. tv. 7. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Magyar Távközlési Rt., az Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Rt. esetében akkor csökkenthető az állami tulajdon 25% + 1 szavazat mérték alá, ha a közgyűlés döntése alapján az állam javára 1 db szavazatszámú részvényt bocsátottak ki.”

4. § A Priv. tv. 12. §-ának (1) bekezdés első mondata a következőképpen módosul:

„Az ÁPV Rt. testületi vezető szerve a 9—11 tagból álló igazgatóság.”

5. § A Priv. tv. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ÁPV Rt. saját vagyonával való gazdálkodástól el kell különíteni az ÁPV Rt.-hez rendelt vagyont, valamint az 1. § (9) bekezdése alapján értékesítésre, kezelésre átvett vagyont és az e vagyonelemek értékesítésével és hasznosításával összefüggő bevételeket és kiadásokat.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

6. § A Priv. tv. 23. §-a az alábbi új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ÁPV Rt. egyszemélyes gazdasági társaságot alapíthat.”

7. § A Priv. tv. mellékletében „A tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Rt.” cím alatti felsorolásból az Ajkai Volán Kft. és a Pápai Volán Kft. kimarad, ugyanakkor a felsorolás kiegészül az alábbi két társasággal:

„Bakony Volán Rt. 50% + 1 szavazat
Somló Volán Rt. 50% + 1 szavazat”

8. § A Priv. tv. mellékletében „A tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Rt.” cím alatti felsorolásból az alábbi társaságok esetében a tartós állami részesedés legalacsonyabb mértéke a következőre módosul:

„Herendi Porcelánmanufaktúra Rt. 25% + 1 szavazat
MOL Magyar Olaj- és Gázipari Rt. 1 db szavazatelsőbb-ségi részvény”

9. § A Priv. tv. mellékletében „A tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Rt.” cím alatti felsorolásból a következő társaságok kimaradnak:

„ALKALOIDA Vegyészeti Rt. (új nevén: ICN Magyarország Rt.)

Ganz Ansaldo Rt.

FÉG ARMY Fegyvergyártó Kft.

MFS Magyar Lőszergyártó Kft. f.a.

MM Speciális Rt.”

10. § A Priv. tv. mellékletében „A tulajdonosi jogokat gyakorló szerv: Gerevich Aladár Nemzeti Sport Közalapítvány és Wesselényi Miklós Nemzeti Ifjúsági és Szabadidősport az Egészséges Életmóddért Közalapítvány” cím és az ezt követő szövegrész helyébe az alábbi cím és szövegrész lép:

„Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: ifjúsági és sportminiszter

Sportlétesítmények Vállalat Rt. 75%”

11. § Ez a törvény a kihirdetésekor lép hatályba, egyidejűleg a Priv. tv. 24. §-ának (2) és (3) bekezdése a hatályát veszti.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXIX. törvény

az államszervezetre vonatkozó egyes törvények, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról, az egészségügyről, valamint a halászatról és a horgászatról szóló törvények módosításáról*

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása

1. § A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 43. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Magyar Bányászati Hivatal önálló feladat- és hatáskörrel rendelkező központi hivatal, irányítását a Kormány által kijelölt miniszter látja el, aki a hivatal elnökével kapcsolatos munkáltatói jogokat gyakorolja és jóváhagyja a hivatal szervezeti és működési szabályzatát, valamint éves munkatervét.”

A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény módosítása

2. § (1) A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény (a továbbiakban: tv.) 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az Országos Mérésügyi Hivatal (a továbbiakban: OMH) önálló feladat- és hatáskörrel rendelkező központi hivatal, irányítását a Kormány által kijelölt miniszter látja el, aki a hivatal elnökével kapcsolatos munkáltatói jogokat gyakorolja és jóváhagyja a hivatal szervezeti és működési szabályzatát, valamint éves munkatervét.”

(2) A tv. 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A mérésügy központi irányító, felügyeleti és ellenőrző szerve az OMH, területi szervei (a mértékhatóság hivatalkák) tevékenységük során az e törvényben meghatározott állami feladatokat látják el a közigazgatási eljárás szabályainak alkalmazásával.”

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosítása

3. § A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 44. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a szellemi tulajdon védelmének önálló feladat- és hatáskörrel rendelkező országos hatáskörű szerve, amelyet a Kormány irányít. Elnökét a miniszterelnök nevezi ki és menti fel.

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

(2) A Magyar Szabadalmi Hivatal hatáskörébe a következő szabadalmi ügyek tartoznak:

- a) a szabadalom megadása,
- b) a szabadalmi oltalom megszűnésének megállapítása és újra érvénybe helyezése,
- c) a szabadalom megsemmisítése,
- d) a nemleges megállapítás,
- e) a szabadalmi leírás értelmezése,
- f) a szabadalmi bejelentések és a szabadalmak nyilván-
tartása, beleértve a fenntartásukkal kapcsolatos kérdése-
ket,
- g) a szabadalmi hatósági tájékoztatás.”

*A Kormány tagjai és az államtitkárok
jogállásáról és felelősségéről szóló
1997. évi LXXIX. törvény módosítása*

4. § A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 54. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (6) és (7) bekezdés számozása (7) és (8) bekezdésre változik:

„(6) E törvénynek a közszolgálati jogviszony megszűn-
éséről rendelkező 27—29., illetve 34—36. §-ában, továbbá a fegyelmi felelősségről rendelkező 30., illetve 37. §-ában foglaltakat — a kinevezési jogkör gyakorlójának személyé-
re való értelemszerű eltéréssel —

a) a jogszabályban államtitkári, helyettes államtitkári besorolású (juttatású) személynek minősített köztisztviselőre, valamint

b) a kormánybiztosra, a Kormány által irányított ország-
gos hatáskörű szerv vezetőjére és helyettesére, továbbá a miniszter felelősségi körén belül működő központi köz-
igazgatási szervet helyettes államtitkárként vezető sze-
mélyre
is alkalmazni kell.”

*Az ingatlan-nyilvántartásról szóló
1997. évi CXLI. törvény módosítása*

5. § Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) Az ingatlan-nyilvántartás — ha törvény kivételt nem tesz — a bejegyzett jogok és a feljegyzett tények fennállását hitelesen tanúsítja. Ha valamely jogot az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték, illetve, ha valamely tényt oda feljegyezték, senki sem hivatkozhat arra, hogy annak fennállásáról nem tudott.

(2) Az ellenkező bizonyításáig az ingatlan-nyilvántar-
tásba bejegyzett jogról és feljegyzett tényről vélelmezni
kell, hogy az fennáll, és az ingatlan-nyilvántartás szerinti
jogosultat illeti meg. A jogok, tények törlése esetén — az
ellenkező bizonyításáig — azt kell vélelmezni, hogy azok
nem állnak fenn.

(3) A jóhiszemű szerző javára az ingatlan-nyilvántartást — az ellenkező bizonyításáig — az oda bejegyzett jogok és feljegyzett tények tekintetében akkor is helyesnek és teljesnek kell tekinteni, ha az a valóságos helyzettől eltér. Az ingatlan-nyilvántartási eljárásban jóhiszemű jogszerzőnek minősül az, aki az ingatlan-nyilvántartásban bízva, ellen-
érték fejében szerez jogot.

(4) Az ingatlan-nyilvántartáson kívül jogot szerző sze-
mély, illetve az ingatlan-nyilvántartásból törölt jog vagy
tény jogosultja nem érvényesítheti megszerzett jogát az
ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett, illetőleg az őt rang-
sorban megelőző, jóhiszemű jogszerzővel szemben.

(5) Érvénytelen okiraton alapuló bejegyzés alapján a
jóhiszemű harmadik személy javára bejegyzett jog, illető-
leg feljegyzett tény a ranghelyére irányadó időponttól szá-
mított három év eltelte után az ingatlan-nyilvántartásból
nem törölhető.

(6) Az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett adatokkal
szemben a bizonyítás azt terheli, aki az adatok helyességét,
valósággal egyezőségét vitatja.

(7) Ha az ingatlanok a tulajdoni lapon átvezetett és az
ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonala
alapján külön jogszabály szerint meghatározható terület-
nagysága eltér egymástól, akkor ez utóbbi az irányadó.”

6. § Az Inytv. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § Az ingatlan-nyilvántartásba az ingatlanhoz kap-
csolódó következő jogok, illetőleg annak jogosultjai je-
gyezhetők be:

a) tulajdonjog, illetőleg állami tulajdonban álló ingat-
lan esetében az állam tulajdonosi jogait gyakorló szervezet
és a vagyonkezelői jog,

b) a lakásszövetkezeti tagot megillető állandó haszná-
lati jog,

c) megállapodáson és bírósági határozaton alapuló
földhasználati jog,

d) hasznélvezeti jog és használati jog,

e) telki szolgalmi jog,

f) állandó jellegű földmérési jelek, földminősítési min-
taterek, valamint villamosberendezések elhelyezését biz-
tosító használati jog, továbbá vezetékhely, vízvezetési és
bányászati jog, valamint törvény rendelkezésén ala-
puló közérdekű szolgalmak és használati jogok,

g) elő- és visszavásárlási, valamint vételi jog,

h) tartási és életjáradéki jog,

i) jelzálogjog (önálló zálogjog),

j) végrehajtási jog.”

7. § (1) Az Inytv. 17. §-ának (1) bekezdése helyébe a
következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan-nyilvántartásba csak az ingatlanhoz kap-
csolódó következő, jogilag jelentős tények jegyezhetők fel:

a) a jogosult kiskorúsága vagy gondnokság alá helyezése,

b) a jogosulttal szemben megindított felszámolási eljá-
rás, végelszámolás,

c) a külföldi székhelyű vállalkozás fióktelepének, kereskedelmi képviselőjének cégjegyzékből történő törlése,
 d) kisajátítási és telekalakítási eljárás megindítása,
 e) a fellebbezés és a földhivatali határozat elleni bírósági jogorvoslati kérelem,

f) bejegyzés alapjául szolgáló vagy azzal kapcsolatos bírósági határozat ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelem,

g) az ingatlan jogi jellege,

h) bejegyzés iránti kérelem elutasítása,

i) épület létesítésének vagy lebontásának a ténye,

j) az eljárás felfüggesztésének a ténye,

k) jogerős hatósági vagy bírósági határozattal megállapított tartós környezetkárosodás ténye, mértéke és jellege,

l) bírósági ítéleten alapuló tulajdoni korlátozás,

m) bírósági vagy hatósági határozaton alapuló telekalakítási és építési tilalom elrendelése, valamint egyéb építésügyi korlátozás,

n) a szerződésen vagy végintézkedésen alapuló elidegenítési és terhelési tilalom,

o) az e törvényben meghatározott perek és büntetőeljárás megindítása,

p) árverés kitűzése,

q) a zárlat, zár alá vétel, zár alá vételt megelőző biztosítási intézkedés,

r) tulajdonjog fenntartással történt eladás,

s) a törölt zálogjog ranghelyének fenntartása, illetve a ranghellyel való rendelkezés jogáról történő lemondás,

t) jelzálogjog ranghelyének előzetes biztosítása,

u) ranghely megváltoztatása.”

(2) Az Inyvtv. 17. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés a)–k) pontjaiban említett tények feljegyzésének elmaradása az egyébként azokhoz fűződő joghatásokat nem érinti. Az l)–u) pontokban meghatározott tények feljegyzésének elmaradása esetén a jogosult azokat nem érvényesítheti a jóhiszemű harmadik jogszerzővel szemben.”

8. § Az Inyvtv. 26. §-a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a bejegyzési kérelemben szereplő külföldi személy Magyarországon lakóhellyel nem rendelkezik, a bejegyzési kérelemhez mellékelni kell magyarországi kézbesítési meghatalmazottjának nevét és lakóhelyét (székhelyét), illetve a meghatalmazásának elfogadását tartalmazó okiratot.”

9. § Az Inyvtv. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) A belföldön kiállított okiratnak — ahhoz, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgálhasson — tartalmaznia kell:

a) az érdekelt magánszemély családi és utónevét, leánykori családi és utónevét, születési évét, anyja nevét, lakcímét, továbbá a személyi azonosítóját,

b) a statisztikai számjellel rendelkező szervezet megnevezését, székhelyét és törzsszámát, valamint bírósági, illetőleg cégbírószági bejegyzésének számát,

c) az érintett ingatlan pontos megjelölését (település neve, helyrajzi szám),

d) a jog vagy tény pontos megjelölését,

e) a jogváltozás jogcímét,

f) az érdekeltek megállapodását, a bejegyzett jogosult bejegyzést engedő nyilatkozatát,

g) a szerződő felek állampolgárságra vonatkozó nyilatkozatát, továbbá, ha a devizabelföldi a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény alapján külföldinek minősül, e minőség feltüntetését.

(2) A belföldön kiállított magánokirat bejegyzés alapjául csak akkor szolgálhat, ha kitűnik belőle a keletkezés helye és ideje, továbbá, ha

a) a nyilatkozattevő az okiratot saját kezűleg írta és aláírta, vagy

b) két, az okiraton névvel és lakcímmel megnevezett tanú aláírásával igazolja, hogy a nyilatkozattevő a nem általa írt okiratot előttük írta alá, vagy aláírását előttük saját kezű aláírásának ismerte el, vagy

c) az okiratot a közjegyző készítette, vagy

d) az okiratot ügyvéd ellenjegyzéssel látta el, továbbá, ha

e) az okiratot a jogi személy nevének feltüntetésével szabályszerűen aláírták,

f) több lapból álló okirat esetén a szerződő felek, a készítő és ellenjegyző, illetőleg a tanúsító személyek kézigyét minden lapon tartalmazza, közjegyzői okiratoknál a külön jogszabály által megállapított alaki kéllékkal rendelkezik,

g) a meghatalmazottaknak és a feleknek az okirat alapján nyilvánvalóan azonosítható aláírását tartalmazza.

(3) A tulajdonjog, hasznélvezeti jog, a használat joga, szorgalmi jog, vételi jog, jelzálogjog (önálló jelzálogjog) keletkezésére, módosulására, illetve megszűnésére vonatkozó bejegyzésnek közokirat, ügyvéd által ellenjegyzett magánokirat alapján van helye. Ellenjegyzésként a jogtanácsos ellenjegyzését is el kell fogadni, ha a szerződő felek valamelyike jogtanácsos által képviselt szervezet. Nem alkalmas bejegyzésre az olyan okirat, amelyen a készítő és ellenjegyző ügyvéd, illetőleg a közokiratba foglaló közjegyző szerződő félként van feltüntetve.

(4) Az ellenjegyzéssel ellátott magánokirat bejegyzés alapjául akkor fogadható el, ha az tartalmazza az ellenjegyző személy nevét, aláírását, irodájának székhelyét, az ellenjegyzés időpontját és az „ellenjegyzem” megjelölést. Az ügyvéd által teljesített ellenjegyzés érvényességének további feltétele a szárazbélyegző lenyomata.

(5) Jelzálogjog (önálló jelzálogjog) alapítására és megszűnésére vonatkozó bejegyzés olyan magánokirat alapján is teljesíthető, amelyet a nyilatkozattevő hitelintézet — nevének feltüntetésével — szabályszerűen írt alá.”

10. § Az Inyvtv. a következő 52/A. §-al egészül ki:

„52/A. § (1) Kézbesítettnek kell tekinteni a határozatot a kézbesítési címre, ennek hiányában az ingatlan-nyilvántartásban vagy a bejegyzés alapjául szolgáló okiratban megjelölt lakcímre történő postai kézbesítés második megkísérlésének, illetőleg a második figyelmeztetés postafiókba (postaládába) helyezésének napját követő ötödik munkanapon.

(2) Ha a határozat azzal a megjegyzéssel érkezik vissza, hogy a címzett ismeretlen helyen tartózkodik, vagy ismeretlen helyre távozott, illetve címe ismeretlen, a határozatot az ingatlan fekvése szerinti körzeti földhivatal, valamint polgármesteri hivatal hirdető táblájára 30 napra közszemlére kell tenni. A határozat közlésének napja az a nap, amelyen a közszemlére tett határozatot levették. A közszemlére tett határozaton mind a kifüggesztés, mind pedig a levétel napját fel kell tüntetni.

(3) Az ingatlan-nyilvántartási iratok kézbesítésére egyébként a hivatalos iratok kézbesítésének egyszerűsítéséről, illetőleg a postai tevékenységről szóló jogszabály az irányadó.”

11. § (1) Az Inyvtv. 54. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A földhivatal a jogok és tények bejegyzése tárgyában hozott határozatát nem vonhatja vissza. Fellebbezés, illetőleg bírósági jogorvoslati kérelem esetében a földhivatal az elutasító határozatát a fellebbezés, illetőleg a bírósági jogorvoslati kérelem érkezésétől számított 8 nap alatt saját hatáskörében a kérelem tartalmának megfelelően módosíthatja.”

(2) Az Inyvtv. 54. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A jogok és tények bejegyzése tárgyában hozott földhivatali határozat ellen felügyeleti intézkedésnek (Áe. 71. §) nincs helye.”

12. § Az Inyvtv. 60. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A megyei földhivatal határozata ellen benyújtott keresetre indult bírósági eljárásra — az e törvényben foglalt eltérésekkel — a Pp. XX. fejezetének szabályai az irányadók.”

13. § Az Inyvtv. 68. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a körzeti földhivatal adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítése során az 1992. január 1. előtt készített, személyi azonosítót is tartalmazó tulajdoni lapról tetszőleges technikával másolatot állít elő, a tulajdoni lap így elkészített másolata a személyi azonosító jelet is tartalmazhatja.”

14. § (1) Az Inyvtv. 90. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény végrehajtásáról — az igazságügyminiszterrel, a pénzügyminiszterrel, valamint a belügyminiszterrel egyetértésben — a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter gondoskodik.”

(2) Az Inyvtv. 90. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti (2) bekezdés jelölése (3) bekezdésre változik.

„(2) Felhatalmazást kap a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértésben a földhivatal adatbázisához való csatlakozás díját, a lekérdezés útján történő adatszolgáltatás, valamint a díjfizetés feltételeit és a díj mértékét megállapítsa.”

15. § (1) Az Inyvtv. 91. §-ának (1) bekezdése a következőképpen módosul:

„(1) Ez a törvény 2000. január 1-jén lép hatályba; a már folyamatban lévő eljárásokat azonban a korábbi rendelkezések szerint kell befejezni.”

(2) Az Inyvtv. 91. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ez a törvény nem érinti a hatálybalépése előtt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett termelősövetkezeti földhasználati jogot és fennállásáig annak nyilvántartását, a tartós földhasználati jogot, a külföldieket megillető ingatlanhasználati jogot, továbbá a bejegyzett kezelői jogok tekintetében a külön törvénynek azt a rendelkezését, amely szerint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett kezelői jogon, a továbbiakban vagyonkezelői jogot kell érteni.”

Az egészségügyről szóló

1997. évi CLIV. törvény módosítása

16. § Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Etv.) 166. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Reprodukciós eljárásként kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott módszereket lehet alkalmazni.”

A halászatról és a horgászatról szóló

1997. évi XLI. törvény módosítása

17. § (1) A halászatról és a horgászatról szóló, módosított 1997. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Hhtv.) 2. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„d) *halászati vízterület*: az a vízfolyás vagy állóvíz, amely jellegének megváltoztatása nélkül alkalmas a hal életfeltételeinek biztosítására, s ezért a halászati hatóság halászati vízterületté nyilvánítja;”

(2) A Hhtv. 2. §-ának (1) bekezdése a következő f)–h) pontokkal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„f) *bányató*: olyan, a bányaművelés befejezését követően fennmaradt állóvíz, amely külszíni és föld alatti bányászati tevékenység során az ásványi nyersanyagok feltárása és kitermelése következtében a felszín alatti vízkész-

letből alakult ki, és amelynek medrét a bányászat során kialakított terepmélyedés képezi;

g) *holtág*: a folyó azon mederrésze, amelyet a folyó természetes úton, irányának megváltoztatásával elhagyott, vagy amelyet szabályozási célból leválasztottak róla;

h) *víztározó*: a felszíni vizek időszakonkénti feleslegének összegyűjtésére és tározására épített létesítmény.”

18. § A Hhtv. 2. §-a következő (2) bekezdéssel egészül ki, s a jelenlegi (2) bekezdés jelölése (3) bekezdésre változik:

„(2) A meder, a vízfolyás és a természetes állóvíz fogalmán a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényben meghatározott fogalmakat kell érteni.”

19. § (1) A Hhtv. 4. §-a (1)–(2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Ha a halászati vízterület egy személy tulajdona, a halászati jogot a tulajdonos önállóan gyakorolja (a továbbiakban: önálló halászati jog), ha több személy — ideértve a Magyar Államot is — tulajdona, a halászati jogot a tulajdonosok közösen gyakorolják (a továbbiakban: társult halászati jog).

(2) Társult halászati jog esetén a tulajdonosok

a) a tulajdonosi képviselet formájáról, a képviselő személyéről,

b) a halászati jog gyakorlásának módjáról

a tulajdonuk mértékéhez igazodó szavazati joggal, egyszerű szótöbbséggel határoznak, és ilyen arányban viselik a halászati jog gyakorlásával kapcsolatos terheket, valamint részesednek annak hasznából.”

(2) A Hhtv. 4. §-a a következő (3)–(4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti (3) bekezdés jelölése (5) bekezdésre változik:

„(3) A tulajdonosok (2) bekezdés szerint megválasztott és a halászati hatóságnál nyilvántartásba vett, hatósági igazolással rendelkező képviselője a halászati közösség ügyeiben eljárva külön meghatalmazás nélkül a tulajdonosok nevében jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat, képviseli a társult halászati jog tulajdonosainak közösségét a halászati jog gyakorlásával, hasznosításával összefüggő hatósági, illetve bírósági eljárásban és más szervek előtt, valamint harmadik személyekkel szemben. A képviselet megszűnése esetén a tulajdonosok kötelesek hatvan napon belül új képviselőt választani. Az állami tulajdoni többség esetén a tulajdonosok képviselője a halászati hatóság által megnevezett személy.”

(4) Ha a halászati vízterület többségi tulajdonosa az állam, akkor az állami tulajdonban lévő vizekhez hasonlóan (a 11., 12. § alapján) pályázati úton történik a vízterület halászati jogának haszonbérbeadása. A haszonbérleti díj a tulajdoni hányadnak megfelelően illeti meg a tulajdonos társakat.”

20. § A Hhtv. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A halászati jog jogosultjának a tulajdonost, a halászati jog haszonbérbeadása esetén pedig a haszonbérletet kell tekinteni.”

21. § A Hhtv. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § Azt a vizet, amely a halászati vízterületek hatósági nyilvántartásában nem szerepel, a tulajdonosnak a halászati hatósághoz be kell jelentenie. A halászati vízterülettel nyilváníttatásra irányuló eljárást a halászati hatóság a bejelentés alapján vagy hivatalból indítja meg. A halászati hatóság a határozatát a vízügyi és a környezetvédelmi hatóság — természeti, illetve védett természeti terület esetén a természetvédelmi hatóság —, szakhatósági hozzájárulásával hozza meg.”

22. § A Hhtv. 7. §-a a következő (2)–(4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a 7. § eredeti szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) A halászati vízterület közérdekből

a) a génállomány megőrzése érdekében,

b) a természetvédelmi érdekek érvényesítése miatt, vagy

c) oktatási és kutatási célból

különleges rendeltetésűvé nyilvánítható.

(3) A különleges rendeltetés közérdekből történő megállapítását a közérdek érvényesítésével érintett miniszter kezdeményezheti a miniszternél, aki az erre vonatkozó határozatában a halászati jog hasznosításával kapcsolatos különleges feltételeket állapít meg.

(4) A halászati vízterület közérdekből történő különleges rendeltetésűvé nyilvánításából eredő költségek megtérítéséről, valamint a jogosult kártalanításáról a kezdeményező köteles gondoskodni.”

23. § A Hhtv. 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A halászati jog gyakorlásával érintett ingatlan tulajdonosa, használója köteles tűrni, illetve lehetővé tenni, hogy az ingatlanon keresztül a jogosult — ha ez másképp nem lehetséges — a vízhez külön jogszabályban meghatározott korlátozások betartásával eljusson, az ingatlanon a halászati tevékenység időtartamára fogási eszközt elhelyezzen, illetve használjon, a vízen halászati tevékenységet folytasson, valamint a fogási zsákmányt elszállítsa (halászati szolgalmi jog).”

24. § A Hhtv. 21. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami halászejegyet, horgászejegyet a halászati hatóság egy év időtartamra visszavonja, visszatartatja attól a személytől:

a) akinek a halászzattal, horgászzattal, illetőleg a hal fogásával összefüggésben szabálysértési vagy büntetőjogi felelősségét állapították meg,

b) akivel szemben halvédelmi bírságot szabtak ki.”

25. § A Hhtv. 22. §-a a következő (3)—(4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (3)—(7) bekezdés jelölése (5)—(9) bekezdésre változik:

„(3) A jogosult az engedélyestől a halászati őr intézkedésével elvett területi engedélyt a halvédelmi bírság kiszabása iránt kezdeményezett hatósági eljárás, a halászattal, horgászattal, illetve hal fogásával összefüggésben lefolytatott szabálysértési vagy büntetőeljárás jogerős befejezéséig visszatarthatja, és az eljárás eredményétől függően azt visszaadja vagy érvényteleníti.

(4) A jogosult megtagadhatja a területi engedély kiadását attól a kérelmezőtől, aki elmulasztja az előző évi fogási napló leadását.”

26. § A Hhtv. 23. §-ának (2) bekezdése a következő új a) ponttal egészül ki, egyidejűleg az a)–e) pont jelölése b)–f) pontra változik:

(Tilos a hal fogásához különösen)

„a) váltóáramú elektromos eszköz alkalmazása,”

27. § A Hhtv. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) Tilos egyenáramú eszközzel a hal fogása, a (2) bekezdésben foglalt eseteket kivéve.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom alól a halászati hatóság indokolt esetben, a jogosult kérelmére, illetőleg hozzájárulásával

a) állományszabályozás céljából,

b) keltetőházi szaporításhoz szükséges anyahalak begyűjtéséhez,

c) ártéren végzett ivadékmentéshez,

d) rendkívüli kár elhárítása miatt szükséges lehalásztáshoz,

e) tudományos célt szolgáló vizsgálati anyag begyűjtéséhez

felmentést adhat, eseti engedéllyel.

(3) Elektromos eszközzel tilos a hal fogását (gyűjtését) — a (2) bekezdés a) pontjára vonatkozóan — az április 30. és szeptember 30. napja közötti időszakban végezni. Folyóvízen az eseti engedély azonos vízszakaszra havonta egy alkalommal adható.

(4) Védett természeti területen — a rendkívüli kár megelőzéséhez szükséges állománymentés, továbbá tudományos kutatási célt szolgáló vizsgálati anyag begyűjtése kivételével — tilos az elektromos halászat. Az állománymentést, továbbá a tudományos célú gyűjtést a természetvédelmi hatóság a halászati hatóság szakhatósági hozzájárulásával engedélyezi.

(5) Elektromos eszközzel kizárólag elektromos halászgépező képesítéssel rendelkező személy halászhathat.

(6) Elektromos halászatot kizárólag a megyei halászati hatóságnál nyilvántartott minősítési-üzembe helyezési vizsgával rendelkező és évenkénti elektromos érintésvédelmi felülvizsgálaton átesett elektromos eszközzel lehet végezni.”

28. § A Hhtv. 33. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A minisztérium az adatgyűjtés alapján évenként tájékoztatót tesz közzé a halászat helyzetéről.”

29. § A Hhtv. 34. §-ának (4) bekezdése a következő d) és e) ponttal egészül ki:

(A halászati őr a halászati vízterületen, halastavon, illetőleg annak partján — a mezőőrt megillető jogosultságokon túlmenően — jogosult)

„d) a személytől a területi engedélyt elvenni és azt a kibocsátónak haladéktalanul megküldeni,

e) a személytől az állami halász- és horgászjegyet visszatartani és azt a halászatra jogosulton keresztül a kezdeményezett hatósági eljáráshoz mellékelve köteles a halászati hatóságnak megküldeni.”

30. § A Hhtv. 44. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Halászati hatósági ügyben — ha e törvény másképp nem rendelkezik — első fokon a halászati felügyelő jár el. A halászati felügyelő hatáskörébe tartozó ügyben — a halgazdálkodási és a halvédelmi bírság kiszabása iránt folytatott eljárások kivételével — felettes szervként a minisztérium jár el. Az első fokú halászati hatóság illetékességi területét a miniszter rendeletben határozza meg. A minisztérium első fokon hatósági jogkörében a vízminőség, illetőleg a vízi élővilág védelme érdekében hivatalból, illetőleg a Környezetvédelmi Minisztérium vagy a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium kezdeményezésére a halászati vízterületen a halak etetését korlátozhatja vagy időlegesen megtilthatja.”

31. § A Hhtv. 50. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és eredeti (2) bekezdésének jelölése (3) bekezdésre változik:

„(2) Halvédelmi bírságot kell kiszabni azzal szemben is, aki halfogásra jogosító okmányok nélkül vagy a törvényben foglalt tilalmakat és korlátozásokat megszegve halfogásra alkalmas állapotban lévő eszközzel tartózkodik halászati vízterületen vagy annak partján.”

Záró rendelkezések

32. § (1) Ez a törvény — a (2)—(3) bekezdésben foglaltak kivételével — 2000. január 1. napján lép hatályba, egyidejűleg a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 2. §-ának (4) bekezdése, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 166. §-a (1) bekezdésének e) pontja, a 168. § (1) bekezdésének a „— dajkaterhességet kivéve —”, továbbá „A dajkaterhesség esetében a kérelmet közokiratba kell foglalni.” szövegrészei, a 183—184. §-a, valamint a 183. §-t megelőző „Dajkaterhesség” alcíme,

továbbá az Inyvtv. 50. §-a (1) bekezdésének „haszonbérleti jogot” szövegrésze hatályát veszti.

(2) A (3) bekezdés, valamint e törvény 4. §-a, a 17—31. §-ai a kihirdetést követő 15. napon lépnek hatályba; egyidejűleg a Hhtv. 46. §-a (4) bekezdésének a) pontja, valamint a 54. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata hatályát veszti.

(3) Az állami tulajdonban lévő holtágon, bányatavon és víztározón a (2) bekezdésben meghatározott naptól az államot megillető halászati jog átengedéséről szóló határozatok érvényességére, az államot megillető halászati jog pályázat útján való haszonbérbe adására, valamint a korábbi hasznosító által jogszerűen létesített halászati létesítmények, berendezések ellenértékének megfizetésére a Hhtv. 54. §-a (2)—(3) bekezdésében, valamint 55. §-ában foglaltakat egyaránt alkalmazni kell.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXX. törvény

a büntető jogszabályok módosításáról*

1. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A magyar törvényt kell alkalmazni a nem magyar állampolgár által külföldön elkövetett cselekményre is, ha az)

„b) állam elleni bűncselekmény (X. fejezet), kivéve a szövetséges fegyveres erő ellen elkövetett kémkedést (148. §), tekintet nélkül arra, hogy az elkövetés helyének törvénye szerint büntetendő-e,”

(2) A Btk. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nem magyar állampolgár által külföldön, a szövetséges fegyveres erő ellen elkövetett kémkedés (148. §) esetében a magyar büntető törvényt kell alkalmazni, feltéve, hogy e bűncselekmény az elkövetés helyének törvénye szerint is büntetendő.”

(3) A Btk. 4. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Az (1)—(2) bekezdés eseteiben a büntetőeljárás megindítását a legfőbb ügyész rendeli el.”

2. § A Btk. 42. §-a (2) bekezdése b) pontjának 2. és 3. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

(Fegyházban kell végrehajtani a három évi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést, ha)

„2. az emberölés, az emberrablás, az emberkereskedelem, az erőszakos közöszlész, a szemérem elleni erőszak, a természet elleni erőszakos fajtalanság, a közveszélyokozás, a nemzetközi jogi kötelezettség megszegése és a rablás súlyosabban minősülő esetei [166. § (2) bek., 175/A. § (2)—(4) bek., 175/B. § (3)—(5) bek., 197. § (2)—(3) bek., 198. § (2)—(3) bek., 200. § (2)—(3) bek., 259. § (2)—(4) bek., 261/A. § (3) bek., 321. § (3)—(4) bek.],

3. bűnszervezet tagjaként vagy megbízásából elkövetett üzletszerű kéjelgés elősegítése [205. § (3) bek. b) pont], kerítés [207. § (3) bek. c) pont], embercsempészség [218. § (3) bek.], pénzmosás [303. § (3) bek. a) pont], devizabűncselekmény [309. § (5) bek. c) pont], adó-, és társadalombiztosítási csalás [310. § (5) bek. b) pont], csempészet és vámmorgazdaság [312. § (4) bek. c) pont], lopás [316. § (7) bek. c) pont], csalás [318. § (7) bek. c) pont], zsarolás [323. § (3) bek.], orgazdaság [326. § (6) bek. c) pont],”

(miatt szabták ki.)

3. § A Btk. a következő 48/A. §-sal egészül ki:

„48/A. § (1) Ha az elítélten szemben több határozott ideig tartó, összebüntetésbe nem foglalható szabadságvesztést kell végrehajtani, és a szabadságvesztések folyamatos végrehajtása során a bíróság az elítélten bármely szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátotta, a feltételes szabadság mindaddig nem kezdhető meg, amíg az elítélten más szabadságvesztést tölt.

(2) Ha a bíróság az elítélten több szabadságvesztésből bocsátotta feltételes szabadságra, az elítélten a több feltételes szabadságot egyidejűleg párhuzamosan tölti.

(3) A 48. § (4) bekezdése esetén a párhuzamosan töltött feltételes szabadságok mindegyikénél külön kell vizsgálni, hogy a feltételes szabadság megszüntetésének feltételei fennállnak-e.”

4. § A Btk. 63. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, e § a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(2) A vagyonekobzást el kell rendelni arra a vagyonra is, amelyet az elkövető átruházott, feltéve, hogy a megszerzőnek az átruházott vagyon eredetéről tudomása volt.

(3) Ha az elkövető a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyont gazdálkodó szervezetre ruházta át, a vagyonekobzás akkor rendelhető el, ha a gazdálkodó szervezet ügyvezetésre vagy képviselőre feljogosított tagjának vagy tisztségviselőjének az átruházott vagyon eredetéről tudomása volt.

(4) A (2)—(3) bekezdés esetén a vagyonekobzás elrendelhető akkor is, ha a megszerző személyében jogutódlás következett be.

(5) A vagyonekobzást pénzüsszegben kell elrendelni, ha a vagyont az elkövető jóhiszemű harmadik személyre, illetőleg a (3) bekezdésben meghatározott módon gazdálkodó szervezetre ruházta át.”

5. § A Btk. 112. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és e § jelenlegi rendelkezése az (1) bekezdés megjelölésre módosul:

„(2) A fiatalok esetében a feltételes szabadságra bocsátás a 47. § (4) bekezdésének b)–e) pontja alapján nem zárható ki.”

6. § (1) A Btk. 137. §-ának 2. pontja a következő i) alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában közfeladatot ellátó személy:)

„i) a rendőrségről szóló törvényben meghatározott körben a lakosság élet- és vagyonvédelmének biztosítása érdekében létesült társadalmi önvédelmi szervezet tagja, a közbiztonság javítására irányuló tevékenysége közben;”

(2) A Btk. 137. §-ának 5., 9. és 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„5. kár: a bűncselekménnyel a vagyonban okozott értékcsökkenés; vagyoni hátrány: a vagyonban okozott kár és az elmaradt vagyoni előny;”

„9. üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik;”

„12. nagy nyilvánosságon a bűncselekménynek a sajtó, egyéb tömegtájékoztatási eszköz, sokszorosítás, illetőleg elektronikusan rögzített információ távközlő hálózaton való közzététele útján történő elkövetését is érteni kell;”

(3) A Btk. 137. §-a a következő 17. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„17. gazdálkodó szervezet: a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 685. §-ának c) pontjában felsorolt gazdálkodó szervezet, valamint az a szervezet, amelynek gazdálkodó tevékenységével összefüggő polgári jogi kapcsolataira a Ptk. szerint a gazdálkodó szervezetre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

7. § A Btk. 138/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„138/A. § E törvény alkalmazásában az érték, a kár, a vagyoni hátrány, a mérték összege, illetőleg az adó-, a járulék, a magánnyugdíjpénztári tagdíj bevétel csökkenésének összege

a) kisebb, ha tízezer forintot meghalad, de kétszázezer forintot nem halad meg,

b) nagyobb, ha kétszázezer forintot meghalad, de kétmillió forintot nem halad meg,

c) jelentős, ha kétmillió forintot meghalad, de ötvenmillió forintot nem halad meg,

d) különösen nagy, ha ötvenmillió forintot meghalad, de ötszázmillió forintot nem halad meg,

e) különösen jelentős, ha ötszázmillió forintot meghalad.”

8. § A Btk. 148. §-a és címe helyébe a következő cím és rendelkezés lép:

„A szövetséges fegyveres erő ellen elkövetett kémkedés

148. § A 147. § szerint büntetendő, aki a kémkedést a Magyar Köztársaság vagy a kölcsönös katonai segítségnyújtás kötelezettségét tartalmazó hatályos nemzetközi szerződés szerint a Magyar Köztársasággal szövetséges állam területén, szövetséges fegyveres erő (368. §) ellen követi el.”

9. § A Btk. 154. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Tiltott toborzás

154. § Aki a Magyar Köztársaság területén idegen fegyveres szervezetbe katonai szolgálatra, katonai érdekű egyéb szolgálatra, vagy katonai kiképzésre toboroz, büntetett követ el, és egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

10. § A Btk. 166. §-a (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Aki emberölésre irányuló előkészületet követ el, büntetett miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

11. § A Btk. 195/A. §-ának címe és (1) bekezdése helyébe a következő cím és rendelkezés lép:

„Tiltott pornográf felvétel készítése

(1) Aki kiskorú személyről video-, film-, fénykép- vagy más módon előállított pornográf képfelvételt vagy képfelvételeket készít, ilyen képfelvételt forgalomba hoz, azzal kereskedik, illetőleg ilyen képfelvételt más számára hozzáférhetővé tesz, büntetett követ el, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

12. § A Btk. 211. §-ának bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Aki az országgyűlési képviselők, illetőleg a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek, illetőleg a nemzeti és etnikai kisebbségi önkormányzati képviselők választása, valamint az országos vagy helyi népszavazás és a népi kezdeményezés során”

13. § A Btk. 213. §-ának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Aki)

„a) engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül állít elő vagy terjeszt olyan sajtóterméket, amelynek előállításához

vagy terjesztéséhez engedély vagy nyilvántartásba vétel szükséges,”

(vétséget követ el, és pénzbüntetéssel büntetendő.)

14. § A Btk. 258/C. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki külföldi gazdálkodó szervezet dolgozójának, illetve tagjának, vagy reá tekintettel másnak azért ad vagy ígér előnyt, hogy a kötelességét megszegje, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

15. § (1) A Btk. 259. §-a (2) bekezdésének b) pontja és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt)

„b) különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozva”

(követik el.)

„(4) Aki a közveszély okozást gondatlanságból követi el, vétség miatt három évig, különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrány esetén öt évig, egy vagy több ember halála esetén két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

16. § A Btk. 260. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt bűnszövetségben, öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozva követik el.

(3) Aki a bűncselekményt gondatlanságból követi el, vétség miatt három évig, különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrány okozása esetén öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

17. § A Btk. 277. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Aki az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt magánokiratra azért követi el, hogy jogtalan előnyt szerezzen vagy jogtalan hátrányt okozzon, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

18. § A Btk. 300/C. §-ának (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(A büntetés)

„c) öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a számítógépes csalás különösen jelentős kárt okoz.”

19. § A Btk. 303. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Aki más, az e törvény szerint szabadságvesztéssel büntetendő cselekményével összefüggésben keletkezett anyagi javakat elrejtí azáltal, hogy”

20. § A Btk. 309. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és e § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

a) különösen jelentős értékre,

b) üzletszerűen vagy bűnszövetségben különösen nagy értékre,

c) bűnszervezet tagjaként

követik el.

(6) Aki a bűncselekményt jelentős, vagy ezt meghaladó értékre gondatlanságból követi el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

21. § A Btk. 310. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„310. § (1) Aki az adókötelezettség, társadalombiztosítási járulék, baleseti járulék, egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj megállapítása szempontjából jelentős tényt (adatot) a hatóság, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj vonatkozásában a magánnyugdíjpénztár előtt valótlanul ad elő vagy elhallgat, és ezzel vagy más megtévesztő magatartással az adóbevétel, a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíj bevételeinek összegét csökkenti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán az adóbevétel, a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíj bevételeinek összege nagyobb mértékben csökken.

(3) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán az adóbevétel, a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíj bevételeinek összege jelentős mértékben csökken.

(4) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a bűncselekmény folytán az adóbevétel, a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíj bevételeinek összege különösen nagy, vagy ezt meghaladó mértékben csökken,

b) az adó-, társadalombiztosítási csalást bűnszervezet tagjaként követik el.

(5) Az (1)—(4) bekezdés szerint büntetendő, aki a megállapított adó, társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj meg nem fizetése céljából téveszti meg a hatóságot, ha ezzel az adó, a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíj behajtását jelentősen késlelteti, vagy megakadályozza.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetője nem büntethető, ha a vádirat benyújtásáig az adótartozását, társadalombiztosítási járulék tartozását, baleseti járulék tartozását, egészségbiztosítási járulék tartozását, nyugdíjjárulék-tartozását, illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíjat kiegyenlíti.”

22. § A Btk. 310/A. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértése

310/A. § (1) Aki a Munkaerőpiaci Alapba fizetendő munkaadói vagy munkavállalói járulék, valamint a rehabilitációs vagy szakképzési hozzájárulás megállapítása szempontjából jelentős tényt (adatot) a hatóság előtt valótlanul ad elő vagy elhallgat, és ezzel vagy más megtévesztő magatartással a munkaadói vagy a munkavállalói járulék, illetőleg a rehabilitációs vagy szakképzési hozzájárulás bevételeinek összegét csökkenti, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán a munkaadói vagy a munkavállalói járulék, illetőleg a rehabilitációs vagy szakképzési hozzájárulás bevételeinek összege jelentős mértékben csökken.

(3) A büntetés öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekmény folytán a munkaadói vagy a munkavállalói járulék, illetőleg a rehabilitációs vagy szakképzési hozzájárulás bevételeinek összege különösen nagy, vagy ezt meghaladó mértékben csökken.

(4) Az (1)—(3) bekezdés szerint büntetendő, aki a megállapított munkaadói vagy munkavállalói járulék, illetőleg a rehabilitációs vagy szakképzési hozzájárulás meg nem fizetése céljából téveszti meg a hatóságot, ha ezzel a munkaadói vagy a munkavállalói járulék behajtását jelentősen késlelteti vagy megakadályozza.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetője nem büntethető, ha a vádirat benyújtásáig a munkaadói vagy munkavállalói járulék tartozását, illetve a rehabilitációs vagy szakképzési hozzájárulás tartozását kiegyenlíti.”

23. § A Btk. 310/B. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„310/B. § (1) Az a foglalkoztató, aki a biztosított részére járó személyi jellegű juttatásból levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, illetve magánnyugdíjpénztári tag-

díj befizetését önhibájából elmulasztja, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az a foglalkoztató, illetve egyéb szerv, egyéni vállalkozó, társas vállalkozás vagy társas vállalkozó, aki a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, egészségbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék befizetését önhibájából elmulasztja.

(3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a be nem fizetett társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj összege jelentős mértékű, öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a be nem fizetett társadalombiztosítási járulék, egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj összege különösen nagy, vagy ezt meghaladó mértékű.

(4) Az elkövető nem büntethető, ha a társadalombiztosítási járulékot, a baleseti járulékot, egészségbiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíjat a vádirat benyújtásáig kiegyenlíti.

(5) Ha a fizetésre kötelezett nem természetes személy, az (1)—(3) bekezdésben meghatározott bűncselekményt tettesként a járulékfizetés teljesítéséről rendelkezni jogosult személy követheti el.”

24. § A Btk. 312. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

- a) különösen jelentős értékű vámárura,
- b) üzletszerűen vagy bünszövetségben különösen nagy értékű vámárura,
- c) bünszervezet tagjaként

követik el.”

25. § A Btk. 313/C. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és e § a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha

- a) a bankkártyával visszaélés különösen jelentős kárt okoz,
- b) a különösen nagy kárt okozó bankkártyával visszaélést a (2) bekezdés a)—b) pontjában meghatározott módon követik el.

(7) A (2)—(6) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a bankkártyával visszaélést a csekkgarantáló kártyához tartozó csekkre nézve követi el.”

26. § A Btk. 316. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a

- a) a lopást különösen jelentős értékre,
 - b) a különösen nagy értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés a)—d) pontjában meghatározott módon,
 - c) a lopást bünszervezet tagjaként
- követik el.”

27. § (1) A Btk. 317. §-ának (4) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha)

„c) a sikkasztást kulturális javak körébe tartozó tárgyra”
(követik el.)

(2) A Btk. 317. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a sikkasztást különösen jelentős értékre,
b) a különösen nagy értékre elkövetett sikkasztást a (2) bekezdés a)—c) pontjában meghatározott módon követik el.”

28. § A Btk. 318. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a csalás különösen jelentős kárt okoz,
b) a különösen nagy kárt okozó csalást a (2) bekezdés a)—c) pontjában meghatározott módon,
c) a csalást bűnszervezet tagjaként követik el.”

29. § A Btk. 319. §-ának (3) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A büntetés büntett miatt)

„d) öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a hűtlen kezelés különösen jelentős vagyoni hátrányt”
(okoz.)

30. § A Btk. 320. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A büntetés három évig terjedő szabadságvesztés, ha a hanyag kezelés különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okoz.”

31. § A Btk. 321. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A büntetés öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ha a rablást)

„a) különösen nagy, vagy ezt meghaladó értékre,”
(követik el.)

32. § A Btk. 322. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a kifosztást

a) különösen nagy, vagy ezt meghaladó értékre,
b) jelentős értékre, bűnszövetségben vagy csoportosan követik el.”

33. § A Btk. 324. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a rongálás különösen jelentős kárt okoz.”

34. § A Btk. 326. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és e § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az orgazdaságot

a) különösen nagy értékre,
b) jelentős értékre üzletszerűen

követik el.

(6) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha az orgazdaságot

a) különösen jelentős értékre,
b) különösen nagy értékre üzletszerűen,
c) bűnszervezet tagjaként

követik el.”

35. § A Btk. 329. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„329. § (1) Aki

a) más szellemi alkotását sajátjaként tünteti fel, és ezzel a jogosultnak vagyoni hátrányt okoz,

b) gazdálkodó szervezetnél betöltött munkakörével, tisztségével, tagságával visszaélve más szellemi alkotásnak hasznosítását vagy az alkotáshoz fűződő jogok érvényesítését attól teszi függővé, hogy annak díjából, illetve az abból származó haszonból vagy nyereségből részesítsék, illetve jogosultként tüntessék fel,

büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) E § alkalmazásában szellemi alkotás: az irodalmi, tudományos és művészeti alkotás, a találmány, a használati minta, az ipari minta, a mikroelektronikai félvezető termék topográfiája és az újítás.”

36. § A Btk. 329/A. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Szerzői vagy szomszédos jogok megsértése

329/A. § (1) Aki az irodalmi, tudományos vagy művészeti alkotás szerzőjének a művén, előadóművésznek az előadóművészi teljesítményén, hangfelvétel előállítójának a hangfelvételén, rádió- vagy televízió-szervezetnek a műsorán, illetőleg film előállítójának a teljesítményén fennálló jogát hasznoszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva megsérti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy szomszédos jogok megsértését

- a) jelentős vagyoni hátrányt okozva,
- c) üzletszerűen

követik el.

(3) A büntetés

a) öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy szomszédos jogok megsértését különösen nagy vagyoni hátrányt,

b) két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy szomszédos jogok megsértését különösen jelentős vagyoni hátrányt

okozva követik el.

(4) Aki a szerzői vagy szomszédos jogok megsértését vagyoni hátrányt okozva gondatlanságból követi el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

37. § A Btk. a következő alcímmel és 329/B. §-sal egészül ki:

„Szerzői vagy szomszédos jog védelmét biztosító műszaki intézkedés kijátszása

329/B. § (1) Aki a szerzői vagy szomszédos jog védelmét szolgáló, és a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott műszaki intézkedés megkerülése céljából az ehhez szükséges eszközt, terméket, berendezést vagy felszerelést haszonszerzés végett

a) készít, előállít,

b) átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a szerzői vagy szomszédos jog védelmét szolgáló műszaki intézkedés megkerülése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő gazdasági, műszaki, szervezési ismeretet másnak a rendelkezésére bocsátja.

(3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy szomszédos jog védelmét szolgáló műszaki intézkedés kijátszását üzletszerűen követik el.

(4) Nem büntethető az (1) bekezdés a) pontja esetén, aki — mielőtt a szerzői vagy szomszédos jog védelmét szolgáló műszaki intézkedés megkerüléséhez szükséges eszköz, termék, berendezés, felszerelés készítése, illetőleg előállítása a hatóság tudomására jutott volna — tevékenységét a hatóság előtt felfedi, és az elkészített, illetőleg az előállított dolgot a hatóságnak átadja, valamint lehetővé teszi a készítésben, illetőleg előállításban részt vevő más személy kilétének megállapítását.”

38. § A Btk. a következő alcímmel és 329/C. §-sal egészül ki:

„Jogkezelési adat meghamisítása

329/C. § Aki más szerzői vagy szomszédos jogi védelem alá tartozó művének, illetőleg teljesítményének a felhasználásával összefüggésben megjelenített, és a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott jogkezelési adatot ha-

szonszerzés végett jogosulatlanul eltávolítja vagy megváltoztatja, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

39. § A Btk. a következő alcímmel és 329/D. §-sal egészül ki:

„Iparjogvédelmi jogok megsértése

329/D. § (1) Aki a jogosultnak szabadalmi oltalom, használati vagy ipari mintaoztalom, topográfiaoltalom, védjegy vagy földrajzi árujelző oltalma alapján fennálló jogát az oltalom tárgyának utánzásával vagy átvételével megsérti, és ezzel vagyoni hátrányt okoz, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha az iparjogvédelmi jogok megsértését

- a) jelentős vagyoni hátrányt okozva,
- b) üzletszerűen

követik el.

(3) A büntetés

a) öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az iparjogvédelmi jogok megsértését különösen nagy vagyoni hátrányt,

b) két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az iparjogvédelmi jogok megsértését különösen jelentős vagyoni hátrányt

okozva követik el.”

40. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet (Btké.) 26. §-a helyébe következő rendelkezés lép:

„26. § A Btk. 310. §-ának alkalmazása szempontjából adó az illeték, az illeték módjára fizetendő díj is, továbbá — a Btk. 310—310/B. §-ában nem említett — külön törvényben vagy törvény felhatalmazásán alapuló jogszabályban meghatározott, az államháztartás alrendszerének költségvetéséből ellátandó feladatok fedezetére előírt közteherfizetési kötelezettség, amely ellenszolgáltatásra nem jogosít.

(2) A Btké. 27. §-a és az azt megelőző alcím helyébe következő rendelkezés lép:

„Egyes bűncselekmények értékhatarai

27. § (1) Nem valósul meg bűncselekmény, ha

a) az adó-, társadalombiztosítási csalás (310. §) esetén az adóbevétel, a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetőleg a magánnyugdíjpénztári tagdíj bevétel,

b) a Munkaerőpiaci Alap bevételét biztosító fizetési kötelezettség megsértése (310/A. §) esetén a munkaadói, illetve munkavállalói járulék, valamint rehabilitációs vagy szakképzési hozzájárulás bevétel,

c) a társadalombiztosítási, egészségbiztosítási vagy nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség megsértése (310/B. §) esetén a társadalombiztosítási járulék, a baleseti járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetőleg a magánnyugdíjpénztári tagdíj bevétel

összegének csökkenése ötvenezer forintot nem halad meg.

(2) Nem valósul meg bűncselekmény, ha

a) a fedezetlen bankkártya felhasználása (312/A. §) során az elkövetési érték — az óvadékul lekötött összeg, illetve a rendelkezésre bocsátott hitelkeret igénybevételén túl — ötvenezer forintot nem halad meg,

b) a hanyag kezelést (320. §) ötvenezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva követik el.”

(3) A Btké. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § Nem bűncselekmény, hanem szabálysértés valósul meg, ha

a) a rossz minőségű termék forgalomba hozatalát (292—293. §) ötvenezer forintot meg nem haladó értékre,

b) az áru hamis megjelölését (296. §) százezer forintot meg nem haladó értékre,

c) az árdrágítást (301. §) csekély mennyiségű árura, vagy csekély mértékű nyereség elérése végett,

d) a devizabűncselekményt (309. §) ötvenezer forintot meg nem haladó értékre,

e) a csempészetet és a vámorgazdaságot (312. §) ötvenezer forintot meg nem haladó értékű vámárura,

f) a bankkártyával visszaélést tízezer forintot meg nem haladó kárt [313/C. § (2) bek. I. ford.] okozva,

g) a lopást (316. §), a sikkasztást (317. §), a jogtalan elsajátítást (325. §) és az orgazdaságot (326. §) tízezer forintot meg nem haladó értékre,

h) a csalást (318. §), a rongálást (324. §) tízezer forintot meg nem haladó kárt okozva,

i) a hűtlen kezelést (319. §) tízezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva,

j) a sajtórendészeti vétséget (213. §) csekély mennyiségű sajtótermékre

követik el.”

41. § (1) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (Sztv.) 77. §-a (2) bekezdésének első mondatában a „huszonnégy óráig” szövegrész helyébe a „hetvenkét óráig” szövegrész lép.

(2) Az Sztv. 77. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szabálysértési őrizet a (3) bekezdésben meghatározott esetben a másodfokú bíróság határozatának meghozataláig, illetve a nem jogerősen kiszabott elzárás tartamáig, de legfeljebb a meghosszabbítástól számított tíz napig tart.”

(3) Az Sztv. 87. §-a (2) bekezdésének c) pontjában a „tizenöt napon belül” szövegrész helyébe a „harminc napon belül” szövegrész lép.

(4) Az Sztv. 92. §-ának (1) bekezdése a következő mondatdal egészül ki:

„A szabálysértési ügyben az első fokú bíróság feladatait a bírósági titkár is elláthatja, tárgyalás tartására azonban nem jogosult.”

(5) Az Sztv. 92. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A bíróság az ügy elbírálását követően a szabálysértési ügy iratait határozatának kiadmányaival együtt visszaküldi a szabálysértési hatóságnak.”

(6) Az Sztv. 112. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A bíróság az átváltoztatás tárgyában történő döntését követően a 92. § (8) bekezdése szerint jár el.”

(7) Az Sztv. 115. §-a új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A bíróság az (1)—(4) bekezdésben meghatározott esetekben tárgyalás mellőzésével, az iratok alapján jár el.”

(8) Az Sztv. 119. §-ának (1) bekezdése a következő mondatdal egészül ki:

„A megyei bíróság elnöke ezekre az eljárásokra — a megyei rendőrfőkapitány javaslatára — más helyi bíróság illetékességét is megállapíthatja.”

(9) Az Sztv. 126. §-ának (2) bekezdésében a „huszonnégy óra” szövegrész helyébe a „hetvenkét óra” szövegrész lép, egyúttal a § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A fellebbezésre vonatkozó nyilatkozatokat követően a bíróság a határozatát nyomban írásba foglalja és kézbesíti az eljárás alá vont személynek, a védőnek, valamint a rendőrség képviselőjének.”

(10) Az Sztv. 127. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„127. § A határozattal szembeni fellebbezés elintézésére a 121—124. §-okban foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni azzal, hogy a megyei bíróság a határozatának egy kiadmányát közvetlenül megküldi az eljárást kezdeményező rendőrségnek.”

(11) Az Sztv. a következő 139/A. §-sal egészül ki:

„Önkényes beköltözés

139/A. § (1) Aki a lakásbérletre vagy a helyiséggazdálkodásra vonatkozó jogszabály hatálya alá tartozó üres lakást vagy nem lakás céljára szolgáló üres helyiséget elfoglal, vagy abba önkényesen beköltözik anélkül, hogy arra a bérleti jogviszony létesítésére jogosult szerv vagy személy, illetőleg az elhelyezésre jogosult szerv jognyilatkozatával vagy intézkedésével feljogosította volna,

elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a bíróság hatáskörébe tartozik.”

(12) Az Sztv. 143. §-ának (4) bekezdésében a „rendőrség” szó helyébe a „bíróság” szó lép.

(13) Az Sztv. a következő 156/A. §-sal egészül ki:

„Járművezetés az eltiltás tartama alatt

156/A. § (1) Az a bíróság vagy szabálysértési hatóság által a járművezetéstől eltiltott személy, aki a járművezetéstől eltiltás hatálya alatt annak érvényesülési körébe tartozó járművet vezet, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a bíróság hatáskörébe tartozik.”

(14) Az Sztv. 157. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, egyben a 157. § a következő (5)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Aki

a) tízezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikasztást, jogtalan elcsúsztatást, orgazdaságot,

b) tízezer forintot meg nem haladó kárt okozva bankkártyával visszaélést, csalást, szándékos rongálást,

c) tízezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva hűtlen kezelést

követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

„(5) Aki a tízezer forintot meg nem haladó lopást meztelenül, illetőleg erdőgazdaságilag hasznosított földön lévő terményre, termékre, illetve haszonállatra, vagy az ott elhelyezett felszerelésre, eszközre követi el,

elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a bíróság hatáskörébe tartozik.”

42. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 16. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §), a számviteli fegyelem megsértése (Btk. 289. §), a csődbüntetés (Btk. 290. §), az adó-, társadalombiztosítási csalás, ha azt az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal hatáskörébe tartozó adóra vagy járulékra követik el (Btk. 310. §), a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megszegése (Btk. 310/A. §), a társadalombiztosítási, egészségbiztosítási vagy nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség megsértése (Btk. 310/B. §), a csalás, ha azt az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal hatáskörébe tartozó adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követik el (Btk. 318. §), valamint az ezekkel a bűncselekményekkel összefüggésben elkövetett közokirat-hamisítás (Btk. 274. §) és magánokirat-hamisítás (Btk. 276. §) nyomozását az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó hatóság végzi.”

(2) A bünyügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény 10. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„f) az első és másodfokon, illetve harmadfokon, valamint a perújítás vagy a rendkívüli felülvizsgálat, illetőleg felülvizsgálat, valamint a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját;”

43. § (1) A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. (Bv. tvr.) a következő 24/A. §-sal egészül ki:

„24/A. § (1) Ha az elítélten több határozott tartamú, összbüntetésbe nem foglalható szabadságvesztést kell végrehajtani, előbb mindig a legszigorúbb fokozatút, az azonos végrehajtási fokozatban lévő szabadságvesztések közül pedig azt kell végrehajtani, amelyikből az elítélt nem bocsátható feltételes szabadságra.

(2) A szabadságvesztés folyamatban lévő végrehajtását az (1) bekezdés szerinti végrehajtási sorrend érvényesítése érdekében meg kell szakítani.”

(2) A Bv. tvr. 48. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A fiatalkorúak börtönében vagy fogházában töltendő szabadságvesztés esetén a 24/A. § rendelkezései a felnőttkorban elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés tekintetében nem alkalmazhatók.”

44. § (1) Ez a törvény 2000. március 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg

a) a Btk. 258/A. §-ának 1. pontja, 309. §-a (4) bekezdésének c) pontja, 316. §-a (6) bekezdésének c) pontja, 318. §-a (6) bekezdésének c) pontja, 333. §-ának 2. pontja,

b) a Btké. 27/A. §-a, 27/B. §-a, 27/C. §-a, 27/D. §-a és e §-ok mindegyikének alcíme,

c) az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 4. §-a

a hatályát veszti.

(2) Ha 1999. március 1-jét követően a fiatalkorú elítélt feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből történő kizárása a Btk. 47. §-a (4) bekezdésének b)—e) pontja alapján történt, a büntetés-végrehajtási intézet hivatalból tesz előterjesztést a büntetés-végrehajtási bírónak a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés utólagos módosítása iránt. A büntetés-végrehajtási bírónak a Be. 359. §-ának megfelelő alkalmazásával jár el.

(3) A bírósági titkár az e törvény hatálybalépését megelőzően a bíróságra érkezett — a tárgyalás mellőzésével elintézhető — szabálysértési ügyben is eljárhat.

45. § (1) Ha e törvény rendelkezései folytán a korábbi büntető jogszabály szerint bűncselekménynek minősülő cselekmény már nem bűncselekmény, a büntető ügyben eljáró hatóság a szabálysértésekre irányadó elévülési időn

belül a szabálysértés elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szabálysértési hatóságnak küldi meg az ügy iratait.

(2) Ha a szabálysértés már elévült, a büntető ügyben eljáró hatóság az eljárást megszünteti.

(3) A Btk. 310/A. §-a szerinti bűncselekmény elnevezésének az e törvénnyel történt módosítása a korábbi törvény szerinti elnevezésű bűncselekmény elkövetése miatt az elkövető felelősségre vonását nem zárja ki.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXXI. törvény

a gazdasági kamarákról*

Az állam gazdasági szerepvállalásának csökkentéséhez szükség van a gazdasággal összefüggő közfeladatok egy részének a gazdálkodó szervezetek által köztestületi formában, öngazgatás útján történő ellátására. Az egyesülési jog alapján működő társadalmi szervezetek jogainak és érdekeinek tiszteletben tartásával, a gazdaság fejlesztésével, támogatásával, általános érdekeinek előmozdításával, az Európai Unió integrációjával, a regionális fejlesztéssel kapcsolatos tevékenységek elősegítése céljából, a gazdasági tevékenységet folytatók önkormányzat alakításához való jogát elismerve, az Országgyűlés a gazdasági kamarákról a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. § E törvény hatálya a Magyar Köztársaság területén székhellyel vagy fiókteleppel rendelkező gazdálkodó szervezetekre, a gazdasági kamarákra, valamint — az érdekképviselési jogok gyakorlása tekintetében — a gazdasági érdekképviselési szervezetekre terjed ki.

2. § E törvény alkalmazásában

a) *gazdálkodó szervezet*: a gazdasági társaság, a közhasznú társaság, az egyesülés, az egyes jogi személyek vállalat, a leányvállalat, a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, a lakásszövetkezet kivételével a szövetkezet, az egyéni vállalkozó, továbbá a mezőgazdasági vállalkozó, ideértve a kistermelőt és az őstermelőt is;

b) *gazdasági kamara tagja*: az a gazdálkodó szervezet, amely a tagsággal járó jogokat és kötelezettségeket önkéntesen vállalja, a gazdasági kamarába tagként felvették és a tagokról vezetett nyilvántartásba bejegyezték;

c) *kézműipari tevékenység*: az a tevékenység, amely a gazdálkodó szervezet vagyonának, forgalmának mértékét, üzemmeretét, alkalmazottainak számát és szakképesítését, a termelő, a kereskedelmi, illetve a szolgáltató tevékenység jellegét, a gazdálkodó szervezet tagjának a munka végzésében való személyes közreműködését figyelembe véve a kézműipari szakmák jegyzékébe került felvételle, ideértve a művészi kézművességet is;

d) *mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenység*: a mezőgazdasági, erdőgazdasági, halászati és vadászati tevékenység, ideértve az ezekhez közvetlenül kapcsolódó feldolgozó, kereskedelmi, illetve szolgáltató tevékenységet is;

e) *országos gazdasági érdekképviselési szervezet*: az egyesülési jogról szóló törvény alapján gazdasági érdekképviselési célra létrehozott az a társadalmi szervezet, illetve ezek szövetsége, amelynek legalább 10 megyére (fővárosra) kiterjedően van tagsága;

f) *képviselőre jogosult természetes személy*: a gazdálkodó szervezet tagja (részvényese), vezető tisztségviselője illetőleg alkalmazottja;

g) *gazdasági kamara*: a területi gazdasági kamara és az országos gazdasági kamara;

h) *területi gazdasági kamara*: a megyei (fővárosi) és a megyeszékhelyen kívüli megyei jogú városi kamara.

II. Fejezet

A GAZDASÁGI KAMARÁK

A gazdasági kamarák általános szabályai

3. § (1) A gazdasági kamarák köztestületek (Ptk. 65. §), amelyeket e törvény alapján, választással a gazdálkodó szervezetek hoznak létre. A gazdasági kamarák — külön törvény rendelkezéseit figyelembe véve — jogosultak kezdeményezni kiemelten közhasznú szervezetként történő nyilvántartásba vételüket.

(2) A gazdasági kamarák feladata, hogy e törvénynek, más jogszabályoknak és alapszabályuknak megfelelően, önkormányzaton alapuló működésükkel előmozdítsák a gazdaság fejlődését és szerveződését, a piaci magatartás tisztességét, a gazdasági tevékenységet folytatók általános, együttes érdekeinek érvényesülését.

(3) Gazdasági kamaraként

a) kereskedelmi és iparkamarákat, valamint

b) agrárkamarákat

kell alakítani.

Másfajta gazdasági kamara nem hozható létre. A mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetekkel kapcsolatos kamarai közfeladatokat az agrárkamarák, a kereskedelmi, ipari és kézműipari te-

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

vékenységet folytató gazdálkodó szervezetekkel kapcsolatos kamarai közfeladatokat a kereskedelmi és iparkamarák látják el.

(4) A gazdasági kamarák feladatainak ellátása nem érinti az egyesülési szabadság érvényesülését, így különösen nem korlátozza a társadalmi szervezetek ahhoz való jogát, hogy tevékenységük célját — az egyesülési jogról szóló törvény rendelkezéseivel összhangban — szabadon határozzák meg.

4. § (1) A területi gazdasági kamarák a megyékben, a megyeszékhelyen kívüli megyei jogú városokban és a fővárosban működnek.

(2) A megyénként, a megyeszékhelyen kívüli megyei jogú városokban, illetve a fővárosban alakult gazdasági kamarák egyesülhetnek; az új kamara illetékességi területe az egyesülő kamarák illetékességi területével megegyezik.

(3) A (2) bekezdés szerint létrejött gazdasági kamara szétválásával megyénként, a megyeszékhelyen kívüli megyei jogú városokban, illetve a fővárosban működő gazdasági kamarák hozhatók létre.

5. § A gazdasági kamara — alapszabályának megfelelően — helyi szervezeti egységet hozhat létre.

6. § (1) Országos gazdasági kamaraként a kereskedelmi és iparkamaráknak a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarát, az agrárkamaráknak a Magyar Agrárkamarát kell megalkotniuk.

(2) Az országos gazdasági kamarák jogosultak a Magyar Köztársaság címerének használatára.

A területi gazdasági kamara megszűnése

7. § (1) Megszűnik a gazdasági kamara, ha

- a) más gazdasági kamarával egyesül;
- b) ha kettő vagy több gazdasági kamarára válik szét;
- c) tagjainak száma az alapszabályban meghatározott legkisebb létszám alá csökken. Az alapszabály a legkisebb létszámot 10 főnél kisebb létszámban nem határozhatja meg.

(2) Az egyesüléssel létrejövő gazdasági kamara az egyesülő kamarák általános jogutódja.

(3) A szétválásról hozott döntésben rendelkezni kell a vagyon megosztásáról. A gazdasági kamara jogai és kötelességei a vagyonmegosztás arányában a szétváló kamaráknak, mint jogutódokra szállnak. A jogelőd kamara vagyonmegosztáskor nem ismert esetleges tartozásaiért, illetve valamely jogutód kamara által átvállalt, de be nem hajtható tartozásokért a jogutód kamarák öt évig egyetemlegesen felelnek.

(4) Ha a gazdasági kamara az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott ok miatt szűnik meg, a gazdasági kamara általános jogutódja az azonos fajtájú országos gazdasági kamara, amely — szükség szerint más gazdasági kamara

kijelölésével — gondoskodik a kamarai közfeladatok folyamatos ellátásáról.

A területi gazdasági kamarák tagsága

8. § (1) A gazdálkodó szervezet kamarai tagsága — kérelmére — a tagokról vezetett nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre. A bejegyzés kizárólag az (5) bekezdésben meghatározott okból tagadható meg.

(2) A gazdasági kamara tagjának joga, hogy

a) egyéni vállalkozó esetén őt magát vagy a képviselőjében eljáró természetes személyt küldöttnek, testületi szerv tagjának, illetve a kamara elnökének (alelnökének), az ellenőrző bizottság tagjának válasszák;

b) egyéni vállalkozó esetén ő maga vagy a képviselőjében eljáró természetes személy a kamarában tisztséget viseljen;

c) küldöttek útján részt vegyen az országos gazdasági kamara küldöttgyűlésén, és a képviselőjében eljáró természetes személy a kamarai tagok közül megválassza az országos gazdasági kamara testületi szerveit és elnökét.

(3) A gazdasági kamara tagjának kötelezettsége, hogy

a) megfizesse a tagdíjat;

b) megtartsa az alapszabályban és más kamarai önkormányzati szabályzatokban a tagokra előírt egyéb rendelkezéseket.

(4) Megszűnik a gazdasági kamarai tagság, ha

a) a gazdálkodó szervezet jogutód nélkül megszűnik, illetve az egyéni vállalkozónak megszűnik a vállalkozás gyakorlására való joga,

b) a gazdálkodó szervezet a naptári év utolsó napjára szóló hatállyal a tagsági viszonyt kilépéssel megszünteti,

c) a tagsággal együtt járó kötelezettségek ismételt vagy súlyos megsértése miatt a tagot a gazdasági kamara tagjai sorából kizárja,

és törlik a tagokról vezetett nyilvántartásból.

(5) Nem lehet a gazdasági kamara tagja a kizárásról rendelkező határozat, illetve bírósági felülvizsgálat esetén az ítélet jogerőre emelkedésétől számított egy évig az a gazdálkodó szervezet, amelynek tagsága a (4) bekezdés c) pontjában meghatározott okból szűnt meg.

III. Fejezet

A GAZDASÁGI KAMARÁK FELADATAI

A területi gazdasági kamarák feladatai a gazdaság fejlesztésével kapcsolatban

9. § (1) A gazdasági kamarák a gazdaság fejlesztésével összefüggésben

a) előmozdítják a gazdasági tevékenység infrastruktúrájának fejlődését, ennek érdekében felhasználják bevéte-

leiknek az alapszabályukban meghatározott és külön kezelt — e célra fordítható — részét;

b) elősegítik a gazdaság fejlődésére jelentős hatást gyakorló, nemzetgazdasági szinten hatékony, de a közvetlen vállalkozói érdekeltséget meghaladó célok megvalósulását;

c) közreműködnek a területfejlesztési koncepciók és programok gazdaságfejlesztési munkarészeinek kidolgozásában és végrehajtásában;

d) közreműködnek az országos gazdasági érdekképviseleti szervezetekkel együttműködve a szakképzésben, illetve végzik a mesterképzést és a mestervizsgáztatást;

e) a külgazdaság feltételrendszerének javítása érdekében közreműködnek a kereskedelemfejlesztéssel, a külföldön végzett vagy külföldre irányuló, továbbá a külföldiek számára belföldön végzett gazdasági tájékoztató és propagandamunkában, a gazdálkodó szervezetek ez irányú tevékenységét összehangolják, ennek keretében vásárokat, kiállításokat, konferenciákat és más rendezvényeket szerveznek;

f) tájékoztatást adnak a gazdasággal összefüggő magyar és külföldi jogszabályokról, valamint a gazdálkodó szervezetek tevékenységét érintő gazdaságpolitikai döntésekről és intézkedésekről, előmozdítják a gazdasági együttműködés fejlődését.

(2) A gazdasági kamarák — külön törvények rendelkezései szerint — részt vesznek az (1) bekezdésben meghatározott feladataikkal összefüggő célokat szolgáló elkülönített állami pénzalapok és költségvetési előirányzatok felhasználására vonatkozó döntések előkészítésében.

*A területi gazdasági kamarák feladatai
az üzleti forgalom biztonságával kapcsolatban*

10. § (1) A gazdasági kamarák az üzleti forgalom biztonságának és a piaci magatartás tisztességének megteremtése, megőrzése, illetve fokozása érdekében

a) árukra vonatkozó származási igazolásokat, bizonyítványokat és kereskedelmi forgalomban szükséges más okmányokat állítanak ki, illetve hitelesítenek;

b) összeállítják és közreadják a kereskedelmi szokványokat;

c) a gazdasági érdekképviseleti szervezetek bevonásával kidolgozzák a tisztességes piaci magatartásra vonatkozó etikai szabályokat, figyelemmel kísérik e szabályok, valamint a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló törvényben meghatározott, a tisztességtelen verseny tilalmára vonatkozó rendelkezések érvényesülését, a kamarai etikai szabályok megsértése esetén a gazdálkodó szervezeteket határozatban figyelmeztetik, és — az etikai szabályzatban meghatározott esetekben és módon — a figyelmeztetést nyilvánosságra hozzák, a tisztességtelen verseny tilalmára vonatkozó jogszabályokba ütköző magatartás esetén pedig kezdeményezhetik a versenyfelügyeletet ellátó szervnél a szükséges intézkedés megtételét;

d) az iparjogvédelmi és a szerzői jogok megsértése esetén a gazdálkodó szervezeteket határozatban figyelmeztetik, és — az etikai szabályzatban meghatározott esetekben és módon — a figyelmeztetést nyilvánosságra hozzák;

e) határozatban figyelmeztetik a fogyasztók érdekeivel ellentétes gazdasági tevékenységet folytató és ezzel a gazdálkodó szervezetek széles körének jó hírnevét sértő vagy veszélyeztető gazdálkodó szervezeteket, és — az etikai szabályzatban meghatározott esetben és módon — a figyelmeztetést nyilvánosságra hozzák, súlyosabb vagy ismétlődő esetben kezdeményezhetik a tevékenység gyakorlásának meghatározott időre történő felfüggesztéséhez szükséges intézkedések meghozatalát; ha a gazdálkodó szervezet gazdasági tevékenysége a fogyasztók széles körét érintő vagy jelentős nagyságú hátrányt is okoz, pert indíthatnak a fogyasztók polgári jogi igényeinek érvényesítése iránt;

f) együttműködnek a fogyasztóvédelmi hatóságokkal és a Gazdasági Versenyhivatallal, amelyek az általuk hozott jogerős határozataikról az illetékes gazdasági kamarákat értesítik;

g) minősítő és ellenőrzési rendszereket működtetnek;

h) a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló törvény alapján törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezhetnek.

(2) Ha a bíróság vagy a versenyfelügyeletet ellátó szerv jogerős határozatával megállapította a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló törvényben meghatározott, a tisztességtelen verseny tilalmára vonatkozó rendelkezések megsértését, a gazdasági kamara a bíróság, illetve a versenyfelügyeletet ellátó szerv határozatát nyilvánosságra hozhatja.

A gazdaság általános érdekeinek érvényesítése

11. § (1) A gazdasági kamarák a gazdasági tevékenységet folytatók általános, együttes érdekeinek érvényesítése céljából

a) javaslatok, vélemények, tájékoztatások adásával előmozdítják a gazdálkodó szervezetekre vonatkozó jogszabályoknak, kormányzati és helyi önkormányzati programoknak, intézkedéseknek a gazdaság fejlődéséhez, szervezethez, az üzleti forgalom biztonságához és a piaci magatartás tisztességéhez fűződő közérdekkel összhangban történő kidolgozását;

b) az a) pontban említett javaslatok, vélemények, tájékoztatások megalapozottsága érdekében — a statisztikai törvény rendelkezéseinek megfelelően — adatokat gyűjtenek és az adatok alapján a gazdasági folyamatokról elemzéseket készítenek és hoznak nyilvánosságra.

(2) A gazdasági kamarák az (1) bekezdésben meghatározott feladataik ellátása során kezdeményezik a vállalkozás jogának és a gazdasági verseny szabadságának érvényesülését, a piacgazdaság működését akadályozó vagy korlátozó jogszabályok, intézkedések módosítását vagy hatályon kívül helyezését, illetve az ilyen körülmények megváltoztatásához szükséges jogszabályok, intézkedések meghozatalát.

Az országos kamarák feladatai

12. § (1) Az országos gazdasági kamara látja el a következő feladatokat:

a) véleményezi a gazdasági tárgyú előterjesztések és jogszabályok tervezeteit;

b) kapcsolatot tart a külföldi gazdasági kamarák országos szervezeteivel és gazdasági jellegű nemzetközi szervezetekkel;

c) összehangolja a gazdasági kamarák külföldön végzett vagy külföldre irányuló, továbbá a külföldiek számára belföldön végzett gazdasági tájékoztató és propaganda-munkáját;

d) megszervezi a magyar gazdasági napokat;

e) kialakítja a gazdasági kamaráknál vezetett nyilvánosságok egységes rendszerét;

f) kidolgozza a tisztességes piaci magatartásra vonatkozó etikai szabályokat tartalmazó etikai szabályzatot;

g) külön törvények rendelkezései szerint részt vesz az országosan működtetett tanácsok és testületek munkájában.

(2) A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara biztosítja a nemzetközi kereskedelmi ügyekben is eljáró Állandó Választottbíróóság működési feltételeit, megválasztja és visszahívja a választottbírókat.

13. § (1) A gazdasági kamarák — ideértve az országos kamarákat is — a 10. § (1) bekezdésének c)–h) pontjai kivételével a 9–12. §-okban foglalt közfeladatokat minden gazdálkodó szervezet vonatkozásában ellátják.

(2) Az országos gazdasági érdekképviselői szervezetek a 9–10. §-okban és a 12. §-ban foglalt közfeladatok ellátásában együttműködnek a gazdasági kamarákkal.

14. § A gazdasági kamarák szakmai, munkáltatói és munkavállalói érdekképviselőket nem láthatnak el.

IV. Fejezet

A GAZDASÁGI KAMARA SZERVEZETE

Az önkormányzati jogok gyakorlása

15. § A gazdasági kamarák önkormányzati jogait az e törvénynek és az alapszabályuknak megfelelően gyakorolják.

A gazdasági kamara alapszabálya

16. § (1) A gazdasági kamara alapszabályában — e törvény keretei között — meg kell határozni

a) a kamara nevét és székhelyét;

b) a kamara szervezetére, szerveinek működésére és tisztségviselőire vonatkozó főbb szabályokat;

c) a tagozatok, az osztályok, illetve helyi és egyéb szervezetek, szervezeti egységek létesítése esetén azok feladatokról, a kamara más szervezeteihez való kapcsolódásának és működésének rendjét;

d) az országos gazdasági érdekképviselői szervezetekkel való együttműködés módját és részletes szabályait;

e) az e törvényben meghatározottakon túl a tagok legkisebb számát, jogait és kötelezettségeit, a tagfelvétel módját és részletes szabályait;

f) a választási névjegyzék és a tagjegyzék vezetésének részletes szabályait;

g) a kamarai tagdíj mértékét, számításának és fizetésének módját;

h) a küldöttválasztás részletes szabályait;

i) az országos gazdasági kamara küldöttgyűlésébe történő delegálás részletes szabályait;

j) a kamarai osztályok számát és fajtaikat, küldöttgyűléseik összehívásának módját és határozathozataluk rendjét, valamint gazdasági súlyuk megállapításának módját;

k) a küldöttgyűlés küldötteinek, az elnökség, az ellenőrző és etikai bizottság tagjainak számát;

l) a kamara elnökének (alelnökeinek), az elnökség, valamint az ellenőrző és az etikai bizottság tagja és más választott tisztségviselő megválasztásának és visszahívásának módját;

m) a küldöttgyűlés kötelező összehívásának eseteit, rendszerességét, módját;

n) az e törvényben meghatározottakon túl a küldöttgyűlés kizárólagos hatáskörébe utalt ügyek meghatározását;

o) az elnökség összehívására, működésére, határozatának meghozatalára vonatkozó szabályokat;

p) az e törvényben meghatározottakon túl a kétharmados vagy ennél nagyobb arányú többséget igénylő ügyek meghatározását;

q) az elnök (alelnökök) jogkörét, illetve az ügyek meghatározott csoportjaira nézve képviselői jogköre átruházásának szabályait;

r) a kamara éves költségvetésének és a beszámoló (mérleg) elfogadásának rendjét;

s) az e törvényben meghatározottakon túl a kamarai tisztségviselők összeférhetetlenségének eseteit.

A területi gazdasági kamara küldöttgyűlése

17. § (1) A gazdasági kamara legfőbb szerve a kamarai tagokból a gazdálkodó szervezetek által választott küldöttgyűlés.

(2) A küldöttgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik

a) a gazdasági kamara alapszabályának és más önkormányzati szabályzatának megalkotása és módosítása;

b) a kamara éves költségvetésének meghatározása és az éves beszámoló (mérleg) elfogadásáról való döntés;

c) a kamara elnökének (alelnökeinek), az elnökség, valamint az ellenőrző és az etikai bizottság tagjainak a megválasztása és visszahívása;

d) a más kamarával való egyesülésről, illetve a szétválásról való döntés;

e) az alapszabályban a küldöttgyűlés kizárólagos hatáskörébe utalt más ügy.

18. § (1) A küldöttgyűlést az alapszabályban meghatározott időközönként, de legalább évente egyszer össze kell hívni. A küldöttgyűlést akkor is össze kell hívni, ha azt legalább a küldöttek egyötöde — az ok és a cél megjelölésével — írásban kéri.

(2) A küldöttgyűlést — ha az alapszabály eltérően nem rendelkezik — a kamara elnöke hívja össze.

(3) A küldöttgyűlés akkor határozatképes, ha a küldötteknek több mint a fele jelen van. Ha a küldöttgyűlés nem volt határozatképes, az emiatt megismételt küldöttgyűlés az eredeti napirendben szereplő ügyekben a jelenlevő küldöttek számától függetlenül határozatképes. A küldöttgyűlés határozatait egyszerű többséggel hozza meg.

(4) A jelenlevő küldöttek legalább kétharmados többséggel hozott határozata szükséges

a) az alapszabály és más önkormányzati szabályzat elfogadásához és módosításához;

b) a kamarának más kamarával való egyesüléséhez, illetve szétválásához;

c) a tagozati autonómiát érintő döntésekhez;

d) az alapszabályban meghatározott más ügyben való döntéshez.

(5) Az alapszabály az ügyek meghatározott körére nézve a (4) bekezdésben foglalt aránynál szigorúbb szavazati arányt is meghatározhat.

Az országos gazdasági kamara küldöttgyűlése

19. § (1) Az országos gazdasági kamara legfőbb szerve az országos gazdasági kamarák küldötteiből delegált küldöttgyűlés.

(2) Az országos gazdasági kamara küldöttgyűlésének kizárólagos hatáskörébe tartozik:

a) az országos gazdasági kamara alapszabályának, más önkormányzati szabályzatának és az etikai szabályzatnak megalkotása és módosítása;

b) a gazdasági kamarák pénzügyi forrásaiból az országos gazdasági kamaráknak járó rész meghatározása;

c) a kamara elnökének (alelnökeinek), az elnökség, valamint az ellenőrző és az etikai bizottság tagjainak a megválasztása és visszahívása;

d) az adatszolgáltatási kötelezettséggel járó statisztikai adatgyűjtés kezdeményezése az adatgyűjtés tárgya szerint illetékes szervnél;

e) a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara esetében a nemzetközi kereskedelmi ügyekben is eljáró Állandó Választottbíróóság választottbíróinak megválasztása és visszahívása;

f) a gazdasági kamarák által az országos gazdasági kamara kizárólagos hatáskörébe utalt egyéb feladat.

(3) Az országos gazdasági kamara küldöttgyűlésének döntéshozatali rendjére a 18. § rendelkezései az irányadók.

Az elnökség

20. § (1) Az elnökség feladata a küldöttgyűlések közötti időszakban, a küldöttgyűlés határozatainak megfelelően a gazdasági kamara működésének irányítása. Az elnökség testületi szerv.

(2) Az elnökségbe — ideértve az országos gazdasági kamara elnökségét is — a külön törvényben meghatározott kisvállalkozások, közepes méretű vállalkozások, a közepesnél nagyobb méretű vállalkozások, valamint az agrártevékenységet folytató gazdálkodó szervezetek országos gazdasági érdekképviselői szervezetei, illetve azok megyei (fővárosi) szervezetei egy-egy főt delegálnak. Az elnökségbe csak olyan természetes személy delegálható, aki olyan gazdálkodó szervezet tagja (részvényese), vezető tisztségviselője, illetőleg alkalmazottja, amely tagja a kamarának. Az elnökségbe delegált tagok az elnökség munkájában tanácskozási joggal vesznek részt.

Az elnök

21. § (1) A gazdasági kamarát az elnök önállóan képviseli. Jogkörét az alapszabályban meghatározott módon, esetenként és az ügyek meghatározott csoportjaira nézve az alelnökökre írásban átruházhatja.

(2) A kereskedelmi és ipari kamaráknak négy alelnöke van: egy általános alelnök, valamint a kereskedelmi, az ipari és a kézműipari tagozat által választott alelnökök.

(3) Az alapszabály az alelnököket felhatalmazhatja a gazdasági kamara általános vagy meghatározott ügyekben történő képviselőre.

Az ellenőrző bizottság

22. § (1) A küldöttgyűlés legalább háromtagú ellenőrző bizottságot választ. Az ellenőrző bizottság testületi szerv.

(2) Az ellenőrző bizottság vizsgálja, hogy a gazdasági kamara tevékenysége, gazdálkodása megfelel-e a jogszabályoknak, a kamara alapszabályának és más önkormányzati szabályzatainak. Az ellenőrző bizottság vizsgálja a gazdálkodás célszerűségét is.

(3) Az ellenőrző bizottság a kamara tisztségviselőitől és ügyintéző szervezetétől minden olyan adatot, tájékoztatást megkérhet, illetve minden olyan iratot megtekinthet, amely feladatainak ellátásához szükséges.

(4) Az ellenőrző bizottság köteles a kamara gazdálkodását legalább évenként független könyvvizsgálóval megvizsgáltatni.

(5) A küldöttgyűlés a gazdasági kamara éves költségvetéséről és az éves beszámolóról (mérlegről) csak az ellenőrző bizottság véleményének ismeretében dönthet.

(6) Az ellenőrző bizottság tevékenységéről a küldöttgyűlésnek számol be, tagjai részére feladataik ellátása körében utasítás nem adható.

23. § (1) Az ellenőrző bizottság felhívja az elnökséget a szükséges intézkedések megtételére annak érdekében, hogy a gazdasági kamara tevékenysége, gazdálkodása megfeleljen a jogszabályoknak, a kamara alapszabályának és más önkormányzati szabályzatainak, továbbá a gazdálkodási célszerűségnek is.

(2) Ha az elnökség nem tesz eleget a felhívásnak, az ellenőrző bizottság kezdeményezi a küldöttgyűlés összehívását.

(3) Az ellenőrző bizottság elnöke összehívja a küldöttgyűlést, ha az elnök nem tesz eleget erre vonatkozó köteletségének.

Az etikai bizottság

24. § (1) Az etikai bizottság látja el — az etikai szabályok megállapítása kivételével — a 10. § (1) bekezdésének d)–f) pontjaiban meghatározott gazdasági kamarai feladatokat. A gazdasági kamara tisztségviselői az etikai bizottság tevékenységében — szükség szerint — közreműködnek. Az etikai bizottság testületi szerv.

(2) Az etikai bizottság elnöke a bizottság feladatkörében képviseli a gazdasági kamarát. E jogkörét esetenként vagy az ügyek meghatározott csoportjaira nézve a bizottság tagjaira írásban átruházhatja.

A titkár és a kamara ügyintéző szervezete

25. § (1) A titkár, illetve a főtitkár a gazdasági kamara, illetve az országos gazdasági kamara ügyintéző szervezetének vezetője; a kamarával munkaviszonyban áll. Az ügyintéző szervezet vezetőjének vonatkozásában más elnevezés nem használható.

(2) A titkár (főtitkár) gyakorolja a gazdasági kamara ügyintéző szervezetében dolgozó munkavállalók felett a munkáltatói jogokat.

(3) A titkár (főtitkár) felett a munkaviszony létesítésével és megszüntetésével, továbbá a munkaszerződés módosításával kapcsolatos munkáltatói jogokat az elnökség, az egyéb munkáltatói jogokat pedig az elnök gyakorolja.

Egyéb szervek, szervezeti egységek

26. § (1) A kereskedelmi és ipari kamarán belül — e törvény rendelkezéseinek keretei között — kereskedelmi, ipari és kézműipari tagozatot, valamint osztályokat, az agrárkamarán belül a kis- és középvállalkozások fejlődéséről szóló törvényben megállapított kisvállalkozások, kö-

zép vállalkozások, illetve ennél nagyobb méretű vállalkozások szerint tagozatokat, valamint osztályokat kell létrehozni. A gazdasági kamara feladatainak ellátásához további szervezeti egységeket (szakmai bizottságokat) hozhat létre. Ebben az esetben meg kell állapítani a szervezeti egységek feladatkörét, továbbá a kamara más szerveivel való kapcsolódásuk rendjét.

(2) A kereskedelmi és iparkamarák, valamint az agrárkamarák tagozataiban legfeljebb 12-12 kamarai osztály alakítható, és legalább 3-3 kamarai osztályt kell alakítani.

A kamarai küldöttekkel, a testületi szervek tagjaival, a tisztségviselőkkel szemben támasztott követelmények és az összeférhetetlenség szabályai

27. § (1) A gazdasági kamara tisztségviselői:

- a) az elnök és az alelnökök;
- b) az ellenőrző bizottság elnöke;
- c) az etikai bizottság elnöke.

(2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, küldöttnek, testületi szerv tagjának, illetve a kamara elnökének (alelnökének) az választható, aki

- a) nagykorú;
- b) magyar állampolgár vagy olyan külföldi állampolgár, aki munkavállalási engedéllyel rendelkezik vagy Magyarországon engedély nélkül végezhet munkát; és
- c) olyan gazdálkodó szervezet tagja (részvényese), vezető tisztségviselője, illetőleg alkalmazottja, amely tagja a kamarának;
- d) a tagsági jogviszonyból származó kötelezettségeinek eleget tett;
- e) más gazdasági érdekképviselői szervezetnél tisztséget nem tölt be.

(3) Nem választható az ellenőrző bizottság tagjának

- a) aki tagja az elnökségnek;
- b) a gazdasági kamara titkára;
- c) a gazdasági kamara ügyintéző szervezetében dolgozó, a kamarával munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy;
- d) az a)–c) pontokban említett személyek közeli hozzátartozója Ptk. 685. § b) pont és élettársa.

(4) Az ellenőrző bizottság tagjának — a kamara tagján kívül — megfelelő szakértelemmel rendelkező más személy is megválasztható. Az országos gazdasági kamara ellenőrző bizottsága tagjának — a gazdasági kamara küldöttén kívül — megfelelő szakértelemmel rendelkező más személy is megválasztható.

(5) Nem választható küldöttnek, testületi szerv tagjának, aki

- a) cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt áll;
- b) a közügyek gyakorlásától eltiltó jogerős ítélet hatálya alatt áll;

- c) szabadságvesztés büntetését tölti;
 - d) büntetőeljárásban jogerősen elrendelt intézeti kényszergyógykezelés alatt áll, továbbá
 - e) akivel szemben más törvényben meghatározott összeférhetetlenségi ok áll fenn.
- (6) Nem viselhet tisztséget a gazdasági kamarában, aki
- a) az (5) bekezdés alapján nem választható küldöttnek;
 - b) Magyarországon nem rendelkezik állandó lakhellyel; továbbá
 - c) közszolgálati jogviszonyban áll;
 - d) aki más gazdasági érdekképviselői szervezetnél tisztséget tölt be.

Törvényességi felügyelet

28. § (1) A kereskedelmi és iparkamarák felett a gazdasági miniszter, az agrárkamarák felett a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter törvényességi felügyeletet gyakorol. Az e törvény alapján gyakorolt törvényességi felügyelet nem terjed ki a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő, nemzetközi kereskedelmi ügyekben is eljáró Állandó Választottbírószágra, továbbá az olyan ügyekre, amelyekben egyébként bírósági vagy külön jogszabály szerinti államigazgatási eljárásnak van helye.

(2) A törvényességi felügyeletet gyakorló gazdasági miniszter és a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter (a továbbiakban: miniszter) ellenőrzi, hogy a gazdasági kamara

- a) alapszabálya és más önkormányzati szabályzatai, illetve azok módosításai megfelelnek-e a jogszabályoknak;
- b) működése, határozatai nem sértik-e a jogszabályokat, az alapszabályt vagy az egyéb önkormányzati szabályzatokat.

29. § (1) A miniszter a jogszabály, a gazdasági kamara alapszabálya, és más önkormányzati szabályzatai megsértése (a továbbiakban: jogszabálysértés) esetén — határidő kitűzésével — felhívja a gazdasági kamarát a jogszabálysértés megszüntetésére.

(2) A gazdasági kamara a felhívásban foglaltakat megvizsgálja és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a minisztert tájékoztatja.

(3) Ha a megadott határidőn belül intézkedés nem történt, a miniszter indokolt írásbeli határozattal

- a) a gazdasági kamara határozatát megsemmisítheti és új eljárás lefolytatását rendelheti el;
- b) a jogszabálysértés megszüntetése érdekében összehívhatja a gazdasági kamara illetékes testületi szervét vagy a küldöttgyűlést;
- c) ismételt, vagy súlyos jogszabálysértés esetén a gazdasági kamara egyes szerveinek, tisztségviselőinek működését felfüggesztheti, egyidejűleg felügyelőbiztost rendel ki.

(4) A miniszter indokolt esetben a közérdekre tekintettel határozatát azonnal végrehajthatóvá nyilváníthatja.

(5) A felügyelőbiztos köteles a működés törvényességének helyreállítása céljából haladéktalanul összehívni a gazdasági kamara küldöttgyűlését. Amennyiben a miniszter az elnök vagy az elnökség működését függesztette fel, a felügyelőbiztos a halaszthatatlan ügyekben intézkedik az elnök, illetve az elnökség jogkörében.

(6) Amennyiben a kamara a miniszter döntését vagy intézkedését kifogásolja, a tudomásszerzéstől számított 30 napon belül, de legkésőbb az intézkedés meghozatalától számított három hónapon belül annak felülvizsgálatát keresettel kérheti a bíróságtól. A kamara a keresetlevélben az azonnali végrehajtás felfüggesztését kérheti.

(7) A bíróság megsemmisíti a miniszter jogsértő intézkedését.

(8) A gazdasági kamarák azokat a határozataikat, amelyekre a törvényességi felügyelet kiterjed, továbbá alapszabályukat és más önkormányzati szabályzataikat — az elfogadástól számított tizenöt napon belül — kötelesek megküldeni a miniszternek.

(9) A miniszter kikéri a Gazdasági Versenyhivatal véleményét a gazdasági kamara etikai szabályzatának a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló törvénnyel való összhangjáról.

Választási szabályok

30. § (1) A kamarai küldötteket a választási névjegyzékben szereplő gazdálkodó szervezetek tagozatonként osztályokban választják. A gazdálkodó szervezetek szavazati jogukat kizárólag a választási névjegyzékben szavazásra jogosult személyként feltüntetett személy útján gyakorolhatják. Minden gazdálkodó szervezetet a kamarai választások során egy szavazat illet meg.

(2) A kamarai osztályokat szakmai, ágazati szempontok szerint kell megalakítani.

(3) Valamennyi gazdálkodó szervezetet be kell osztani tagozatokba és ezeken belül kamarai osztályokba.

(4) Az egyes kamarai osztályokba beosztott gazdálkodó szervezetek az osztály és a tagozat gazdasági súlyának megfelelő számú kamarai küldöttet választanak. Az egyes osztályok és tagozatok által választott küldöttek száma azonban nem haladhatja meg a legkevesebb küldöttet választó osztály, illetve tagozat küldöttei számának másfélszeresét.

31. § (1) A gazdálkodó szervezetekről tagozatonként és osztályonként a gazdasági kamara köteles választási névjegyzéket összeállítani és vezetni. Ennek tartalmaznia kell a gazdálkodó szervezet nyilvántartási számát, nevét, székhelyét, tevékenységi körét, a kamarai választások során a gazdálkodó szervezet képviselőjében szavazásra jogosult személy(ek) nevét.

(2) A területi gazdasági kamarák tagjaikról tagozatonként és osztályonként kötelesek tagjegyzéket összeállítani és ve-

zetni. Ennek tartalmaznia kell a kamarai tag nevét, székhelyét, tevékenységi körét, a tagsági jogviszony kezdő időpontját, a tagsági jogviszonnyal összefüggő kérdésekben a gazdálkodó szervezet nevében nyilatkozattételre jogosult személy(ek) nevét. A tagjegyzék a választási névjegyzék része.

(3) A gazdálkodó szervezet a naptári év utolsó napjára szóló hatállyal kérheti, hogy a gazdasági kamara a következő naptári év első napjától kezdődően másik tagozatba vagy másik osztályba sorolja át.

(4) A gazdálkodó szervezet a gazdasági kamaránál a naptári év utolsó napjára szóló hatállyal kérheti választási jogosultsága megszüntetését és a választási névjegyzékből való törlését, ha szavazati jogával nem kíván élni, vagy ha egyszerre folytat kereskedelmi és ipari szakmák körébe, illetve a mezőgazdasági és erdőgazdasági tevékenységek körébe tartozó tevékenységet, és a következő naptári év első napjától kezdődően másik fajta gazdasági kamarában kíván választójoggal élni.

(5) A cégbíróság a gazdálkodó szervezet cégnyilvántartásba történő bejegyzéséről, törléséről, székhelyének megváltozásáról térítés nélkül értesíti a gazdálkodó szervezet székhelye szerint illetékes gazdasági kamarát.

32. § (1) A gazdasági kamara — amennyiben a gazdálkodó szervezet a választási névjegyzékbe való felvételét kéri — a nyilvántartásba vételt nem tagadhatja meg.

(2) A gazdasági kamara alapszabályban kijelölt testületi szerve a kamara választóinak és tagjainak jegyzékét megküldi a kamara, illetve a gazdálkodó szervezet székhelye szerinti települési (fővárosi) önkormányzatnak.

(3) A választási névjegyzéket és a tagjegyzéket a kamara, illetve gazdálkodó szervezet székhelye szerinti települési (fővárosi) önkormányzat hivatali helyiségében 15 napra közzemlére kell tenni és ennek időpontját a helyben szokásos módon ki kell hirdetni.

(4) A választási névjegyzékkel és a tagjegyzékkel kapcsolatos kifogást a közzemlére tétel időtartama alatt írásban kell a gazdasági kamara alapszabályban kijelölt testületi szervével közölni, amely az alaptalannak tartott kifogást legkésőbb a beérkezést követő 3 napon belül átteszi a megyeszékhelyen működő helyi bírósághoz, Budapesten a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz.

(5) A bíróság a kifogásról a beérkezésétől számított 3 napon belül, nemperes eljárásban határoz. Ha a bíróság a kifogást alaposnak tartja, elrendeli a választási névjegyzék vagy a tagjegyzék kiigazítását, ellenkező esetben a kifogást elutasítja. A bíróság határozata ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

(6) A bíróság a határozatát annak meghozatala napján közli a gazdasági kamara alapszabályban kijelölt testületi szervével és azzal a gazdálkodó szervezettel, amely a kifogást emelte.

33. § (1) A gazdasági kamara küldöttei, a testületi szervek tagjai, valamint a kamara elnöke és más választott tisztségviselők legfeljebb négyéves időtartamra választha-

tók meg és egy alkalommal, további négyéves időtartamra újraválaszthatók.

(2) A kamarai küldöttet, a testületi szervek tagját, valamint a kamara elnökét és más választott tisztségviselőt az őket megválasztó szerv visszahívhatja.

V. Fejezet

A GAZDASÁGI KAMARÁK PÉNZÜGYI FORRÁSAI

34. § A gazdasági kamarák a működésükkel járó költségeket a következő bevételekből fedezik:

- a) a kamara szolgáltatásaiért fizetett díjakból;
- b) a tagdíjból;
- c) az egyéb bevételekből, ideértve az önkéntesen felajánlott hozzájárulásokat is.

Társaság alapítása

35. § (1) A gazdasági kamara a (4) bekezdésben foglalt kivétellel üzletszerűen — nyereség és vagyonszerzés céljából — termelő, kereskedelmi vagy szolgáltató tevékenységet nem folytathat; gazdasági társaságnak nem lehet tagja és ilyen társaságban nem szerezhethet részesedést.

(2) A gazdasági kamara — gazdasági tevékenységet is igénylő feladatainak ellátása érdekében — közhasznú társaságot és a (4) bekezdésben foglalt célra gazdasági társaságot alapíthat.

(3) A gazdasági kamara részvételével működő közhasznú társaság

a) gazdasági társaságnak nem lehet tagja és ilyen társaságban nem szerezhethet részesedést;

b) tagja lehet más közhasznú társaságnak, feltéve, hogy az nem tagja gazdasági társaságnak és ilyenben nincs részesedése.

(4) A gazdasági kamara kiállítási és vásárszervezési, ipari park létesítési és fenntartási célra gazdasági társaságot alapíthat vagy ilyen társaságban részesedést szerezhethet.

A gazdasági kamara önkormányzati határozatainak bírósági felülvizsgálata

36. § (1) A gazdasági kamara tagja kérheti a bíróságtól a kamara valamely testületi szerve által hozott olyan határozat felülvizsgálatát, amely e törvény rendelkezéseibe, más jogszabályba, a kamara alapszabályába vagy más önkormányzati szabályzatába ütközik. Az országos gazdasági kamara testületi szerve által hozott jogsértő határozattal szemben a felülvizsgálat kezdeményezésnek joga a gazdasági kamarát illeti meg.

(2) Perindítás előtt a gazdasági kamara tagja, illetve a gazdasági kamara köteles a jogsértést a jogsértő határozatról történt tudomásszerzéstől számított harminc napon, de legkésőbb a határozat meghozatalától számított hat hónapon belül az ellenőrző bizottságnak bejelenteni. Ez utóbbi határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.

(3) Az ellenőrző bizottság a bejelentést követő harminc napon belül köteles írásban állást foglalni.

(4) A pert a gazdasági kamara tagjának a gazdasági kamara ellen, illetve a gazdasági kamarának az országos kamara ellen az ellenőrző bizottság állásfoglalásától, vagy a (3) bekezdés szerinti határidő eredménytelen elteltétől számított harminc napon belül kell megindítania. A perindításnak nincs halasztó hatálya, a bíróság azonban a határozat végrehajtását felfüggesztheti.

(5) A (4) bekezdésben megállapított határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye. A bíróság eljárására egyebekben a polgári perrendtartástól szóló törvény általános szabályait kell alkalmazni.

VI. Fejezet

A GAZDASÁGI ÉRDEKKÉPVISELETI JOGOK GYAKORLÁSÁRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Véleménykérés a gazdasági tárgyú előterjesztésekről

37. § (1) A gazdálkodó szervezetekre, az általuk folytatott gazdasági tevékenységre vonatkozó — jogszabály alkotására, program elfogadására, átfogó intézkedés meghozatalára irányuló vagy egyéb jelentős — előterjesztésnek (a továbbiakban: gazdasági előterjesztés) a Kormányhoz történő beterjesztése előtt meg kell kérni az országos gazdasági kamarák és az érdekelt országos gazdasági érdekképviseleti szervezetek véleményét.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak végrehajtásáról a Kormánynak az előterjesztést benyújtó tagja, illetve ha az előterjesztést más erre jogosult szerv vagy személy nyújtja be, ez utóbbi gondoskodik.

(3) Ha a gazdasági előterjesztésről való döntés miniszter hatáskörébe tartozik, alkalmazni kell a Kormányhoz benyújtott gazdasági előterjesztésekre vonatkozó szabályokat.

(4) Gazdasági előterjesztésnek a helyi önkormányzat képviselő-testületéhez való benyújtása előtt meg kell kérni a helyi önkormányzat területén működő, érdekelt gazdasági érdekképviseleti szervezet, valamint a gazdasági kamara véleményét.

(5) Nem kell megkérni a gazdasági kamara véleményét olyan előterjesztésekről, amelyek kizárólag valamely foglalkozás gyakorlóinak az érdekeit, illetőleg a munkáltatói vagy munkavállalói érdekeket érintik.

(6) A (4) bekezdésben foglaltak végrehajtásáról a polgármester, a képviselő-testület bizottságának elnöke, illet-

ve az előterjesztés benyújtására jogosult más szerv vagy személy gondoskodik.

(7) Ha a gazdasági érdekképviseleti szervezetekből álló szövetség tart igényt véleményének megkérésére, az előterjesztő nem köteles megkérni a szövetség tagjainak véleményét.

(8) Ha a gazdasági érdekképviseleti szervezet vagy a gazdasági kamara véleménye az előterjesztő véleményétől a lényeges kérdésekben eltér, akkor az előterjesztésben a véleményeltérésről a Kormányt, a minisztert, illetve a képviselő-testületet tájékoztatni kell.

VII. Fejezet

AZ ÁLLAMI SZÁMVEVŐSZÉK ELLENŐRZÉSI JOGKÖRE

38. § Az Állami Számvevőszék — külön törvény rendelkezéseinek megfelelően — rendszeresen ellenőrzi a gazdasági kamarákat.

VIII. Fejezet

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

39. § (1) A Magyar Kézműves Kamara a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarába, továbbá a kézműves kamarák a kereskedelmi és iparkamarákba 2000. március 31. napjával beolvadnak; a kézműves kamarák — ideértve az országos kamarát is — megszűnnek, a megszűnt kamarák általános jogutódai a kereskedelmi és iparkamarák, illetve a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara.

(2) A Magyar Kézműves Kamarának, illetve a területi kézműves kamaráknak a gazdasági kamarákról szóló 1994. évi XVI. törvényben és az annak felhatalmazása alapján kibocsátott kormányrendeletekben meghatározott feladatait 2000. március 31. napjától a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, illetve a kereskedelmi és iparkamarák látják el.

(3) A nemzetközi szerződésekben, továbbá a Magyar Kézműves Kamara által külföldi gazdasági (kereskedelmi) kamarákkal kötött szerződésekben a Magyar Kézműves Kamara részére megállapított — kamarai feladatokkal összefüggő — jogok és kötelezettségek a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarára szállnak át 2000. március 31-i hatállyal.

(4) 2000. március 31. napjától a kézműipari tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetek arányos képviseletére a kereskedelmi és iparkamarák és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara küldöttgyűlésén és testületi szerveiben az e törvény hatálybalépését követő első alapszabály elfogadásáig a kézműipari tagozatot 33% szavazati jog illeti meg.

(5) A (4) bekezdés szerinti szavazati jogot gyakorló küldötteket a kézműipari tagozatban tartott választások

útján a kézműves kamarákban küldöttnek megválasztott személyek közül kell kiválasztani.

40. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a (2) bekezdésben meghatározott soron kívüli kamarai választások lebonyolításának szabályait rendeletben határozza meg.

(2) Az ideiglenes választási szabályoknak megfelelően 2000. október 31. napjáig soron kívüli kamarai választásokat kell tartani.

(3) A (2) bekezdés szerinti soron kívüli kamarai választásokon azok a gazdálkodó szervezetek választhatók küldöttnek, illetve kamarai testületi szerv tagjának, amelyek 2000. június 30. napjáig az önkéntes kamarai tagokról vezetett nyilvántartásba (tagjegyzékbe) felvételüket kérik.

41. § A gazdasági kamaráknál a 40. § (2) bekezdése szerinti soron kívüli választások lebonyolítása érdekében a választási névjegyzék összeállításakor és a gazdálkodó szervezetek kamarákba és tagozatokba történő besorolásánál az 1999. december 31. napján érvényes besorolási rendet kell figyelembe venni. A gazdasági kamarák választási névjegyzékét településenként, gazdálkodási formánként közhiteles nyilvántartások alapján kell összeállítani, és összevetni a gazdasági kamarák tagnyilvántartásaival.

42. § A területi gazdasági kamarák által 2000. október 31. napjáig terjedő időszakra megállapított és meg nem fizetett tárgyévi tagdíj köztartozás, amelyet a gazdasági kamara — az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — adók módjára hajt be a tagdíj megállapítása tárgyában hozott, a végrehajtás alapját képező fizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozat alapján. A kézműves kamarákat megillető meg nem fizetett tagdíjtartozás behajtásáról 2000. március 31. napjától a kereskedelmi és iparkamarák gondoskodnak.

IX. Fejezet

VEGYES ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

43. § (1) A „kamara” elnevezés használatára csak az e törvényben szabályozott gazdasági kamarák, továbbá a külön törvényekben szabályozott szakmai kamarák jogosultak.

(2) Jogosultak a „kamara” elnevezés használatára azok a társadalmi szervezetek is, amelyeket az (1) bekezdésben említett kamarák vagy külföldi kamarák — közösen vagy önállóan — hoztak létre kamarai feladatokkal összefüggő tevékenység folytatására. A névhasználatra való jogosultságot az alapító kamara igazolja; külföldi alapító esetében azt is igazolni kell, hogy az alapító — személyes joga szerint — jogosult a „kamara” elnevezés használatára.

(3) Azok a társadalmi szervezetek, amelyeknek az (1) bekezdésben említett kamarák a tagjai, elnevezésükben e körülményre utalhatnak.

44. § (1) E törvény — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — 2000. november 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a gazdasági kamarákról szóló 1994. évi XVI. törvény, a cégnylvántartásról, a cégnylvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény melléklete I/3. pontjának f) alpontja hatályát veszti.

(2) A 26—33. §-ok és a 39—47. §-ok 2000. március 31. napján lépnek hatályba, ezzel egyidejűleg a gazdasági kamarákról szóló 1994. évi XVI. törvény 3. § (2) bekezdésének szövegéből a „valamint kézműves” szövegrész, a 49—51. §-ok és az 57—58. §-ok hatályukat veszítik. 2000. március 31. napjától a 40. § (2) bekezdése szerinti soron kívüli választások időpontjáig tartandó esetleges időközi választások során az 1994. évi XVI. törvény 49—51. §-ában foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. A 48—54. §-ok e törvény kihirdetése napján lépnek hatályba.

(3) A gazdasági kamarák e törvény hatálybalépését követő 60 napon belül kötelesek az e törvény rendelkezéseinek megfelelő alapszabályukat és más önkormányzati szabályzataikat kidolgozni és elfogadásra a küldöttgyűlés elé terjeszteni.

(4) Az e törvény hatálybalépését követő 90 napon belül össze kell hívni az országos kamara küldöttgyűlését és ezzel egyidejűleg elfogadásra a küldöttgyűlés elé kell terjeszteni az országos gazdasági kamara e törvény rendelkezéseinek megfelelő alapszabályát és más önkormányzati szabályzatait.

45. § (1) A gazdálkodó szervezetek kötelező tagsági jogviszonya 2000. október 31. napjával szűnik meg.

(2) A gazdasági kamarákról szóló 1994. évi XVI. törvény és e törvény 39. §-ának (4) bekezdése szerint megválasztott tisztségviselők, illetve testületi szervek tagjainak megbízatása a 40. § (2) bekezdése szerinti soron kívüli választások során megválasztott új kamarai tisztségviselők és testületi szervek tagjainak megválasztásával szűnik meg.

46. § Ahol jogszabály területi kereskedelmi és iparkamarát, vagy területi kézműves kamarát, illetve Magyar Kereskedelmi és Iparkamarát, vagy Magyar Kézműves Kamarát említ, azon 2000. március 31. napjától a kereskedelmi és iparkamarát, illetve Magyar Kereskedelmi és Iparkamarát kell érteni.

47. § A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő, nemzetközi kereskedelmi ügyekben is eljáró Állandó Választottbíróság — változatlan szervezeti és eljárási rendben — a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróság néven működik tovább. Azokban az ügyekben, amelyekben a szerződő felek a szerződésben a Magyar Kézműves Kamara mellett működő Választottbíróság hatáskörét kötötték ki, e törvény hatálybalépését követően a Magyar Kereskedelmi és

Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróság jár el. A törvény hatálybalépésekor a Magyar Kézműves Kamara mellett működő Választottbíróságnál folyamatban lévő ügyeket a megindításuk időpontjában hatályos eljárási rend szerint kell befejezni.

48. § (1) A gazdasági kamara a tulajdonában lévő ingatlanok, gépjárművek, üzletrészek tulajdonjogát 2000. október 31. napjáig nem ruházhatja át, illetve ezeket nem terhelheti meg, közhasznú társasága ilyen ügyleteihez nem járulhat hozzá. Közhasznú társaságot 2000. október 31. napjáig nem alapíthat, ilyen társaságban részesedést nem szerezhet, a külön törvényben meghatározott kötelező eseteken kívül törzstőkéjét nem emelhet, és a törzstőke emeléséhez nem járulhat hozzá, ha abban többségi tulajdonnal vagy többségi szavazati joggal rendelkezik.

(2) A tilalom nem vonatkozik:

a) a már megkötött és az illetékes hivatalhoz benyújtott tulajdonátruházási szerződésekre;

b) a jelzáloggal biztosított követelés kielégítése érdekében történő tulajdonátruházásra.

(3) A gazdasági kamarák 2000. október 31. napjáig kötelesek ellátni mindazokat a közfeladatokat és közigazgatási feladatokat, amelyeket jogszabály a feladat- és hatáskörükbe utal.

49. § E törvény végrehajtását — a soron kívüli kamarai választások lebonyolításáig — kormány megbízott felügyeli. Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a kormány megbízott feladat- és hatáskörét rendeletben szabályozza.

50. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy azokban a közigazgatási ügyekben, amelyekben a gazdasági kamarák nem törvény rendelkezése alapján járnak el, rendelkezzen e feladatok további ellátásáról.

51. § A gazdasági kamarák a folyamatban lévő közigazgatási ügyeket 2000. október 31. napjáig kötelesek átadni a Kormány által kijelölt szerveknek. Ezzel egyidejűleg a gazdasági kamarák megszűnő közigazgatási feladat- és hatáskörének ellátásához kizárólagosan használt nyilvántartásokat és adatbázisokat is kötelesek átadni.

52. § A mezőgazdasági kistermelő és az őstermelő e törvény kihirdetésétől felvételét kérheti a választási névjegyzékbe, illetve az önkéntes tagokról vezetett tagjegyzékbe.

53. § (1) A törvény kihirdetését követő három hónapon belül a gazdasági kamarák kötelesek teljes körű vagyonleltárt készíteni és azt az Állami Számvevőszéknek benyújtani.

(2) Az Állami Számvevőszék a vagyonleltárokat ellenőrzi, hitelességükről nyilatkozik és a vagyonleltárokat megküldi a 40. § szerinti választásokat követően a gazdasági kamaráknak.

54. § A törvényben foglaltak megvalósulásához szükséges további törvények módosítására vonatkozó javaslatokat a Kormány 2000. április 1. napjáig beterjeszti az Országgyűléshez.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXXII. törvény

egyes munkaügyi és szociális törvények
módosításáról*

I.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

1. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Minden munkavállalásra jogosultnak és munkaadónak joga van a munkaerőpiaci szervezet e törvény 13/A. §-a (2) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott szolgáltatásának ingyenes igénybevételéhez.”

2. § Az Flt. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A foglalkoztatási feszültségek megszüntetésére, kezelésére és feloldására, valamint a munkanélküliség megelőzésére, csökkentésére és hátrányos következményeinek enyhítésére elsősorban a III. fejezetben meghatározott munkaerőpiaci szolgáltatásokat, valamint foglalkoztatást elősegítő támogatásokat kell alkalmazni.”

3. § Az Flt. 8. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A helyi önkormányzat döntéseinek előkészítése, valamint végrehajtása során figyelembe veszi azok foglalkoztatáspolitikai következményeit. Ezen túlmenően:]

„a) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben meghatározott foglalkoztatási feladatainak ellátása során részt vesz a munkanélküliek részére történő közhasznú foglalkoztatás szervezésében, valamint külön törvény szerint szervezi a rendszeres szociális segélyben részesíthető, aktív korú nem foglalkoztatott személyek foglalkoztatását,”

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

4. § Az Flt. III. fejezetének „A foglalkoztatást elősegítő támogatások” címe helyébe a „Munkaerőpiaci szolgáltatások és foglalkoztatást elősegítő támogatások” cím lép, és e címet követően az Flt. a „Munkaerőpiaci szolgáltatások” alcímmel és a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § (1) A munkaerőpiaci szervezet a munkahelykeresést, a munkához, valamint megfelelő munkaerőhöz jutást, továbbá a munkahely megtartását szolgáltatások nyújtásával is elősegíti.

(2) A munkaerőpiaci szolgáltatások formái a következők:

- a) munkaerőpiaci és foglalkozási információ nyújtása,
- b) munka-, pálya-, álláskeresési, rehabilitációs, helyi (térségi) foglalkoztatási tanácsadás,
- c) munkaközvetítés.

(3) Támogatás nyújtható annak, aki a (2) bekezdés a)–b) pontjában meghatározott munkaerőpiaci szolgáltatást a (4) bekezdés szerinti jogszabályban meghatározott feltételekkel nyújtja.

(4) Felhatalmazást kap a szociális és családügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg az egyes munkaerőpiaci szolgáltatásokat — ideértve az egyes munkavállalói csoportok számára nyújtható speciális szolgáltatásokat — a szolgáltatások szakmai követelményeit a szolgáltatások igénybevételének időtartama alatt a keresetpótló juttatás nyújtásának feltételeit és a szolgáltatások, valamint a (3) bekezdésben meghatározott támogatás nyújtásának feltételeit. A szociális és családügyi miniszter a rendeletnek a helyi (térségi) foglalkoztatási tanácsadás szolgáltatásra vonatkozó szabályait a gazdasági miniszterrel egyetértésben adja ki.”

5. § Az Flt. 16/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„16/A. § (1) A munkaadó részére a foglalkoztatásból eredő közvetlen költség legfeljebb hetven százalékaig terjedő mértékű támogatás nyújtható, ha

- a) a lakosságot vagy a települést érintő közfeladat, vagy önkormányzat által önként vállalt, a lakosságot illetőleg a települést érintő feladat ellátása, vagy közhasznú tevékenység folytatása érdekében,
- b) a munkaügyi központ által kiközvetített munkanélküli foglalkoztatását vállalja, munkaviszony keretében úgy, hogy
- c) ezzel a foglalkoztatással a foglalkoztatottainak létszámát a foglalkoztatás megkezdését megelőző havi átlagos statisztikai állományi létszámához képest bővíti, és
- d) a foglalkoztatással nyújtott szolgáltatás ellenértékeként más szervtől díjazásban nem részesül.”

6. § Az Flt. a 19/A. §-át követően a következő alcímmel, és 19/B. §-sal egészül ki:

„Munkaerőpiaci programok támogatása

19/B. § (1) A Munkaerőpiaci Alap előre meghatározott, összetett célok érdekében biztosíthatja olyan programok

megvalósításának pénzügyi fedezetét, amelyek térségi foglalkoztatási célok megvalósítására, munkaerőpiaci folyamatok befolyásolására, valamint a munkaerőpiacon hátrányos helyzetben lévő rétegek foglalkoztatásának elősegítésére irányulnak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott programok keretében a munkaerőpiaci szolgáltatások és foglalkoztatást elősegítő támogatások egyidejűleg és egymásra épülve is nyújthatók. A programokon aktívan részt vevő munkanélküli számára a különböző jogcímenek megállapítható támogatás, támogatások helyett egységes támogatás állapítható meg. Ha a program által elérni kívánt cél megvalósítása érdekében indokolt, a foglalkoztatást elősegítő támogatásokra vonatkozó szabályoktól — a 20. § (2) bekezdése szerinti jogszabályban meghatározott feltételekkel és módon — a támogatást nyújtó szerv eltekinthet.

(3) Felhatalmazást kap a szociális és családügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg a (2) bekezdésben foglalt egységes támogatás megállapításának feltételeit.”

7. § Az Flt. 20. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„20. § (1) A 13/A. § (3) bekezdésében, a 14–18/A. §-ban, a 19/A–19/B. §-ban, valamint a 22. §-ban meghatározott támogatás a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészéből nyújtható.

(2) A szociális és családügyi miniszter — a MAT véleményének meghallgatásával — rendeletben határozza meg a 14–19. §-ban, valamint a 19/B. §-ban meghatározott támogatások további feltételeit, odaítélésének és visszakövetelésének részletes szabályait.”

8. § (1) Az Flt. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § (1) Ha a 16–18/A. §-ban, valamint a 19/B. §-ban meghatározott támogatás pénzügyi fedezetül a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészének

- a) központi kerete szolgál, a Szociális és Családügyi Minisztérium, vagy a megyei (fővárosi) munkaügyi központ,
- b) a megyei (fővárosi) munkaügyi központok által felhasználható pénzügyi kerete szolgál, a megyei (fővárosi) munkaügyi központ vagy annak kirendeltsége köt megállapodást a támogatás felhasználására vonatkozóan.”

(2) Az Flt. 21. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a Munkaerőpiaci Alapból nyújtott támogatás jogszabály alapján visszakövetelhető, a támogatást a visszakövetelés időpontjában hatályos, a kötelezettségszegés időpontjától a visszakövetelésről rendelkező határozat meghozatalának napjáig számolt jegybanki alapkamattal növelt összegben kell visszafizetni. Amennyiben a kötelezett visszafizetési kötelezettségének a visszakövetelésről rendelkező határozatban megjelölt határidőig nem tesz

eleget, e határidő elmulasztásának napjától a külön jogszabályban meghatározott módon számított késedelmi kamat terheli. A támogatást nyújtó szerv vezetője különös méltánylást érdemlő esetben eltekinthet a kamatok, továbbá — a munkanélküli részére nyújtott támogatás esetén — a támogatás visszakövetelésétől. Ez a jogkör az eljárás bármely szakaszában gyakorolható.”

9. § Az Flt. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § A munkanélküli részére — az e törvényben meghatározott feltételek szerint — ellátásként munkanélküli járadék, nyugdíj előtti munkanélküli segély, valamint költségtérítés jár. Az 58. § (9) bekezdésében szabályozott kiegészítő segélyre a 37—38. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.”

10. § (1) Az Flt. 25. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[25. § (1) *Munkanélküli járadék illeti meg azt, aki*

„*b)* a munkanélkülivé válását megelőző négy éven belül legalább kétszáz nap munkaviszonnyal rendelkezik,”

(2) Az Flt. 25. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(2) Az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha*

„*c)* a várható kereset a munkanélküli járadék összegét, illetőleg — amennyiben a munkanélküli járadék összege a kötelező legkisebb munkabérnél alacsonyabb — a kötelező legkisebb munkabér összegét eléri,”

11. § Az Flt. 26. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (7) bekezdés számozása (8) bekezdésre változik:

„(7) A munkanélküli járadéknak a szünetelést követően történő folyósítása esetén — ha a szünetelés 540 napnál hosszabb ideig tartott — a munkanélküli járadék alsó határának számításánál az öregségi nyugdíjnak az ismételt folyósítás kezdő napján hatályos összegét kell figyelembe venni.”

12. § (1) Az Flt. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkanélküli járadék folyósítási idejét az (1) bekezdés szerinti munkaviszony időtartamának alapulvételel kell kiszámítani oly módon, hogy öt nap munkaviszony egy nap járadékfolyósítási időnek felel meg. Ha a kiszámítás során töredéknapp keletkezik, a kerekítés szabályait kell alkalmazni.”

(2) Az Flt. 27. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A munkanélküli járadék folyósításának leghosszabb időtartama 270 nap.”

(3) Az Flt. 27. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Annak részére, aki a munkaügyi központ által támogatott képzést a munkanélküli járadék folyósításának ideje alatt, annak kezdő időpontjától számított 180 napon belül kezdi meg, és a képzés időtartama alatt a munkanélküli járadék folyósítási idejét kimeríti, a munkanélküli járadékot a képzés hátralévő időtartamára — legfeljebb azonban a képzés megkezdésétől számított 365. napig — tovább kell folyósítani. A 14. § (8) bekezdésében foglaltakat ebben az esetben is alkalmazni kell.”

13. § (1) Az Flt. 28. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) Meg kell szüntetni a munkanélküli járadék folyósítását, ha a munkanélküli:*

„*d)* kereső tevékenységet folytat, kivéve a 29. § (1) bekezdésének *f)* pontjában foglaltakat,”

(2) Az Flt. 28. §-ának (1) bekezdése a következő *f)—g)* ponttal egészül ki:

[*(1) Meg kell szüntetni a munkanélküli járadék folyósítását, ha a munkanélküli*

„*f)* oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat,

g) a munkanélküli járadék folyósítási idejét kimerítette.”

14. § Az Flt. 29. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a munkanélküli járadék folyósítása szünetelésének oka megszűnik, és fennállnak a 25. § (1) bekezdésének *a)*, *c)*—*e)* pontjában meghatározott feltételek, a munkanélküli járadékot a megállapító határozatban meghatározott feltételekkel — figyelemmel a 26. § (7) bekezdésében foglaltakra — tovább kell folyósítani.”

15. § (1) Az Flt. 30. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*30. § (1) A munkanélküli részére — kérelmére — nyugdíj előtti munkanélküli segélyt kell megállapítani, ha*

„*b)* legalább 140 napon át munkanélküli járadékban részesült, és a munkanélküli járadék folyósítása időtartamát kimerítette,”

(2) Az Flt. 30. §-a (6) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(6) Szüneteltetni kell a nyugdíj előtti munkanélküli segély folyósítását*

„*a)* a kereső tevékenység időtartamára,”

(3) Az Flt. 30. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a nyugdíj előtti munkanélküli segélyben részesülő személy alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony keretében folytat kereső tevékenységet, a nyugdíj előtti munkanélküli segély havi összegét az alkalmi mun-

kavállalói könyvvel végzett munka napjaira jutó összeggel csökkentetten kell folyósítani. Az egy napra jutó összeg kiszámítására megfelelően alkalmazni kell az (5) bekezdésben foglaltakat.”

(4) Az Flt. 30. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (8) bekezdés számozása (9) bekezdésre változik:

„(8) Ha a nyugdíj előtti munkanélküli segély folyósítása szünetelésének oka megszűnik, azt a munkanélküli részére tovább kell folyósítani, feltéve, ha öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult.”

16. § Az Flt. 36. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„36. § (1) Aki munkanélküli ellátásban részesül, az ellátással összefüggő körülményeiben bekövetkezett változást a tudomására jutásától számított 8 napon belül köteles bejelenteni a munkaügyi központnak. A munkanélküli ellátásban részesülő személy az általa folytatott kereső tevékenységet — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — legkésőbb a munkakezdést megelőző napon, a kereső tevékenység megszűnését a megszűnést követő napon köteles a munkaügyi központnak bejelenteni.

(2) Ha a munkanélküli ellátásban részesülő személy alkalmi munkavállalói könyvvel rendelkezik, akkor alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszonyát nem kell előre bejelenteni, de alkalmi munkavállalói könyvét a munkanélküli ellátás számfejtése előtt a munkaügyi központ kirendeltsége által megjelölt időpontban be kell mutatnia.”

17. § Az Flt. 37. §-a a következő (3)—(4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg jelenlegi (3) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(3) Ha a munkanélküli ellátásban részesülő személy mezőgazdasági őstermelőként folytat kereső tevékenységet, köteles az adóévben felvett munkanélküli ellátást visszafizetni.

(4) A munkaügyi központ igazgatója különös méltánylást érdemlő esetben eltekinthet a jogalap nélkül felvett munkanélküli ellátás visszakövetelésétől. Ezt a jogát az eljárás bármely szakaszában gyakorolhatja.”

18. § (1) Az Flt. 39. §-a (3) bekezdésének c) és g) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(3) A Munkaerőpiaci Alapon belül — a pénzeszközök felhasználásának célja szerint — a következő alaprészeket kell elkülöníteni:]

„c) foglalkoztatási alaprészt, a foglalkoztatást elősegítő támogatások, a nem a munkaerőpiaci szervezet által nyújtott munkaerőpiaci szolgáltatások nyújtására, a MAT működtetésére, a megyei (fővárosi) munkaügyi tanácsok működéséhez való hozzájárulásra, valamint a keresetpótló juttatással kapcsolatos postaköltség finanszírozására);

g) működési alaprészt, a megyei (fővárosi) munkaügyi központok, valamint az Országos Munkaügyi Módszertani

Központ törvényben meghatározott alapfeladatai ellátására, továbbá fejlesztésére, a Munkaerőpiaci Alap pénzeszközeit kezelő szervezet működtetésére és fejlesztésére, valamint az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség munkaerőpiaci ellenőrzési feladatainak ellátásához történő hozzájárulásra);

(2) Az Flt. 39. §-a (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egyes alaprészek terhére elszámolhatók az alap könyvvizsgálatának díja arányosan, valamint az alaprészből finanszírozott ellátások, támogatások igénybevételének hirdetésével, közzétételével kapcsolatos kiadások, szakértői díjak, valamint az alaprészek pénzeszközei visszakövetelésével, behajtásával kapcsolatban felmerülő díjak és költségek.”

(3) Az Flt. 39. §-a a következő (5)—(6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5)—(7) bekezdés számozása (7)—(9) bekezdésre változik:

„(5) A Munkaerőpiaci Alapon belül a (3) bekezdésben felsorolt alaprészeken kívül munkahelyteremtési és foglalkoztatásfejlesztési célú intézkedéseket kell elkülöníteni. A célú intézkedések felhasználásáért a költségvetés általános szabályai szerint a gazdasági miniszter a felelős.

(6) A Munkaerőpiaci Alap külön jogszabályban foglaltak szerint hozzájárul a települési önkormányzatoknak a munkanélküliek és az Szt. szerinti rendszeres szociális segélyt igénylők ellátásával és foglalkoztatásával kapcsolatos feladatai megvalósításához.”

19. § (1) Az Flt. 39/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„39/A. § (1) A Munkaerőpiaci Alappal — a 39. § (5) bekezdésében foglalt kivétellel — a szociális és családügyi miniszter rendelkezik. Rendelkezési jogát

a) a (2)—(5) bekezdésben foglaltak szerint a MAT-tal,

b) a Munkaerőpiaci Alap szakképzési alaprésze tekintetében az oktatási miniszterrel megosztva gyakorolja.”

(2) Az Flt. 39/A. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A Munkaerőpiaci Alap összesített bevételi és kiadási előirányzatát és annak az alaprészek, valamint a 39. § (5) bekezdésében meghatározott célú előirányzat közötti megosztását az Országgyűlés összevont jogcímenként (kiemelt előirányzatokként) az éves költségvetési törvényben hagyja jóvá. Az alaprészen belüli további jogcímekeket a szakképzési alaprész tekintetében az oktatási miniszter, a többi alaprész tekintetében a szociális és családügyi miniszter állapítja meg.”

20. § (1) Az Flt. 43. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészeinek központi kerete felhasználható:]

„c) foglalkoztatást elősegítő támogatások továbbfejlesztésére vonatkozó kutatások és programok támogatására;”

(2) Az Flt. 43. §-ának (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi d)—f) pont megjelölése e)—g) pontra változik:

[(2) A Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészének központi kerete felhasználható:]

„d) az érdekegyeztetés működési feltételeinek biztosításához történő hozzájárulásra;”

21. § Az Flt. 56. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szociális és családdügi miniszter, a Szociális és Családdügi Minisztérium, a munkaügyi központ központi szervezeti egysége, valamint kirendeltsége által mérlegelési jogkörben hozott határozat ellen akkor van helye jogorvoslatnak, ha a kérelem elutasítására a jogszabályban meghatározott feltételek hiánya miatt került sor, vagy a határozatot hozó szerv a mérlegelési jogkör gyakorlására irányadó jogszabályban meghatározott szabályokat megsértette.”

22. § Az Flt. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57. § A Szociális és Családdügi Minisztérium és a munkaügyi központ határozata — ide nem értve az 56. § (3) bekezdése szerinti határozatot — bíróság által megváltoztatható.”

23. § Az Flt. 58. §-a (5) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) E törvény alkalmazásában]

„e) kereső tevékenység: — az 1—2. pontban foglaltak figyelembevételével — minden olyan munkavégzés, amelyért díjazás jár, továbbá kereső tevékenységet folytatónak kell tekinteni azt a személyt is, aki vállalkozói igazolvánnyal rendelkezik, valamint aki gazdasági társaság tevékenységében személyes közreműködés vagy mellékszolgáltatás keretében történő munkavégzés útján vesz részt;

1. Az olyan munkavégzés, amelyért jogszabály alapján tiszteletdíj jár, akkor minősül kereső tevékenységnek, ha a havi tiszteletdíj mértéke a kötelező legkisebb munkabér 30 százalékát meghaladja,

2. A mezőgazdasági őstermelői igazolvánnyal folytatott tevékenység akkor minősül kereső tevékenységnek, ha az abból származó bevételt a személyi jövedelemadóról szóló szabályok szerint a jövedelem kiszámításánál figyelembe kell venni.”

24. § Az Flt. 58. §-ának (5) bekezdése a következő n)—o) ponttal egészül ki:

[(5) E törvény alkalmazásában]

„n) alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony: az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény 2. §-ának (1)—(2) bekezdésében meghatározott jogviszony,

o) közhasznú tevékenység: a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 26. §-ának c) pontjában felsorolt tevékenységek.”

II.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

25. § (1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törvény hatálya — a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel — kiterjed a Magyarországon élő magyar állampolgárokra, az állandó tartózkodásra jogosító személyi igazolvánnyal rendelkező bevándorolt, valamint a magyar hatóságok által menekültként elismert személyekre.”

(2) Az Szt. 3. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)—(5) bekezdés számozása (3)—(6) bekezdésre módosul:

„(2) A törvény hatálya a 7. § (1) bekezdésében meghatározott ellátások tekintetében az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően kiterjed az Európai Szociális Kartát megerősítő országoknak a külföldiek beutazásáról, magyarországi tartózkodásáról és bevándorlásáról szóló 1993. évi LXXXVI. törvény rendelkezései szerint jogszzerűen Magyarországon tartózkodó állampolgáira is.”

26. § Az Szt. 4. §-a (1) bekezdése a) pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„Nem minősül jövedelemnek a temetési segély, az alkalmanként adott átmeneti segély, a lakásfenntartási támogatás, a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás, a nevelőszülők számára fizetett nevelési díj és külön ellátmány, az anyasági támogatás, valamint — a személyes gondoskodásért fizetendő személyi térítési díj megállapítása kivételével — a súlyos mozgáskorlátozott személyek pénzbeli közlekedési kedvezményei, a rokkantsági járadék, a vakok személyi járadéka és a fogyatékosági támogatás;”

27. § Az Szt. 32/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32/C. § (1) Az időskorúak járadékának havi összege

a) jövedelemmel nem rendelkező jogosult esetén az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 80%-a, egyedülálló esetén 95%-a;

b) jövedelemmel rendelkező jogosult esetén az a) pont szerinti összegnek és a jogosult havi jövedelmének a különbözete.

(2) Ha az (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatás összege az ezer forintot nem éri el, a jogosult részére akkor is legalább ezer forint összegű járadékot kell megállapítani.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősül jövedelemnek annak a nem rendszeres munkavégzéssel járó tevékenységnek a havi ellenértéke, amely az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 40%-át nem éri el.

(4) Az időskorúak járadékára való jogosultság feltételeit a települési önkormányzat két évente legalább egyszer felülvizsgálja.”

28. § Az Szt. 32/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32/D. § (1) A hajléktalan személy részére megállapított időskorúak járadéka esetén az erről rendelkező határozat egy példányát meg kell küldeni a fővárosi főjegyző (a továbbiakban: főjegyző) részére.

(2) A főjegyző az időskorúak járadékában részesülő hajléktalanról a 18. §-ban szabályozott nyilvántartást vezeti, és gondoskodik az időskorúak járadékának a hajléktalan személy által meghatározott, határozatban foglalt címre történő folyósításáról.

(3) Ha a hajléktalan személy a (2) bekezdés szerint folyósított időskorúak járadékát három hónap időtartamon keresztül nem veszi át, a támogatás folyósítását a főjegyző szünetelteti, és erről a tényről a járadékot megállapító önkormányzatot tájékoztatja, amely dönt az ellátás fenntartásáról, illetve megszüntetéséről.

(4) Ha ugyanazon hajléktalan személy részére két vagy több önkormányzat döntése szerint egyidejűleg kellene járadékot folyósítani, csak az utóbb megállapított járadék folyósítható. Ilyen esetben a főjegyző tájékoztatja a járadékot korábban megállapító önkormányzatot az általa megállapított ellátás folyósításának megszüntetéséről.

(5) A főjegyző által az (1)–(4) bekezdés szerint folyósított időskorúak járadékának összegét a Belügyminisztérium megtéríti a fővárosi önkormányzat részére.”

29. § Az Szt. 37/A—37/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„37/A. § (1) A települési önkormányzat rendszeres szociális segélyt állapít meg annak a személynek, aki

a) a 18. életévét betöltötte és aktív korú, továbbá

aa) munkaképességét legalább 67%-ban elvesztette, vagy

ab) vakok személyi járadékában részesül, illetőleg

ac) fogyatékosági támogatásban részesül,

b) aktív korú nem foglalkoztatott, feltéve, hogy megélhetése más módon nem biztosított.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában akkor nem biztosított a megélhetése

a) az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt személynek, ha havi jövedelme, valamint családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 80%-át,

b) az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt személynek, ha havi jövedelme nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 70%-át, valamint családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg

az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 80%-át

és vagyona sem neki, sem családjának nincs.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában aktív korú nem foglalkoztatott személynek minősül az, aki

a) a munkanélküli járadék, illetőleg a jövedelempótló támogatás folyósítási időtartamát kimerítette, vagy

b) a rendszeres szociális segély iránti kérelem benyújtását megelőző kettő évben a lakóhely szerint illetékes települési önkormányzattal, vagy a megyei, fővárosi munkaügyi központtal (a továbbiakban: munkaügyi központ), illetőleg annak kirendeltségével legalább egy év időtartamig együttműködött

és kereső tevékenységet nem folytat, ide nem értve a települési önkormányzat által szervezett foglalkoztatást és az alkalmi munkavállalói könyvvel végzett munkát.

(4) A családi jövedelemszámításnál a rendszeres szociális segélyt igénylő részére a kérelem benyújtását megelőzően folyósított munkanélküliek jövedelempótló támogatás, illetőleg az Flt. alapján folyósított munkanélküli járadék összegét figyelmen kívül kell hagyni.

(5) A (3) bekezdés a) pontjában foglalt esetben a rendszeres szociális segély iránti kérelem a munkanélküliek jövedelempótló támogatása, illetőleg az Flt. alapján folyósított munkanélküli járadék folyósítási időtartamának kimerítésétől számított tizenkettő hónapon belül nyújtható be. E határidő a gyermekgondozási segély igénybevétele esetében harminchat hónap.

(6) A települési önkormányzat a rendszeres szociális segélyt kérelmező igényjogosult, aktív korú nem foglalkoztatott személyek számára legalább 30 munkanap időtartamú foglalkoztatás megszervezésére köteles. A foglalkoztatási kötelezettség közmunka, közhasznú munka vagy a települést érintő közfeladat ellátása céljából szervezett egyéb munka (a továbbiakban együtt: az önkormányzat által szervezett foglalkoztatás) biztosításával teljesíthető. A foglalkoztatás megszervezését az önkormányzat más szerv útján is elvégezheti.

(7) A (6) bekezdés alkalmazásában települést érintő közfeladat alatt azt az állami vagy helyi önkormányzati feladatot kell érteni, amelynek ellátásáról — jogszabály alapján — a települési önkormányzat gondoskodik.

(8) A települési önkormányzat a rendszeres szociális segély megállapítása előtt az aktív korú nem foglalkoztatott személy foglalkoztatásának lehetőségét megvizsgálja. Ha az önkormányzat a kérelmező foglalkoztatását harminc napon belül biztosítja, akkor a kérelem benyújtása és a foglalkoztatás megkezdése közötti időtartamra a rendszeres szociális segély havi összegének időarányos része jár. Ha az önkormányzat a segélyre irányuló kérelem benyújtásától számított harminc napon belül a kérelmező foglalkoztatását nem tudja biztosítani, úgy — a jogosultsági feltételek fennállása esetén — a kérelem benyújtásának időpontjától rendszeres szociális segélyt állapít meg részére.

(9) Az aktív korú nem foglalkoztatott személy akkor köteles a települési önkormányzat által a (6) bekezdés

szerint felajánlott, valamint a munkaügyi központ kirendeltsége által felajánlott munkát elfogadni, ha

a) a munka a szakképzettségének, illetőleg iskolai végzettségének vagy annál eggyel alacsonyabb szintű végzettségnek, valamint az Flt. 25. §-a (2) bekezdésének b) és d) pontjának megfelelő, és

b) a várható havi kereset eléri a mindenkori kötelező legkisebb munkabér összegét, részmunkaidős foglalkoztatás esetén az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét.

37/B. § (1) Nem állapítható meg rendszeres szociális segély, illetőleg a megállapított ellátást meg kell szüntetni annak

a) a személynek, aki

aa) egyéb rendszeres pénzellátásban részesül [4. § (1) bek. i) pont], kivéve, ha annak összege nem éri el az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének a 37/A. § (1) bekezdésének a) pontjában megjelölt személy esetében a 80%-át, a 37/A. § (1) bekezdésének b) pontjában megjelölt személy esetében pedig a 70%-át,

ab) előzetes letartóztatásban van, elzárás büntetését, illetve szabadságvesztés büntetését tölti;

b) az aktív korú nem foglalkoztatott személynek, aki

ba) a rendszeres szociális segély iránti kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően folyósított jövedelem pótló támogatásának időtartama alatt az önkormányzattal, illetőleg a munkaügyi központtal nem működött együtt,

bb) a rendszeres szociális segély megállapítását megelőzően, valamint a segély folyósításának időtartama alatt nem működött együtt,

bc) katonai szolgálatot teljesít,

bd) az Flt. szerinti munkanélküli járadékra jogosultságot szerzett,

be) kereső tevékenységet folytat, ide nem értve a települési önkormányzat által szervezett foglalkoztatásban való részvételt és az alkalmi munkavállalói könyvvel történő munkavégzést.

(2) Az aktív korú nem foglalkoztatott személy részére megállapított rendszeres szociális segély a megszüntetésétől számított harminchat hónapon belül — ide nem értve az (1) bekezdés bb) pontja szerinti megszüntetési esetet — ismételt megállapítható, amennyiben a kérelmező munkanélküli járadékra való jogosultságot nem szerzett és a rendszeres szociális segélyre való jogosultság jövedelmi feltételei [37/A. § (2) bek. b) pont] egyébként fennállnak.

37/C. § Szünetel a rendszeres szociális segély folyósítása, ha az aktív korú nem foglalkoztatott személy a települési önkormányzat által szervezett foglalkoztatásban vesz részt, ide nem értve az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatást.

37/D. § (1) Az aktív korú nem foglalkoztatott személy a rendszeres szociális segély megállapításának, folyósításának feltételeként a települési önkormányzattal, és/vagy az általa kijelölt szervvel együttműködni köteles.

(2) Az (1) bekezdésben előírt együttműködés azt jelenti, hogy az aktív korú nem foglalkoztatott személy

a) a települési önkormányzatnál nyilvántartásba véteti magát, és

b) a segélyre való jogosultság feltételeinek felülvizsgálatában együttműködik, továbbá

c) a települési önkormányzat, illetőleg a munkaügyi központ kirendeltsége által felajánlott és számára megfelelő munkalehetőséget elfogadja, vagy

d) a szociális helyzetéhez és mentális állapotához igazodó, az önkormányzat rendeletében szabályozott programban részt vesz.

(3) A (2) bekezdés a) pontja szerinti nyilvántartás a 18. §-ban foglaltakon túl az aktív korú nem foglalkoztatott személy iskolai végzettségét és szakképzettségét tartalmazza.

(4) A települési önkormányzat az aktív korú nem foglalkoztatott, rendszeres szociális segélyben részesülő személy számára abban az esetben írhat elő a munkaügyi központ kirendeltségével történő — a (2) bekezdés c) pontja szerinti — együttműködési kötelezettséget, ha erről a települési önkormányzat és a munkaügyi központ megállapodott.

(5) Ha a települési önkormányzat a rendszeres szociális segélyben részesülő személyt a munkaügyi központ kirendeltségével történő együttműködésre kötelezi, erről a segélyt megállapító határozatban vagy a segély felülvizsgálata során rendelkeznie kell.

(6) A települési önkormányzat rendelete az aktív korú nem foglalkoztatott személy esetében a rendszeres szociális segély megállapításának, folyósításának feltételeként

a) a családsegítő szolgálattal, vagy

b) a kijelölt szociális intézménnyel, vagy

c) a munkaügyi központ kirendeltségével

való — (2) bekezdés d) pontja szerinti — együttműködési kötelezettséget írhat elő, amennyiben az önkormányzat rendelkezik az ehhez szükséges intézményi feltételekkel, illetőleg a c) pontban megjelölt esetben a települési önkormányzat és a munkaügyi központ erről megállapodást kötött. Az együttműködésre kijelölt családsegítő szolgálat, szociális intézmény vagy munkaügyi központ kirendeltsége és a segélyben részesülő személy írásban megállapodik az együttműködés tartalmáról.

(7) A (6) bekezdés szerinti együttműködési programnak a rendszeres szociális segélyben részesülő személy és családja önfenntartó képességének szinten tartására és fejlesztésére kell irányulnia. Együttműködési program különösen az egyéni képességeket fejlesztő vagy az életmódot formáló csoportos foglalkoztatáson, tanácsadáson való részvétel, a munkavégzésre történő felkészülési programokon való részvétel.

(8) A települési önkormányzat rendeletben szabályozza a 37/D. § (2) bekezdésének d) pontja szerinti együttműködési eljárás szabályait, továbbá az együttműködési programok típusait és az együttműködési kötelezettség megszegésének következményeit.

37/E. § (1) A rendszeres szociális segély havi összege

a) jövedelemmel nem rendelkező jogosult esetén az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 80%-a, aktív korú nem foglalkoztatott személy esetén 70%-a;

b) jövedelemmel rendelkező jogosult esetén az a) pont szerinti összegnek és a jogosult havi jövedelmének a különbözete.

(2) Ha a rendszeres szociális segélyben részesülő személyt alkalmi munkavállalói könyvvel foglalkoztatják, köteles az alkalmi munkavállalói könyvet legkésőbb a tárgyhót követő hónap első munkanapján bemutatni a települési önkormányzat jegyzőjének.

(3) A települési önkormányzat a tárgyhóra járó rendszeres szociális segély összegét a segély szüneteltetésének időtartamára jutó, valamint az alkalmi munkavállalási napokra jutó segély összegével csökkenti.

37/F. § A települési önkormányzat a rendszeres szociális segélyre való jogosultságot évente felülvizsgálja. Ha a segélyre való jogosultság feltételeinek felülvizsgálata nyomán megállapítást nyer, hogy a feltételek továbbra is fennállnak, az önkormányzat a segélyt tovább folyósítja. Az aktív korú nem foglalkoztatott személy részére a segély akkor folyósítható tovább, ha — az általános jogosultsági feltételek fennállta mellett — a 37/D. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a települési önkormányzattal, illetőleg az általa kijelölt szervvel együttműködött.

37/G. § (1) A hajléktalan személy részére megállapított rendszeres szociális segély esetén az erről rendelkező határozat egy példányát meg kell küldeni a főjegyzőnek.

(2) A főjegyző a rendszeres szociális segélyben részesülő hajléktalanokról a 18. §-ban szabályozott nyilvántartást vezeti és gondoskodik a rendszeres szociális segélynek a hajléktalan személy által meghatározott, határozatban foglalt címre történő folyósításáról.

(3) Ha a hajléktalan személy a (2) bekezdés szerint folyósított rendszeres szociális segélyt három hónapi időtartamon keresztül nem veszi át, a segély folyósítását a főjegyző szünetelteti és erről a tényről a segélyt megállapító önkormányzatot tájékoztatja, amely dönt az ellátás fenntartásáról, illetve megszüntetéséről.

(4) Ha ugyanazon hajléktalan személy részére két vagy több önkormányzat döntése szerint egyidejűleg kellene rendszeres szociális segélyt folyósítani, csak az utóbb megállapított segély folyósítható. Ilyen esetben a főjegyző tájékoztatja a segélyt korábban megállapító önkormányzatot az általa megállapított ellátás folyósításának megszüntetéséről.

(5) A hajléktalan aktív korú nem foglalkoztatott személy a 37/D. §-ban előírt együttműködési kötelezettsége azzal a települési önkormányzattal áll fenn, amelynek határozata alapján a főjegyző a rendszeres szociális segélyt folyósítja.

(6) A főjegyző által az (1)—(4) bekezdés szerint folyósított rendszeres szociális segély összegét a Belügyminisztérium megtéríti a fővárosi önkormányzat részére.

(7) A fővárosban — ha a fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzat másként nem állapodik meg — a hajléktalanok rendszeres szociális segélyezése a fővárosi önkormányzat feladata.”

30. § (1) Az Szt. 124. §-a a következő új (1) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A rendszeres szociális segély 37/E. § szerint folyósított összegének 75%-át, a hajléktalan személy részére folyósított rendszeres szociális segély teljes összegét a központi költségvetés megtéríti.”

(2) Az Szt. 124. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkanélküliek jövedelem pótló támogatása összegének 75%-át, a munkanélküli hajléktalanok jövedelem pótló támogatásának teljes összegét a Munkaerőpiaci Alap megtéríti.”

31. § Az Szt. 125. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„125. § A települési önkormányzat által megállapított és folyósított pénzbeli és természetben nyújtott ellátások kiadásaihoz, továbbá a rendszeres szociális segélyt kérelmező foglalkoztatásának költségeihez, valamint a helyi önkormányzatok által fenntartott személyes gondoskodás keretében tartozó ellátási formák működési és fejlesztési költségeihez az állam

a) az állandó lakosok után járó szociális célú normatív állami támogatással (a továbbiakban: szociális normatíva);

b) kötött felhasználású foglalkoztatási támogatással;

c) a fenntartott szociális intézmények után járó normatív állami támogatással (a továbbiakban: szociális intézményi normatíva);

d) kötött felhasználású támogatásokkal járul hozzá.”

32. § Az Szt. 132. §-ának (1) bekezdése a következő új i)—j) ponttal egészül ki:

[*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megállapítsa*]

„i) a foglalkoztatási támogatás igénylésével, elszámolásával kapcsolatos szabályokat,

j) a szociális rászorultság megállapításának részletes szabályait a személyes gondoskodást nyújtó szakellátás igénybevétele szempontjából.”

III.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

33. § (1) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 17. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Az állami feladatok végrehajtásáért felelős szervek*]

„(2) Az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OMMF) a 14. §-ban megha-

tározott állami irányítási feladatok végrehajtásának — a munkabiztonság területén történő — kezdeményezésére, előkészítésére és elősegítésére, valamint az általános munkabiztonsági hatósági feladatok ellátására létrehozott önálló központi hivatal, amelynek élén elnök áll.”

(2) Az Mvt. 17. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szociális és családügyi miniszter nevezi ki az OMMF elnökét, elnökhelyettesét, valamint meghatározza az OMMF központi szakmai irányítási feladatait — ideértve a (3) bekezdés szerinti tevékenységet —, a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőségek működésének részletes szabályait. Az OMMF területi szervei az igazgató által irányított munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőségek, amelyek keretében munkabiztonsági és munkaügyi felügyelők működnek.”

34. § Az Mvt. 79. §-ának d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[79. § A Munkavédelmi Bizottság az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésre vonatkozó érdekegyeztető tevékenysége keretében]

„d) a 80. §-ban meghatározott keretben javaslatot tesz a felügyeletek által kiszabott pénzbírságok pályázat útján történő felhasználására, továbbá saját adataival, megállapításával szükség szerint segíti a munkavédelmi információs rendszer működését.”

35. § Az Mvt. 80. §-a és címe helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„A pénzbírságok felhasználása

80. § (1) A felügyeletek által a munkavédelemre vonatkozó szabályok megszegése miatt kiszabott pénzbírságot az OMMF kincstári előirányzat-felhasználási keretszámlájára kell befizetni. A számla javára ilyen címen fennálló tartozás adók módjára behajtható köztartozásnak minősül.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bírságösszeg fele nyilvános pályázat útján kizárólag az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés céljainak támogatására, valamint fennmaradó része a közcélú állami munkavédelmi információs rendszer [14. § (1) bekezdés e) pontja] folyamatos működtetésére használható fel.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott pályázati és információs rendszer részletes szabályait a szociális és családügyi miniszter — az egészségügyi, valamint a gazdasági miniszterrel egyetértésben — rendeletben állapítja meg.”

36. § (1) Az Mvt. 81. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„81. § (1) A munkavédelemre vonatkozó szabályok megtartásának elősegítését, valamint ellenőrzését az e törvényben és külön jogszabályban megállapított jogállással és hatáskörrel rendelkező OMMF, ÁNTSZ és a bányafel-

ügyelet, illetve ezek területi szervei (a továbbiakban együttesen: felügyelet) általános jelleggel látják el.”

(2) Az Mvt. 83. §-a előtti alcímben a „felügyelőségek” szövegrész helyébe a „felügyelőségei” szövegrész lép.

IV.

A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

37. § (1) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) E törvény hatálya kiterjed arra a természetes és jogi személyre, valamint jogi személynek nem minősülő gazdasági társaságra (a továbbiakban: foglalkoztató), aki a tizennyolcadik életévét betöltött természetes személyt foglalkoztatásra irányuló jogviszony, továbbá külföldit, vagy fiatalkorút foglalkoztatásra irányuló jogviszony, illetve a (3) bekezdésben meghatározott jogviszonyok alapján foglalkoztat.”

(2) A Met. 1. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[3) Nem foglalkoztatásra irányuló jogviszony keretében történik]

„b) a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvényben szabályozott közkereseti társaság és betéti társaság tagjának személyes közreműködése, valamint a korlátolt felelősségű társaság tagjának mellékszolgáltatásként nyújtott személyes közreműködése.”

38. § A Met. 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A munkaügyi ellenőrzést — az e törvényben foglalt kivételekkel — az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség megyei (fővárosi) felügyelőségeinek munkabiztonsági és munkaügyi felügyelői, illetve munkaügyi felügyelői (a továbbiakban együtt: felügyelő) látják el.”

39. § A Met. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A munkaügyi ellenőrzés kiterjed:

a) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségére vonatkozó rendelkezések,

b) a munkaviszony létesítésével összefüggő bejelentési kötelezettség,

c) a munkáltató nyilvántartási köteleessége,

d) a hátrányos megkülönböztetés tilalma,

e) a nők, a fiatalok és a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával kapcsolatos jogszabályok,

f) a munkaidőre, a pihenőidőre, a rendkívüli munkavégzésre, valamint a szabadságra vonatkozó, jogszabályban vagy kollektív szerződésben előírt rendelkezések,

g) jogszabályban vagy kollektív szerződésben megállapított munkabér összegére, valamint a munkabér védelmére vonatkozó rendelkezések,

h) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megszűnésével összefüggő — a munkavállalót megillető — igazolások kiállításának és kiadásának,

i) a külföldiek foglalkoztatására vonatkozó rendelkezések,

j) a munkanélküli ellátások melletti foglalkoztatás feltételeire vonatkozó jogszabályok,

k) a munkavállalók gazdasági és társadalmi érdekei védelme céljából szakszervezet szervezését biztosító szabályokkal összefüggő munkáltatói köteleességek,

l) a választott szakszervezeti tisztséget betöltő munkavállalónak, az üzemi és a közalkalmazotti tanács tagjának és a munkavédelmi képviselőnek a munkajogi védelmére, valamint munkaidő-kedvezményére vonatkozó szabályok,

m) a szakszervezet által kifogásolt intézkedésekkel összefüggő munkáltatói köteleességek végrehajtására vonatkozó szabályok

megtartására.

(2) A munkaügyi ellenőrzést a felügyelő hivatalból, az (1) bekezdés d) és k)—m), pontjaiban foglalt esetekben, valamint a g) pontban a munkabérnek a kollektív szerződésben rögzített mértéke tekintetében bejelentésre folytatja le.”

40. § A Met. 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A felügyelő a foglalkoztató valamennyi munkahelyén külön engedély és előzetes bejelentési köteleesség nélkül ellenőrzést tarthat.”

41. § (1) A Met. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) A felügyelő az ellenőrzés során tapasztalt szabálytalanságok megszüntetése érdekében:

a) felhívja a foglalkoztató figyelmét a foglalkoztatásra vonatkozó szabályok megtartására,

b) kötelezi a foglalkoztatót a szabálytalanság meghatározott időn belüli jövőre nézve történő megszüntetésére,

c) megtiltja a további foglalkoztatást, ha az alkalmazás vagy a foglalkoztatás a 3. § (1) bekezdés e), f), i) pontok esetében a jogszabálysértés súlyossága miatt nem tartható fenn, és a sérelem rövid időn belül nem orvosolható,

d) a 3. § (1) bekezdésének i) pontjában foglaltak megsértése esetén kötelezi a foglalkoztatót a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 7. § (4) bekezdésében meghatározott fizetési köteletségének teljesítésére,

e) kezdeményezi a munkanélküli ellátás jogalap nélküli igénybevétele esetén az ellátás szüneteltetését, illetve megszüntetését,

f) javaslatot tehet a 7. §-ban foglaltak szerint munkaügyi bírság kiszabására,

g) szabálysértési eljárást folytathat le.”

(2) A Met. 6. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A felügyelő a foglalkoztató és a részére munkát végző személy közötti jogviszony tartalmát érintő intézkedést nem hozhat, amennyiben az ellenőrzést megelőzően a felek között munkaügyi vita indult.”

42. § A Met. 7. §-a (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„7. § (1) Munkaügyi bírság akkor szabható ki, ha a 3. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése több munkavállalót érint. Munkaügyi bírság e feltétel hiányában is kiszabható a 3. § (1) bekezdésének d), k), l), m) pontjában foglaltak megsértése esetén.

(2) A 6. § (1) bekezdésében meghatározott egyéb jogkövetkezmények — a 6. § (1) bekezdés g) pontját kivéve — alkalmazása, valamint a munkaügyi bírság egyidejű kiszabása esetén egy határozatot kell hozni.”

43. § A Met. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) A felügyelő, valamint az illetékes megyei (fővárosi) felügyelőség vezetője az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény szerint jár el. A bíróság a felügyelőség által hozott közigazgatási határozatot megváltoztathatja.

(2) A felügyelő a megyei (fővárosi) felügyelőség területén lévő valamennyi munkahelyen ellenőrzést tarthat, függetlenül a foglalkoztató székhelyétől (telephelyétől).

(3) Munkaügyi bírság kiszabására, illetve a 7. § (2) bekezdése szerinti határozat meghozatalára annak a megyei (fővárosi) felügyelőségnek a vezetője jogosult, amelynek területén az ellenőrzött munkahely található.

(4) A 3. § (1) bekezdésének d) pontjában foglaltakkal összefüggésben folytatott ellenőrzés során a foglalkoztatónak kell bizonyítania, hogy eljárása nem sértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó rendelkezéseket.”

44. § A Met. 9. § (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) E törvény alkalmazásában]

„b) munkabéren: a jogszabály alapján járó illetményt, illetménypótlékot, illetménykiegészítést és tizenharmadik havi illetményt, valamint az ügyészégi szolgálati jogviszonyról és az ügyészégi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvényben és a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvényben, valamint az igazságügyi alkalmazottak szolgálati viszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvényben foglalt javadalmazást”

(is érteni kell.)

V.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

45. § (1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban:

Gyvt.) 19. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A települési önkormányzat képviselő-testülete a gyermeket rendszeres támogatásban részesíti, ha a gyermeket gondozó családban az egy főre jutó havi jövedelem összege nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét (a továbbiakban: az öregségi nyugdíj legkisebb összege) és a családban történő nevelkedés nem áll a gyermek érdekével ellentétben, feltéve, hogy a települési önkormányzat rendelete alapján elrendelt vagyoni helyzet vizsgálata során az egy főre jutó vagyon értéke nem haladja meg külön-külön vagy együttesen a (7) bekezdésben meghatározott értéket.”

(2) A Gyvt. 19. §-a a következő (5)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kérelemben, valamint a jövedelemnyilatkozatban szereplő adatok valódisága környezettanulmány készítésével vizsgálható. A jogosultság elbírálásánál a települési önkormányzat rendelete a vagyoni helyzet vizsgálatát akkor írhatja elő, ha az önkormányzat hivatalos tudomása vagy a környezettanulmány megállapításai alapján a gyermeket gondozó család életkörülményei nem felelnek meg a jövedelemnyilatkozatban szereplő adatoknak.

(6) A vagyoni helyzet vizsgálata kiterjed a (4) bekezdésben meghatározott közös háztartásban élő közeli hozzátartozók vagyonára.

(7) Az (5)–(6) bekezdés alkalmazása során vagyon alatt azt a hasznosítható ingatlant, járművet, gépi meghajtású termelő- és munkaeszközt, vagyoni értékű jogot kell érteni, amelynek egy főre jutó értéke a gyermeket gondozó családban

a) külön-külön számítva az öregségi nyugdíj legkisebb összegének huszonötszörösét, vagy

b) együtt számítva az öregségi nyugdíj legkisebb összegének hetvenötszörösét

meghaladja, és amelynek hasznosítása nem veszélyezteti a vagyonnal rendelkező megélhetésének feltételeit. Nem tekinthető vagyonnak az az ingatlan, amelyben a szülő vagy a tartásra köteles más törvényes képviselő életvitelszerűen lakik, továbbá a mozgáskorlátozottságra tekintettel fenntartott gépjármű.

(8) A települési önkormányzat képviselő-testülete a rendszeres támogatás iránti kérelmet elutasítja, ha a (6) bekezdésben megjelölt személyek együttesen vagy külön-külön a (7) bekezdésben meghatározott értékű vagyonnal rendelkeznek.”

46. § A Gyvt. 20. §-a (3) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A rendszeres támogatásra való jogosultság feltételeit — a 19. §-ban meghatározottak alapulvételével — a települési önkormányzat képviselő-testülete évente legalább egyszer felülvizsgálja.”

47. § A Gyvt. a következő 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § Azon tanulói vagy hallgatói jogviszonnyal rendelkező gyermek után, akire tekintettel a tárgyév szeptem-

ber hónapjában rendszeres támogatást folyósítanak — kormányrendeletben meghatározott mértékű — egyszeri támogatás jár. Az egyszeri támogatás összegét a szeptember hónapban esedékes rendszeres támogatás folyósításával egyidejűleg kell kifizetni.”

48. § A Gyvt. 144. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyermektartásdíj megelőlegezésének, az otthonteremtési támogatásnak, valamint a 20/A. § szerinti egyszeri támogatásnak a teljes fedezetét a központi költségvetés előleg nyújtásával biztosítja.”

VI.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása

49. § A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló, az 1998. évi LXXXVI. törvénnyel módosított 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 22–23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a Fot. a következő új 23/A–23/F. §-sal egészül ki:

„22. § A fogyatékosági támogatás a súlyosan fogyatékos személy részére az esélyegyenlőséget elősegítő, havi rendszerességgel járó pénzbeli juttatás. A támogatás célja, hogy — a súlyosan fogyatékos személy jövedelmétől függetlenül — anyagi segítséggel járuljon hozzá a súlyosan fogyatékos állapothoz eredő társadalmi hátrányok mérsékléséhez.

A jogosulti kör meghatározása

23. § (1) Fogyatékosági támogatásra az a 18. életévét betöltött súlyosan fogyatékos Magyarországon élő magyar állampolgár, továbbá bevándorlási engedéllyel rendelkező külföldi, valamint a magyar hatóságok által menekültként elismert azon személy jogosult, akinek

a) segédeszközzel vagy műtéti úton nem korrigálható módon a látóképessége teljesen hiányzik vagy aliglátóként minimális látásmaradvánnyal rendelkezik és ezért kizárólag tapintó-halló életmód folytatására képes (látási fogyatékos),

b) hallásvesztése olyan mértékű, hogy a beszédnek hallás útján történő megértésére és spontán elsajátítására segédeszközzel sem képes és halláskárosodása miatt a hangzó beszéd érthető ejtése elmarad (hallási fogyatékos),

c) értelmi akadályozottsága genetikai, illetőleg magzati károsodás vagy szülési trauma következtében, továbbá tizennegyedik életévét megelőzően bekövetkező súlyos betegség miatt közép súlyos vagy annál nagyobb mértékű (értelmi fogyatékos),

d) a mozgásrendszer károsodása, illetőleg funkciózavarai miatt helyváltoztatása a külön jogszabályban meghatározott segédeszköz állandó és szükségszerű használatát igényli (mozgásszervi fogyatékos),

e) az a)–d) pontban meghatározott súlyos fogyatékos-ságok közül legalább két fogyatékos-sága van (halmozottan fogyatékos),

f) hallásvesztése olyan mértékű, hogy a beszédnek hallás útján történő megértésére segédeszközzel sem képes és az a), c), d) pontok valamelyikében megjelölt egyéb fogyatékos-sága is van (halmozottan fogyatékos), és állapota tartósan vagy véglegesen fennáll, továbbá önálló életvitelre nem képes vagy mások állandó segítségére szorul.

(2) Fogyatékos-sági támogatásra nem jogosult az a súlyosan fogyatékos személy, aki

a) vakok személyi járadékában,

b) magasabb összegű családi pótlékban részesül.

(3) Megszűnik a fogyatékos-sági támogatásra való jogosultság, ha

a) a súlyosan fogyatékos állapot nem áll fenn;

b) a fogyatékos személy a felülvizsgálaton nem jelenik meg és a távolmaradását nem igazolja.

(4) Szünetel a fogyatékos-sági támogatás folyósítása, ha a jogosult egybefüggően három hónapot meghaladóan külföldön tartózkodik. Ebben az esetben a támogatás szüneteltetését a külföldi tartózkodás negyedik hónapjának első napjától kezdődően kell elrendelni.

A fogyatékos-sági támogatás mértéke

23/A. § A fogyatékos-sági támogatás havi összege az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének

a) 50%-a a 23. § (1) bekezdésének a)–d) pontja szerinti esetekben, kivéve az e § b) pontjában megjelölt eseteket,

b) 80%-a,

ba) a 23. § (1) bekezdésének e) és f) pontja szerinti esetekben,

bb) a 23. § (1) bekezdésének c)–d) pontjában foglalt esetekben, feltéve, hogy a súlyosan fogyatékos személynek az önkiszolgálási képessége teljesen hiányzik.

Hatásköri, eljárási szabályok

23/B. § (1) A fogyatékos-sági támogatás megállapítására irányuló eljárás igénybejelentésre indul. A fogyatékos-sági támogatás megállapítása első fokon az igénylő lakóhelye, tartózkodási helye szerint illetékes megyei, fővárosi egészségbiztosítási pénztár (a továbbiakban: MEP) hatáskörébe tartozik. A MEP határozata ellen benyújtott fellebbezést az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) bírálja el.

(2) Ha a támogatás a tartózkodási hely szerint került megállapításra, a MEP a határozat egy példányát tájékoztatásul megküldi a lakóhely szerint illetékes MEP-nek.

(3) Ha a fogyatékos-sági támogatásra irányuló igényt azért utasították el, mert az igénylő nem súlyosan fogyatékos, az elutasító határozat jogerőre emelkedését követő egy éven belül előterjesztett újabb igénybejelentésre a bizonyítási eljárást csak abban az esetben kell lefolytatni, ha

az orvos igazolja, hogy az igénylő állapota az elutasítás óta rosszabbodott. Egyéb esetben az igényt el kell utasítani.

23/C. § (1) A súlyosan fogyatékos állapot megállapítását az Országos Orvosszakértői Intézet (a továbbiakban: OOSZI) illetékes szakértő bizottsága végzi.

(2) A súlyosan fogyatékos állapot fennállását — ha a szakvélemény eltérően nem rendelkezik — öt évenként az OOSZI felülvizsgálja.

23/D. § (1) A fogyatékos-sági támogatásra való jogosultság, a jogosultat érintő jog és kötelezettség megállapítására az e törvényben foglalt eltérésekkel az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló, többször módosított 1957. évi IV. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A fogyatékos-sági támogatásra vonatkozó államigazgatási ügyben az érdemi határozatot az igény benyújtásától számított hatvan napon belül kell meghozni. Az OOSZI a szakvéleményét a megkereséstől számított negyven napon belül köteles előterjeszteni.

(3) A fogyatékos-sági támogatásban részesülő, illetve annak gondnoka a jogosultság feltételeit érintő lényeges tények, körülmények megváltozásáról 15 napon belül köteles értesíteni a MEP-et.

(4) Ha a támogatásra vonatkozó igényt jogerősen megállapítják, az ellátás az igény benyújtásától esedékes.

(5) A fogyatékos-sági támogatás iránti igény érvényesítésével kapcsolatos valamennyi eljárás illeték- és költségmentes.

A fogyatékos-sági támogatás folyósítása, finanszírozása, a jogalap nélkül felvett ellátás visszafizetése

23/E. § (1) A fogyatékos-sági támogatást a MEP folyósítja.

(2) A bentlakásos intézményben lakó súlyosan fogyatékos cselekvőképtelen személy ellátását az intézmény vezetőjének kell folyósítani. Az intézmény vezetője a jogosult személy fogyatékos-sági támogatását az intézmény költségvetésétől elkülönítetten kezeli és biztosítja a személyre szóló felhasználást.

(3) A fogyatékos-sági támogatás teljes fedezetét a központi költségvetés biztosítja.

(4) Jogalap nélkül veszi igénybe a fogyatékos-sági támogatást az a személy, aki

a) arra nem jogosult, vagy

b) kevesebb összegre jogosult, mint amelyet számára folyósítottak.

(5) Az, aki a fogyatékos-sági támogatást jogalap nélkül vette fel, köteles azt visszafizetni, ha erre a felvételtől számított harminc napon belül írásban kötelezték.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott idő elteltével a jogalap nélkül felvett fogyatékos-sági támogatást attól lehet visszakövetelni, akinek az ellátás felvétele felróható, feltéve, hogy az ellátás megszűnésétől számított kevesebb mint három év telt el.

(7) Ha a fogyatékos-sági támogatást jogalap nélkül igénybe vett személy igazolja, hogy tartozásának azonnali vagy egyösszegben való megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire való tekintettel magának vagy a tartásra szoruló hozzátartozónak aránytalanul súlyos anyagi megterhelést jelentene, részére a MEP legfel-

jebb tizenkét hónapi halasztást engedélyezhet, illetőleg azt, hogy a tartozást harminchat hónapon belül részletekben fizesse meg.

A nyilvántartásra, adatvédelemre vonatkozó rendelkezések

23/F. § (1) A MEP a fogyatékosági támogatásra való jogosultság megállapítása, az ellátás biztosítása céljából nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza

- a) a jogosult természetes személyazonosító adatait;
- b) a jogosult állampolgárságát, illetőleg bevándorolt vagy menekült jogállását;
- c) a jogosult belföldi lakó, és/vagy tartózkodási helyét;
- d) a jogosultsági feltételekre és az azokban bekövetkezett változásokra vonatkozó adatokat;
- e) a fogyatékosági támogatás megállapítására, megváltoztatására és megszüntetésére vonatkozó döntést;
- f) a felülvizsgálat időpontját;
- g) a jogosult Társadalombiztosítási Azonosító Jelét (TAJ szám).

(2) A MEP a nyilvántartásból adatot törvény alapján adatkezelésre jogosult szervnek — a felhasználás céljának és jogalapjának egyidejű megjelölésével — jogszabályban meghatározott módon szolgáltatathat.

(3) A nyilvántartásból a fogyatékosági támogatásra való jogosultság megszűnésétől számított öt év elteltével törölni kell az adott személyre vonatkozó adatokat.

(4) Az e törvény felhatalmazása alapján nyilvántartást vezető szervek a nyilvántartásban kezelt adatokat személyes azonosító adatok nélkül statisztikai célra felhasználhatják, illetőleg azokból statisztikai célra adatot szolgáltathatnak. Az e törvény alapján elrendelt adatkezelésre és az adatok védelmére egyebekben a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény, valamint az egészségügyi adatkezelésre vonatkozó törvény rendelkezései az irányadók.”

50. § A Fot. 30. §-a (1) bekezdésének a)–b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő új d) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

- „a) a súlyos fogyatékoság minősítésének, felülvizsgálatának részletes szabályait;
- b) a fogyatékosági támogatás folyósításának, elszámolásának szabályait;
- d) a Fogyatékosügyi Tanács szervezetére és működésére vonatkozó részletes szabályokat.”

VII.

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

51. § A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 4. §-ának f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„f) tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személy: az a tizenhét évesnél fiatalabb gyermek, aki a külön jogszabályban meghatározott betegsége, illetve fogyatékosága miatt állandó vagy fokozott felügyeletre, gondozásra szorul;”

52. § A Cst. 8. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek után járó magasabb összegű családi pótlék annak a hónapnak a végéig — de legfeljebb a gyermek tizenhét éves életévének betöltéséig — jár, ameddig a betegség, súlyos fogyatékoság fennállását a külön jogszabályban előírtak szerint igazolták.”

53. § A Cst. 9. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Azután a gyermek után, akire tekintettel tizenhét éves életévének betöltéséig magasabb összegű családi pótlékot folyósítanak, az ezt követően folyósított iskoláztatási támogatásnak a havi összege nem lehet kevesebb a korábban utána folyósított magasabb összegű családi pótlék összegénél.”

VIII.

Záró rendelkezések

54. § (1) A törvény 1—17. §-a, 18. §-a — az e § (2) bekezdésében meghatározott részei kivételével — 20—24. § a a kihirdetést követő második hónap első napján lép hatályba. Ezzel az időponttal egyidejűleg az Flt. 14. §-ának (6) bekezdése, 21. §-ának (5) bekezdése, 28. §-ának (4)—(5) bekezdése, 39. §-a (3) bekezdése b) pontjának 2. alpontja, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 339. §-a (2) bekezdésének k) pontja hatályát veszti.

(2) A törvény 18. §-a (1) bekezdésének az Flt. 39. §-a (3) bekezdésének g) pontját megállapító része, 18. §-a (3) bekezdésének az Flt. 39. §-a (5) bekezdését megállapító része, 19. §-a, 25. §-a, 30. §-a, 33—48. §-a, valamint 59. §-a 2000. január 1-jén lép hatályba. Ettől az időponttól kezdődően az Flt. 17. §-ának a)–b) pontja, a 18. §-át megelőzően a „Munkahelymegőrzés támogatása” alcím, valamint 18. §-a, 20. §-ának (3) bekezdése, 39/A. §-a (4) bekezdésének b) pontjában a „ — foglalkoztatási alaprész tekintetében a gazdasági miniszterrel egyetértésben —”, „c) pontjában a „ — a foglalkoztatási alaprészről és a gazdasági miniszter egyetértésével —”, a 39/A. §-a (9) bekezdésében „a foglalkoztatási alaprész központi kerete tekintetében a gazdasági miniszterrel,” a 39/B. § (1) bekezdésében a „ — a foglalkoztatási alaprész központi pénzügyi kerete tekintetében a gazdasági miniszterrel egyetértésben hozott —,” szövegrész, 49. §-a (2) bekezdésének c) pontja

(4) bekezdése, 51. §-a, 51/A. §-ának (8) bekezdése, valamint a Met. 4. §-a (2) bekezdésének c) pontja hatályát veszti és az Flt. 10. §-a (4) bekezdésének a) pontjában a „gazdasági miniszter” szövegrész helyébe a „szociális és családügyi miniszter” szövegrész, 17. §-át megelőzően a „Munkahelyteremtés támogatása” alcím helyébe „Önfoglalkoztatás támogatása” alcím, 39/A. §-a (4) bekezdésének a) pontjában a „foglalkoztatási alaprész” szövegrész helyébe a „39. § (5) bekezdésében meghatározott célelőirányzat” szövegrész, a 39/A. §-a (5) bekezdésének felvezető szövegében a „gazdasági miniszter” szövegrész helyébe a „szociális és családügyi miniszter” szövegrész, az Szt. 124. §-ának (5) bekezdésében a „70%-át” szövegrész helyébe a „75%-át” szövegrész lép.

(3) A törvény 27—28. §-a, a 29. §-a — az Szt. 37/A. §-a (1) bekezdésének ac) pontját megállapító része kivételével —, valamint 31—32. §-a 2000. május 1-jén lép hatályba. Ezzel egyidejűleg az Szt. 25. §-ának (3) bekezdésében „a munkanélküliek jövedelempótló támogatását” szövegrész, továbbá az Szt. 33—37. §-a, és a 33. §-át megelőző „Munkanélküliek jövedelempótló támogatása” alcím hatályát veszti. Az Szt. 33—37. §-ának rendelkezéseit azonban az e törvény 56. § (1)—(3) bekezdésében meghatározott esetekben tovább kell alkalmazni.

(4) A törvény 5. §-át azokra a támogatás iránti kérelmekre kell alkalmazni, amelyeket e törvény hatálybalépését követően nyújtanak be.

55. § (1) Annak részére, aki az 54. § (1) bekezdésében meghatározott időpontot megelőzően a munkanélküli járadék jogosultsági feltételeivel rendelkezik, és a munkanélküli járadék iránti kérelmét eddig az időpontig benyújtja, a munkanélküli járadék folyósításának időtartamát ezen időpontot megelőző napon hatályban lévő szabályok alapján kell megállapítani.

(2) A munkanélküli ellátásnak kereső tevékenység folytatása melletti folyósítására az 54. § (1) bekezdésében meghatározott időpontot követő 2. hónap első napjáig az 54. § (1) bekezdésében meghatározott időpontot megelőzően hatályos szabályokat kell alkalmazni feltéve, ha a munkanélküli járadék folyósítása, valamint az az alatt folytatott kereső tevékenység ezen időpontot megelőzően kezdődött, és a kereső tevékenységet a munkaügyi központnak ezen időpontot megelőzően bejelentették.

(3) A törvény 12. §-ának (3) bekezdését, valamint 54. §-a (1) bekezdésének az Flt. 14. §-ának (6) bekezdését hatályon kívül helyező rendelkezését arra kell alkalmazni, aki a munkanélküli járadék iránti kérelmét az 54. § (1) bekezdésében meghatározott időpontot követően nyújtja be.

(4) A törvény 15. §-ának (1) bekezdését arra a munkanélküliire kell alkalmazni, akinek a munkanélküli járadék folyósításának időtartamát az 54. § (1) bekezdésében meghatározott időponttól hatályos szabályok szerint állapították meg.

56. § (1) Annak a munkanélkülinek, akinek jövedelempótló támogatásra való jogosultsága 2000. május 1-jét megelőzően keletkezik és az ellátás megállapítására irányuló kérelmét 2000. április 30-ig benyújtja, az ellátást a 2000. április 30-án hatályban lévő jogszabályok alapján kell megállapítani és folyósítani.

(2) Annak a munkanélkülinek, akinek 2000. május 1-jét megelőzően jövedelempótló támogatásra való jogosultságát megállapították, az ellátást a 2000. április 30-án hatályban lévő szabályok alapján tovább kell folyósítani.

(3) Annak a munkanélkülinek, akinek a jövedelempótló támogatás folyósítása 2000. május 1-jén vagy ezt követően szünetel, a szünetelésre okot adó körülmény megszűntetését követően, az ellátást a 2000. április 30-án hatályban lévő szabályok alapján tovább kell folyósítani.

(4) Annak az aktív korú nem foglalkoztatott személynek, akinek a rendszeres szociális segélyre való jogosultságát 2000. május 1-je előtt állapították meg, az e törvénnyel megállapított Szt. 37/D. § (2) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettsége a rendszeres szociális segélyre való jogosultság felülvizsgálatának időpontjától áll fenn.

(5) Az a települési önkormányzat, amely a rendszeres szociális segélyben részesülők együttműködési kötelezettségének tárgyában önkormányzati rendeletet alkotott, köteles a rendeletét e törvény kihirdetésétől számított öt hónapon belül felülvizsgálni.

57. § (1) A törvény 33—44. §-ának rendelkezéseit 2000. január 1-jét követően indult ügyekben kell alkalmazni.

(2) A 35. § által megállapított, az Mvt. 80. §-ában foglalt rendelkezéseket a hatálybalépés előtt befolyt, de még meg nem hirdetett bírságösszeg felhasználására is alkalmazni kell.

(3) 2000. január 1-jétől a megyei (fővárosi) munkaügyi központok szervezeteibe tartozó megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőségek az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség területi szerveiként folytatják működésüket.

58. § (1) A törvény 49—50. §-a 2000. szeptember 1-jén lép hatályba, azonban fogyatékosági támogatásra való jogosultságot legkorábban 2001. július 1-jétől lehet megállapítani.

(2) A törvény 26. §-a, 29. §-ának az Szt. 37/A. §-a (1) bekezdésének ac) pontját megállapító része, 51—53. §-a, valamint e § (3)—(7) bekezdése 2001. július 1-jén lép hatályba.

(3) A (2) bekezdésben megjelölt hatálybalépéssel egyidejűleg hatályát veszti a Cst. 7. §-a (1) bekezdésének a)—c) pontjában a „(személyre)”, 7. §-ának (3) bekezdésében a „(személyt)”, 8. §-ának (1) bekezdésében a „(személy)” szó.

(4) Az a tizennyolc évesnél idősebb személy, aki után 2001. június 30-án magasabb összegű családi pótlékra való jogosultság áll fenn, az ellátásra 2001. július 1-jétől saját jogán lesz jogosult, de a 2000. június 30-án hatályban lévő jogszabályok alapulvételével, ide nem értve az ellátás mértékére vonatkozó rendelkezést.

(5) 2001. június 30-át követő időponttól vakok személyi járadékára való új jogosultság nem állapítható meg. A vakok személyi járadékát azonban meg kell állapítani annak a személynek, akinek a vakok személyi járadékára való jogosultsága 2001. július 1-jét megelőzően keletkezik és az ellátás megállapítására irányuló kérelmét 2001. június 30-ig benyújtja. A 2001. július 1-jei időpont előtt megállapított vakok személyi járadékát a 2001. június 30-án hatályban lévő jogszabályok alapulvételével — ide nem értve az ellátás mértékére vonatkozó rendelkezést — tovább kell folyósítani.

(6) A vakok személyi járadékára és/vagy a magasabb összegű családi pótlékra jogosult személy, amennyiben egyidejűleg fogyatékosági támogatásra is jogosult lenne, úgy a választása szerinti ellátásra szerez jogosultságot.

(7) A bírósági végrehajtásról szóló, többször módosított 1994. évi LIII. törvény 74. §-a a következő új n) ponttal egészül ki:

(Mentes a végrehajtás alól)

„n) a fogyatékosági támogatás.”

59. § (1) Ahol jogszabály Érdekegyeztető Tanácsot említ, azon az Országos Munkaügyi Tanácsot kell érteni.

(2) Ahol jogszabály Népjóléti Képzési Központot, továbbá Országos Család- és Gyermekegészségügyi Intézetet említ, azon Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézetet kell érteni.

(3) Ahol jogszabály Országos Munkaügyi Módszertani Központot említ, azon Országos Munkaügyi Kutató- és Módszertani Központot kell érteni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXXIII. törvény

a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény módosításáról*

1. § A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 125. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Munkaszüneti nap: január 1., március 15., húsvéthétfő, május 1., pünkösdhétfő, augusztus 20., október 23., november 1. és december 25—26.”

2. §

Ez a törvény 2000. január 1-jén lép hatályba.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi CXXIV. törvény

a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről**

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete

1. § (1) A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) a Kormány irányítása alatt működő országos hatáskörű közigazgatási szerv, felügyeletét a pénzügyminiszter látja el.

(2) A Felügyelet jogi személy, amely önállóan gazdálkodó költségvetési szervként működik, szervezeti és működési szabályzatát a pénzügyminiszter hagyja jóvá.

(3) A Felügyelet székhelye: Budapest.

2. § A Felügyelet tevékenységének célja a pénz- és tőkepiac zavartalan, illetve eredményes működésének, a pénzügyi szervezetek ügyfelei érdekei védelmének, a piaci viszonyok átláthatóságának, továbbá a tisztességes és szabályozott piaci verseny fenntartásának elősegítése, a pénzügyi szolgáltatási, a kiegészítő pénzügyi szolgáltatási, a befektetési szolgáltatási, a kiegészítő befektetési szolgáltatási, az elszámolóházi, a befektetési alapkezelési, árutőzsdei, a biztosítási, biztosításközvetítői, a biztosítási szaknádói tevékenységet végző szervezet, illetve személy, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak, a magánnyugdíjpénztárak, közraktárak, kockázati tőketársaságok, kockázati tőkealapok, kockázati tőkealap kezelők, valamint a tőzsdék és tagjaik (a továbbiakban együtt: pénzügyi szervezetek) prudens működésének, tulajdonosaik gondos joggyakorlásának folyamatos felügyelete útján.

3. § A Felügyelet hatásköre kiterjed:

a) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.),

b) az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Épt.),

c) a befektetési alapokról szóló 1991. évi LXIII. törvény,

d) az árutőzsdéről és az árutőzsdei ügyletekről szóló 1994. évi XXXIX. törvény,

e) a biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló 1995. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Bit.),

f) az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény,

g) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény,

h) a közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény,

i) az egyes szakosított hitelintézetekről szóló törvények,

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-i ülésnapján fogadta el.

j) a kockázati tőkebefektetésekről, a kockázati tőke-alapokról szóló 1998. évi XXXIV. törvény hatálya alá tartozó szervezetek, személyek és tevékenységek felügyeletére.

4. § (1) A Felügyelet ellátja mindazon feladatokat, amelyet törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály a hatáskörébe utal.

(2) A Felügyelet eljárására az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvényt az e törvényben és a 3. §-ban felsorolt törvényekben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A Felügyelet határozata ellen közigazgatási úton jogorvoslatnak nincs helye.

(4) A Felügyelet véleményezési joggal rendelkezik a pénzügyi rendszert, illetőleg a felügyelt intézményeket és személyeket érintő jogszabályok előkészítése során, valamint javaslatot tesz e jogszabályok megalkotására.

(5) A Felügyelet tevékenységéről minden év március 31-éig beszámol a Kormánynak, továbbá minden év július 31-éig közzéteszi éves tájékoztatóját.

(6) A Felügyelettel szemben — hatósági jogkörben hozott határozata miatt — kártérítési igény csak akkor érvényesíthető, ha a Felügyelet határozata vagy mulasztása törvényt sértő, és a bekövetkezett kárt közvetlenül ez idézte elő.

Nemzetközi együttműködés

5. § (1) A Felügyelet külföldi felügyeleti hatóságokkal, illetve az általuk létrehozott nemzetközi szervezetekkel együttműködési megállapodást köthet, információkat cserélhet és tagként ilyen szervezetbe beléphet.

(2) A nemzetközi együttműködés során a külföldi felügyeleti hatóságoktól kapott adatokat, információkat a Felügyelet az alábbi célokra használhatja fel, illetőleg külföldi felügyeleti hatóságoknak az alábbi célokra adhat ki adatokat:

a) a pénzügyi szervezetek alapításának, működésének engedélyezésére vonatkozó kérelmek elbírálásához, illetve az engedélyben foglaltak ellenőrzéséhez,

b) felügyeleti határozatok, így különösen intézkedések, illetve szankciók megalapozásához.

Határozatok közzététele

6. § (1) A Felügyelet a bank- és értékpapír titok, a pénztár titok, a biztosítási titok, valamint az üzleti titok megtartása mellett — a pénz- és tőkepiaci szereplők, a befektetők, a betétesek, a biztosítottak vagy a pénztártagok védelme érdekében — jogosult határozatait részben vagy egészben a Pénzügyi Közlönyben és az általa célszerűnek tartott más módon közzétenni.

(2) A Felügyelet rendszeresen közzéteszi a Pénzügyi Közlönyben

a) az általa kiadott tevékenységi engedéllyel rendelkezők jegyzékét;

b) azon külföldi felügyeleti hatóságok jegyzékét, amelyekkel kölcsönös elismerésen alapuló együttműködési megállapodást kötött.

A Felügyelet vezetői és alkalmazottai

7. § (1) A Felügyeletet az elnök vezeti, akinek egy helyettese van.

(2) A Felügyelet elnökét a miniszterelnök javaslatára az Országgyűlés választja és hívja vissza. A Felügyelet elnökhelyettesét a pénzügyminiszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki és menti fel. Az elnök és elnökhelyettes kinevezésének időtartama hat év.

(3) A Felügyelet elnöke és elnökhelyettese tekintetében a munkáltatói jogokat — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — a Kormány nevében a pénzügyminiszter gyakorolja.

(4) Felmentéssel szűnik meg a Felügyelet elnökének és elnökhelyettesének megbízatása, ha

a) jogerős bírói ítélet megállapítása szerint bűncselekményt követett el, vagy más módon tisztségére méltatlanná vált,

b) tisztségének ellátására tartósan alkalmatlanná vált,

c) tisztségével való összeférhetetlenségét nem szüntette meg,

d) tevékenységével a Felügyelet működését veszélyezteti,

e) a Kormány megítélése szerint az elnök vagy az elnökhelyettes neki felróható módon nem tesz eleget megbízatásából eredő feladatainak.

(5) Ha a Felügyelet elnökének, illetőleg elnökhelyettesének megbízatása felmentéssel szűnik meg, a felmentést nyilvánosan indokolni kell.

(6) A Felügyelet elnökére, elnökhelyettesére és alkalmazottaira az e törvényben foglalt eltérésekkel a köztisztviselők jogállásáról szóló, többször módosított 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) rendelkezései az irányadók azzal, hogy a Ktv. 30/A. §-ának (1) bekezdésében megállapított arány harmincöt százalék, a 42. §-a (5) bekezdésének b) pontjában megállapított arány negyvennyolc százalék.

(7) A Felügyeleten ügyvezető igazgatói megbízás is adható azzal, hogy az ügyvezető igazgató olyan főosztályvezetői besorolással rendelkező személy, aki több főosztály vezetését látja el.

8. § A Felügyelet elnöke

a) irányítja a Felügyelet munkaszervezetét,

b) gyakorolja a Felügyelet alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat,

c) irányítja a Felügyelet gazdálkodását,

- d) képviseli a Felügyeletet,
- e) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály vagy a Felügyelet szervezeti és működési szabályzata a hatáskörébe utal,
- f) tanácskozási joggal részt vesz a Kormány ülésén a Felügyelet feladatkörét érintő kérdések tárgyalásakor.

9. § (1) A Felügyelet elnöki és elnökhelyettesi tisztségére az választható meg, illetve nevezhető ki, aki szakirányú felsőfokú végzettséggel, továbbá legalább ötévi, valamely pénzügyi szervezetnél, illetve a közigazgatásban a pénzügyi szervezetek szabályozása, ellenőrzése területén szerzett vezetői vagy ezzel egyenértékű külföldi gyakorlattal rendelkezik.

(2) Szakirányú felsőfokú végzettségnek minősül az állam- és jogtudományi egyetemen, közgazdaságtudományi egyetemen szerzett diploma, államigazgatási főiskolán vagy pénzügyi és számviteli főiskolán szerzett oklevél.

Összeférhetetlenség

10. § (1) A Felügyeleten nem létesíthető közszolgálati jogviszony, ha a köztisztviselő ezáltal a Felügyelettel közszolgálati jogviszonyban álló közeli hozzátartozójával irányítási (felügyeleti), ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne.

(2) A Felügyelet köztisztviselője nem létesíthet tagsági viszonyt, munkaviszonyt, vagy munkavégzéssel járó egyéb jogviszonyt, vezető tisztségviselői jogviszonyt vagy felügyelő bizottsági tagságot pénzügyi szervezettel — a Hpt. 110. §-a (2) bekezdésének c) pontja kivételével — az Országos Betétbiztosítási Alappal. Nem jelenti e tilalom sérelmét, ha a köztisztviselő önkéntes kölcsönös biztosító pénztár és magánnyugdíjpénztár, illetőleg biztosítási egyesület tagja. A Felügyelet köztisztviselője megbízható a Hpt. 177. §-ának (3) bekezdésében meghatározott közhasznú társaság felügyelő bizottsági tagságával.

(3) A Felügyelet köztisztviselője az öröklés kivételével:

- a) tulajdont pénzügyi szervezetben,
- b) állampapír, letéti jegy, befektetési jegy, valamint zártkörűen kibocsátott értékpapír kivételével értékpapírt,
- c) a b) pontban fel nem sorolt egyéb befektetési eszközt (az Épt. 5. §-a) nem szerezhet.

(4) A Felügyelet köztisztviselője pénzügyi szervezetben tulajdonosi részesedéssel nem rendelkezhet, kinevezésekor nyilatkozik a munkáltatói jogkör gyakorlójának pénzügyi szervezetben fennálló tulajdoni részesedéséről, továbbá a tulajdonában lévő minden olyan befektetési eszközről, amelyet kinevezése után nem szerezhet.

(5) A Felügyelet köztisztviselője a kinevezése előtt, illetőleg öröklés útján szerzett, a (3) bekezdésben meghatározott tulajdoni hányadát, értékpapírját és egyéb befektetési eszközét a kinevezéstől, illetve a szerzéstől számított három hónapon belül köteles elidegeníteni.

(6) A Felügyelet köztisztviselője a munkáltatói jogkör gyakorlójának haladéktalanul bejelenti, ha a kinevezését követően a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója a (3) bekezdésben meghatározott tulajdoni hányadot, értékpapírt vagy egyéb befektetési eszközt szerzett.

(7) Az (5) bekezdésben foglalt kötelezettsége teljesítéséig, illetve a (6) bekezdésben meghatározott esetben a Felügyelet köztisztviselője nem vehet részt olyan döntés előkészítésében és meghozatalában, amely az érintett szervezetre vonatkozik.

(8) A Felügyelet köztisztviselője kinevezésekor köteles nyilatkozni szövetkezeti hitelintézetben fennálló tagsági viszonyáról. A Felügyelet köztisztviselője a kinevezésekor fennálló tagsági viszonyát addig nem köteles megszüntetni, amíg a hitelintézettel szemben tartozása áll fenn. Ezen időszak alatt azonban nem vehet részt olyan döntés előkészítésében és meghozatalában, amely arra a szervezetre vonatkozik, amelyben tagsági viszonya van.

(9) A Felügyelet köztisztviselője kinevezésekor írásban köteles nyilatkozni biztosító egyesületben, illetve magánnyugdíjpénztárban fennálló tagsági viszonyáról. A Felügyelet köztisztviselője nem vehet részt olyan döntés előkészítésében és meghozatalában, amely arra a szervezetre vonatkozik, amelyben tagsági viszonya van.

(10) A Felügyelet köztisztviselője kinevezésekor írásban köteles nyilatkozni arról, hogy vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója pénzügyi szervezettel vezető tisztségviselői jogviszonyban, munkaviszonyban, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, a kinevezést követően keletkezett ilyen jogviszonyt köteles haladéktalanul bejelenteni a munkáltatói jogkör gyakorlójának. A Felügyelet köztisztviselője nem vehet részt olyan döntés előkészítésében vagy meghozatalában, amely érinti azt a pénzügyi szervezetet, amelynél a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója a felsoroltak szerinti jogviszonnyal rendelkezik.

(11) A Felügyelet köztisztviselője befektetési jegyet, zárt körben kibocsátott értékpapírt a munkáltatói jogkör gyakorlója által szabályozottan szerezhet.

(12) E § alkalmazásában közeli hozzátartozón a Ptk. 685. §-ának b) pontjában ilyenként meghatározott személyt és az élettársat kell érteni.

(13) Külön törvény egyéb összeférhetetlenségi szabályokat is megállapíthat.

Titoktartási kötelezettség

11. § (1) A Felügyelettel munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban vagy megbízási jogviszonyban álló vagy állt személy szakmai titokként köteles megőrizni a felügyeleti tevékenység ellátásával kapcsolatban tudomására jutott minden olyan adatot, tény vagy körülményt, amelyet törvény előírásai szerint a Felügyelet nem köteles más hatóság, illetve a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenni.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt személy a felügyeleti tevékenység ellátásával kapcsolatban tudomására jutott adatot, tényt vagy körülményt nem teheti jogosulatlanul közzé és nem hasznosíthatja.

Átmeneti és záró rendelkezések

12. § (1) Ez a törvény 2000. április 1-jén lép hatályba.

(2) Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet, az Állami Biztosításfelügyelet és az Állami Pénztárfelügyelet 2000. április 1-jén megszűnik, e naptól kezdve e szervek jogutódja a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete.

(3) Ahol jogszabály Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyeletet, Állami Biztosításfelügyeletet vagy Állami Pénztárfelügyeletet, illetőleg Pénztárfelügyeletet említ, azon az e törvény szerinti Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét kell érteni.

(4) A törvény hatálybalépésekor az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyeletnél, az Állami Biztosításfelügyeletnél és az Állami Pénztárfelügyeletnél folyamatban lévő ügyekben a Felügyelet jár el. Az eljárás során az eljárás megindításakor hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságra vonatkozó eljárási szabályokat kell alkalmazni.

(5) Nem jelenti üzleti titok sérelmét, ha az Állami Biztosításfelügyelet, az Állami Pénztárfelügyelet, illetőleg az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet üzleti titkot ad át egymás számára a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete létrehozásának előkészítési időszakában.

(6) A Felügyelet azon köztisztviselője, aki a törvény hatálybalépésekor az Állami Biztosításfelügyelettel, illetőleg az Állami Pénztárfelügyelettel állt köztisztviselői jogviszonyban, a 10. § (3) bekezdése szerinti tulajdoni hányadát, értékpapírját, illetőleg egyéb befektetését köteles a munkáltatói jogkör gyakorlójának haladéktalanul bejelenteni, valamint azt a törvény hatálybalépésétől számított hat hónapon belül elidegeníteni. A 10. § (3) bekezdésébe ütköző tulajdoni hányad, illetőleg befektetés elidegenítéséig nem vehet részt olyan döntés előkészítésében és meghozatalában, amely a tulajdoni hányaddal, illetőleg befektetéssel érintett intézményre vonatkozik.

Módosuló jogszabályok

13. § (1) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 8. §-ában a „a pénzügyminiszter a Pénztárfelügyelet útján” szövegrész helyébe a „Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete” szövegrész lép.

(2) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 101. §-ában „felügyeletét a pénzügyminiszter — a Pénztárfelügyelet útján — látja el” szövegrész helyébe „felügyeletét a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete látja el” szövegrész lép.

(3) A Bit. 103. §-a helyébe a következő rendelkezés lép: „103. § A Felügyelet hatáskörét és jogállását külön törvény határozza meg.”

(4) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 102. §-ának helyébe a következő szöveg lép:

„102. § A Felügyelet hatáskörét és jogállását külön törvény határozza meg.”

(5) A Bit. 121. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 120. §-ban meghatározott titoktartási kötelezettség nem terjed ki]

„a) az MNB részére, írásbeli kérelemre történő adat-szolgáltatásra,”

(6) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 44. §-ának (2) bekezdésében szereplő felsorolás kiegészül a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletével.

Hatályukat veszítő jogszabályok

14. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyeletről szóló 1996. évi CXIV. törvény;

b) a kockázati tőkebefektetésekről, a kockázati tőke-társaságokról, valamint a kockázati tőkealapokról szóló 1998. évi XXXIV. törvény 41. §-a;

c) a Bit. 104. §-a, 105. §-ának (1)–(2) bekezdése, 119. §-a, 122. §-ának (1) és (3) bekezdése;

d) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 104. §-ának (1)–(3) és (5)–(7) bekezdése, 105. §-a, 121. §-a (2) bekezdésének d) pontjából az „az Állami Biztosítás Felügyelet, az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet” szövegrész;

e) a Hpt. 3. §-a (5) bekezdésének második és harmadik mondata, valamint 196. §-a;

f) a Hpt. módosításáról szóló 1997. évi CLVIII. törvény 66. §-a.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent

**A MAGYARKÖZTÁRSASÁG POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYVE,
A POLGÁRI PERRENDTARTÁS,
A BÍRÓSÁGI VÉGREHAJTÁS,
AZ ILLETÉK-, A JELZÁLOGTÖRVÉNY ÉS A HAGYATÉKI ELJÁRÁS**

című, A/4 formátumú, 296 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 1999. február 15-én. *A jogszabályváltozásokat pótlapon közöljük.*

Ára: 2240 Ft áfával.

Megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük

**A MAGYARKÖZTÁRSASÁG POLGÁRI TÖRVÉNYKÖNYVE,
A POLGÁRI PERRENDTARTÁS,
A BÍRÓSÁGI VÉGREHAJTÁS,
AZ ILLETÉK-, A JELZÁLOGTÖRVÉNY ÉS A HAGYATÉKI ELJÁRÁS**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent

A KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSRE, A KÖZÚTI GÉPJÁRMŰVEKRE ÉS SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSRA VONATKOZÓ FONTOSABB JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 304 oldal terjedelmű kiadvány. A kiadvány tartalmazza a közúti közlekedés szabályait, valamint a rendőrség igazgatásán kívül a közúti járművek műszaki feltételeiről, üzemben tartásáról, biztosításáról, környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről, a járművezetők egészségügyi és pályaalkalmasságáról, képzéséről, vizsgáztatásáról, valamint a nemzetközi személyszállítás és a személytaxi szolgáltatás végzésének feltételeiről szóló jogszabályokat.

A kézirat lezárva: 1999. április 1-jén *A kötet végén megtalálható a kézirat nyomdába küldése után megjelent, a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendeletet módosító 14/1999. (IV. 28.) KHVM rendelet.*

Ára: 2996 Ft áfával. A megjelenést követő jogszabályváltozást pótlapon közöljük.

Megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére
(1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük

A KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSRE, A KÖZÚTI GÉPJÁRMŰVEKRE ÉS SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSRA VONATKOZÓ FONTOSABB JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

HATÁLYOS VÁMJOGSZABÁLYOK I. és II.

című, A/4 formátumú kiadvány.

A kiadvány első kötete 200 oldal terjedelmű, a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvényt tartalmazza a végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelettel egységes szerkezetben.

A második kötet terjedelme 160 oldal, a vámtörvény végrehajtásának részletes szabályairól szóló 10/1996. (III. 25.) PM rendeletet tartalmazza.

A kézirat lezárva: 1999. május 25-én.

A megjelenést követő jogszabályváltozást — az 1999. évi LIV., továbbá az 1999. évi LXXV. törvény módosító rendelkezéseit — pótlapon közöljük.

Kötetenként megvásárolható, ára: 1456 Ft áfával/kötet.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük a

HATÁLYOS VÁMJOGSZABÁLYOK I. és II.

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

Jogos a választás!

www.mhk.hu

Garancia

A CD-JOGÁSZ® mindenkor a Magyar Közlönyben hivatalosan közzétett, hatályos joganyagot, illetve azok korábbi szövegváltozatait tartalmazza. Erre garancia, hogy az adatbázis közvetlenül a Magyar Közlöny számítógépes nyomdai példányának felhasználásával készül.

MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ

Mert a CD-JOGÁSZ®

- az egyetlen olyan számítógépes jogszabálygyűjtemény, amelynek tartalma hivatalos forrásból származik és ezért az egyedüli hiteles
- a hatályos jogszabályokon kívül már a Bírósági Határozatokat, az ÁPEH Értesítőt, a KSH jelzőszámokat is tartalmazza
- a havi CD lemezekkel együtt komplex kiszolgálást ad, és mindezt a jelenleg elérhető legkedvezőbb áron nyújtja Önnek.

Most jó hír, hogy

- a megújult CD-JOGÁSZ®-t **változatlan áron** rendelheti meg (bármilyen esetleges árváltozás az előfizetéseket a lejáratig nem érinti)
- 1999. december 31-ig az új, éves előfizetők teljes **rendszerbelépési díjat elengedjük**, előfizetésüket pedig külön térítés nélkül **2000. december 31-ig meghosszabbítjuk**.

Az akció alatt kérésére – megfelelő számú érdeklődő esetén és előzetes egyeztetés alapján – ingyenes termékmertető előadást tartunk saját székházunkban vagy bárhol az országban. Nagyvevők, egyetemi hallgatók részére speciális kedvezmények. Viszonteladók jelentkezését is várjuk.

Forró drót: 06 (80) 200-723

Az alábbi szelvényen rendelje meg vagy kérjen termékünkéről bővebb tájékoztatást:

- ☐ Előfizetem a CD-JOGÁSZ® 1 / 5 / 10 / 25 / 100 munkahelyes változatát példányban. Előfizetési időszak: fél év / egy év. Előfizetés kezdete: év hónap. Rendszerbelépési díj: 12 000 Ft + áfa. Havi előfizetési díj: 3 000 / 4 000 / 5 000 / 6 000 / 8 000 Ft + áfa. (Kizárólag új, éves előfizetés kedvezménye: 2000. december 31-ig meghosszabbított előfizetés, rendszerbelépési díj nincs!)

- ☐ További információt kérek a CD-JOGÁSZ®-ról.

Név, cím:

Ugyintéző, telefon:

Kézbesítési cím és név:

Dátum:

Cégszerű aláírás:

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1394 Budapest 62, Pf. 361 postacímre, vagy a 266-5190 faxszámra küldje vissza. Megrendelését a cdjogasz@mhk.hu e-mail-címre is elküldheti. A megrendeléssel kapcsolatos további információért hívja az ingyenes 06 (80) 200-723 forró drót vonalat. A visszaküldött adatokat későbbi akcióinkhoz is fel kívánjuk használni. Amennyiben ehhez nem járul hozzá, kérjük, jelezze nekünk.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok részéről előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2000. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapraszeretnének előfizetni (pontosszállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetlegesen módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

A 2000. évi lapárak

Magyar Közlöny	42 336 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	13 776 Ft/év
Belügyi Közlöny	11 088 Ft/év	Pénzügyi Szemle	10 080 Ft/év
Cégek Közlönye	44 688 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	10 752 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 728 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 024 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Magyar Közigazgatás	4 032 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	10 416 Ft/év	Élet és Tudomány	4 704 Ft/év
Kulturális Közlöny	8 400 Ft/év	Ludové Noviny	1 008 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	2 016 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 728 Ft/év	Természet Világa	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny	10 416 Ft/év	Valóság	3 024 Ft/év
Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 016 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6., 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2000. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—1999—2000. évfolyamai jelennek meg CD-en az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft. Magyar Közlöny éves előfizetése esetén a CD árából 50% kedvezményt adunk, az 1999. december 6-ig előfizetők részére további meglepetést készítünk elő.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 38 304 Ft. Egy példány ára: 90 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 45 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

99.2409 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.